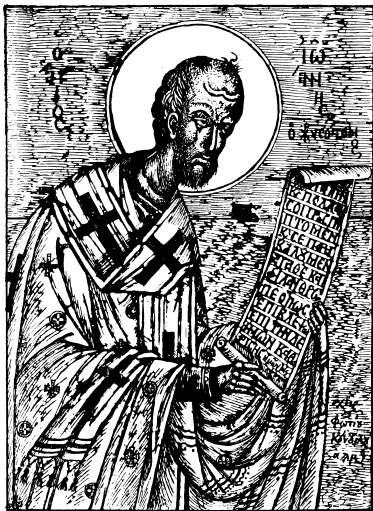

БЖЕСТВЕННАЯ ЛІТУРГІЯ
ІЖЕ ВО СВАТЫХЪ ОЦА НАШЕГО
ІОА́ННА ЗЛАТОУСТАГО.

Božská liturgie svatého Jana
Zlatoústého

**S požehnáním Jeho Přeosvícenosti
Izaiáše,
biskupa olomoucko-brněnského**

Malá „kapesní“ verze liturgické knihy Služebník ve formátu A6 je odvozena od plné verze tohoto českého překladu Služebníku, která je vydána ve formátu A5. Oproti plné verzi je toto kapesní vydání zkráceno: neobsahuje postup večerní bohoslužby, ani některé dodatky, kalendárium a závěrečné překladatelské poznámky.

Z předmluvy k plné verzi 1. vydání:

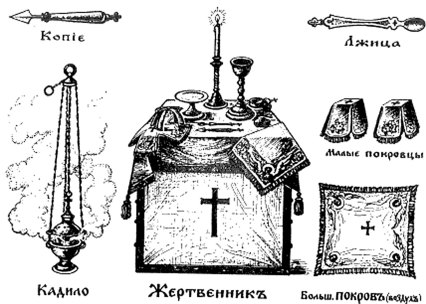
Významná část duchovenstva i věřících si přeje mít možnost služby Božské liturgie ve znění, které vychází z tzv. Gorazdova sborníku, ale je už rozšířené o části, které svatý vladyka Gorazd z misijních důvodů z liturgie vypustil (hlavním motivem byl požadavek na zkrácení nedělní bohoslužby na 70 minut). Přikročili jsme k tomu, v co kdysi doufal svatý vladyka Gorazd, – zahrnout do textu českého Služebníku celou liturgii. Vznikl tak text liturgie respektující současné potřeby a očekávání naší církve.

V dvojjazyčné úpravě s českým a církevně-slovanickým zněním vychází svatá liturgie Jana Zlatoústého v našich zemích historicky poprvé.

Toto je 2. vydání (v. 2.3), verze upravená pro „kapesní“ formát (A6). Podrobnosti o tomto liturgickém překladu viz v plné verzi 2. vydání (formát A5).

SVATÁ LITURGIE

Postup služby pro kněze a diákona

ЧИНЪ СВАЩЕ́ННЫА И БЖ́ЕСТВЕННЫА ЛІТЪРГІИ

Хотѣи свѣщенникъ бж́ественное совершати тайнодѣйствиѣ, долженъ ѣсть пѣрвѣ оуко примирѣнъ быти со вѣрми, и не имѣти что на когò, и сѣрдце же, ѣлика сила, ѿ лѣкавыхъ ключи пòмысловъ, воздержѣтисѣ же съ вечера, и трезвѣтисѣ дѣже до времени свѣщеннодѣйствиѣ. Времени же настѣвшѣ, повнегда совершити ѡбычный предстоѣтелю поклòнъ, вхòднѣ въ храмъ: и соединѣвѣ со дѣакономъ, творѣтѣ вкѣпѣ къ востòкѣ предъ сѣтими двѣрми поклòнѣнѣ три.

Тѣже глѣтѣ дѣаконы: Блгословѣи владыко.

Свѣщенникъ: Блгословѣнъ Бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкòвъ, ѡминь.

Начинаѣтѣ глаголати дѣаконы: Црѣò нѣный: Трнѣтòе. По Очѣ нашъ:

Свѣщенникъ: Гѣко твоѣ ѣсть црѣтво:

Помнѣлѣи наѣзъ Гдѣи...

Božská liturgie svatého Jana Zlatoústého

Proskomidie

Kněz, který hodlá vykonat službu Božských Tajin, se má dříve smířit se všemi a nemít nic proti komukoliv, má chránit srdce, jak možno, od zlých myšlenek, být zdrženlivým a strýzlivým od předvečera až do času služeb Božích. V ustanovený čas se kněz i diákon postaví před svatými dveřmi oltáře a učiní společně, žehnajíce se, tři poklony k východu. Potom se začíná:

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: **B**lahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův, amen.

Diákon: Králi nebeský... (Následuje Trisagion až po Otče náš.)

Kněz: Neboť tvé jest království...

Smiluj se nad námi...

ТѢЖЕ ГЛАГОЛЮТЪ:

Помѣлѣи насѣ Гди, помѣлѣи насѣ: вѣликаго во ѿвѣста недоумѣюще, сѣю ти мѣтвѣ ѣко влѣцѣ грѣшнѣи принѣсимъ: помѣлѣи насѣ.

Слѣва:

Гди, помѣлѣи насѣ, на тѣ ко оуповахомъ, не прогнѣвайса на ны сѣлаво, ниже помани беззаконїи нашихъ: но призри ѣ нынѣ ѣко влѣготрѣбемъ, ѣ ѣзбави ны ѿ враговѣ нашихъ. Ты ко сѣи бгѣ нашихъ, ѣ мы людѣ твои, вѣи дѣла рѣкѣ твои, ѣ ѣма твои призываемъ.

Ѣ нынѣ:

Милосѣрдїа двѣри ѿверзи намъ, влѣгловѣнаа бѣе, надѣющїи на тѣ да не погнѣнемъ, но да ѣзбавимса токою ѿ вѣдѣхъ: ты ко сѣи спасѣнїе рода хрїстїанскаго.

ТѢЖЕ ѿходѣтѣ ко ѣкѣ хрѣтовѣ ѣ целѣютѣ ѣ,
ГЛАГОЛЮЩЕ:

Прѣчтомѣ твоимѣ образѣ поклонѣемса влѣгїи, просѣще прощѣнїа прѣгрѣшенїи нашихъ, хрѣ бже...

Potom říkají oba:

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi, neboť žádné omluvy nevědouce, tuto modlitbu tobě, jako Vládci svému, my hříšníci přinášíme: smiluj se nad námi.

Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Pane, smiluj se nad námi, neboť v tebe doufáme; nehněvej se na nás velmi, aniž rozpomínej se na hříchy naše, ale pohleď i nyní jako milosrdný na nás a zbav nás nepřátel našich; neboť tys Bůh náš a my lid tvůj, všichni dílo rukou tvých a jméno tvé vzýváme.

I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bránu milosrdenství otevři nám, požehnaná Bohorodice, abychom doufajíce v tebe nezhyňuli, ale osvobozeni byli tebou od všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení křesťanského.

Nato odejdou k ikoně Kristově a říkají:

Přečistému obrazu tvému klaníme se, *Bla-hý, prosíce za odpuštění...*

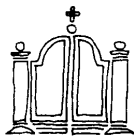
шихъ, Хрѣтѣ Бже: волею во благоволиахъ ѣси
плотѣю взыти на крѣтъ, да ижеавниши, иже
создалахъ ѣси, ѿ работы вражѣа. Темже
благодарственнѡ вопіемъ ти: радости
исполниахъ ѣси вса, спсе наша, пришедыи
спастѣи мѣа.

Таже цѣлѡуть и иконѡ кѣы, глаголюще тропарѡ:

**Милосердїа свѣци источникъ, милости
сподоби насъ бже, призри на людѣи согрѣшив-
шыа, иже ижеакѡ приенѡ сила твоя: на тѣ
во оуповающе, радшеа, вопіемъ ти, ижеакѡ
иногда Гавриїахъ безплотныхъ архистратїгъ.**

Таже приклонше главѡ, глѡуть сїю молїтвѡ:

**Гди, низпосли рѣкѡ твою из
высоты свѣгѡ жнїца
твоегѡ, и оукрѣпи мѡ въ
предлежащю службу твою:
да неосужденнѡ предстанѡ
страшномѡ прѣтолѡ твоемѡ, и безкровное
сващеннодѣїствїе совершѡ. Ижеакѡ твоя
ѣсть сила и слава, во вѣки вѣковѡхъ. Амїнь.**

Внїдѡ въ домъ...

hý, prosíce za odpuštění hříchů svých, Kriste Bože; neboť tys ráčil dobrovolně tělem vstoupiti na kříž, abys vysvobodil z otroctví nepřítele ty, jež jsi byl stvořil. Proto vděčně voláme k tobě: Radostí naplnil jsi vše, Spasiteli náš, přišed spasit svět.

I žehnajíce se, políbí ikonu Krista. — Potom odcházejí k ikoně Bohorodice, říkajíce:

Jsouc milosrdenství pramen, rač slitovati se nad námi, Bohorodice! Shlédni na lid hříšný, zjev jako vždy moc svou. Neboť v tebe doufajíce, k tobě, jako kdysi Gabriel, beztělesných vrchní vojevůdce, voláme: Raduj se!

I žehnajíce se, líbají ikonu Bohorodice. — Poté se postaví uprostřed, skloní oba hlavu a kněz říká tuto modlitbu:

Hospodine, vztáhni ruku svou s výsosti svatého sídla svého a posilni mne k nastávající službě tvé, abych, stana před strašným trůnem tvým, nekrvavou obět neodsouzeně vykonal. Neboť tvá jest moc i sláva, na věky věkův. Amen.

Vejdu do domu tvého...

ТѢЖЕ ТВОРА́ТЪ ѿ КЪ ЛНКО́МЪ ПОКЛО́НЫ ПО Ѹ́ДИНОМЪ,
 ѿ ТА́КО ѠХО́ДАТЪ ВЪ ЖЕРТ́ВЕННИКЪ, ГЛАГО́ЮЩЕ:

ВНИ́ДУ ВЪ ДО́МЪ ТВО́Й, ПОКЛОНИ́ЕА КО ХРА́МЪ
 СТО́МЪ ТВОЕМЪ ВЪ СТРА́ЦѢ ТВОЕ́МЪ. ГДН,
 НАСТА́ВИ Мѧ ПРА́ВДОЮ ТВОЕ́Ю, ВРА́ГЪ МОИ́ХЪ
 РА́ДИ ИСПРА́ВИ ПРЕ́Д ТОВО́Ю ПЪ́ТЬ МО́Й. И́ЖКО
 НЕ́СЕТЪ ВО ОУ́СТѢ́ХЪ ѿ́ХЪ И́СТИНЫ, СЕР́ДЦЕ ѿ́ХЪ
 СЪ́ЕЧНО, ГРО́КЪ ѠВЕР́ЕТЪ ГОРТА́НЪ ѿ́ХЪ, А́ЗЫКИ
 СВОИ́МИ ЛЬЦА́ХЪ. СЪ́ДИ ѿ́МЪ БЖ́Е, ДА ѠПА́ДУТЪ
 Ѡ МЫ́СЛЕИ СВОИ́ХЪ, ПО МНО́ЖЕСТВЪ НЕЧЕ́СТІА
 ѿ́ХЪ ѿ́ЗРІНИ А́, ІА́КО ПРЕ́ГОРЧІ́ША ТЪ́ ГДН. ѿ
 ДА ВОЗВЕСЕЛА́ТЕА ВСИ ОУ́ПОВА́ЮЩІИ НА ТЪ́, ВО
 ВѢ́КН ВОЗРА́ДУЮТЕА, ѿ ВСЕЛІ́ШИЕА ВЪ НИ́ХЪ, ѿ
 ПОХВА́ЛАТЕА Ѡ ТЕБѢ́ ЛЮ́БЦІИ ѿ́МА ТВОЕ́.
 И́ЖКО ТЫ́ БЛАГОСЛОВІ́ШИ ПРА́ВЕДНИКА, ГДН.
 И́ЖКО О́РЪЖІЕМЪ БЛАГОВОЛЕНІ́А ВЪ́ВЧА́ЛЪ СІИ
 НА́СЪ.

ВШЕ́ДШЕ ЖЕ КО СВАТІ́ЛНЦЕ, ТВОРА́ТЪ ПОКЛО́НЫ
 ТРИ́ ПРЕ́Д СТО́Ю ТРАПЕ́ЗОЮ, ѿ ЦЕ́ЛЮТЪ СТО́Е СЪ́ЛІЕ
 ѿ СТО́Ю ТРАПЕ́ЗЪ. ТѢЖЕ ПРІЕ́МАЮТЪ ВЪ РЪ́КИ СВОѦ
 КІ́ИЖДО СТИ́ХАРЬ СВО́Й, ѿ ТВОРА́ТЪ ПОКЛО́НЫ ТРИ́
 КЪ ВОСТО́КУ, ГЛАГО́ЮЩЕ ВЪ СЕБѢ́ КІ́ИЖДО:

БЖ́Е, ѠЧІ́СТН...

Nato se oba pokloní též lidu a odcházejí do oltáře,
řkouce:

Vejdu do domu tvého a klaněti se budu
svatému chrámu tvému v bázni tvé. Hos-
podine, veď mne ve spravedlnosti své; pro
nepřátele mé spravuj před sebou cestou
mou; neboť není v ústech jejich pravdy,
srdce jejich je daremné, hrobem otevře-
ným je hrdlo jejich, jazykem svým klamou.
Sudiž je, Bože, nechať padnou od úmyslů
svých, pro množství nešlechtností jejich
zavrhni je, neboť odporní jsou tobě, Hospo-
dine. I ať rozveselí se všichni, kdož doufají
v tebe, na věky ať se radují, a ty přebývatí
budeš v nich; i ať honosí se tebou všichni,
kdož milují jméno tvé. Neboť ty žehnáš
spravedlivému, Hospodine, a štítem
zalíbení korunoval jsi nás.

Vstoupivše do svatyně, učiní, žehnajíce se, dvě
poklony před svatým prestolem a políbí svaté
evangelium i svatý prestol. Opět se žehnají
a učiní třetí poklonu. Potom vezmou do svých
rukou každý svůj stichar a konají, žehnajíce se,
tři poklony k východu, řkouce pro sebe:

Bože, očistiž mne...

Б҃же, ѡчи́сти мѧ грѣшнаго и помѡли́ши мѧ.

Та́же прихóдитъ къ свѣщенникѹ дѣаконъ,
держѧ въ десно́й рѹцѣ стѣхѧрь со Ѡра́ремъ, и
подклонѣвъ ѿмѹ главо́летъ:

Бѣгословѣ, влады́ко, стѣхѧрь со Ѡра́ремъ.

Сщѣ́енникъ глаго́летъ:

Бѣгословѣнъ Бѣгъ на́ших, всегда́, ны́нѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѡ́въ.

Та́же ѡхóдитъ къ свѣѣ дѣаконъ, во ѣ́динѹ
стрѧнѹ свѣтѣланца, и ѡблачи́телъ въ стѣхѧрь,
молѧ́са си́це:

Возра́дуетса душа́ моѧ ѡ Гдѣ, ѡкле́че ко
мѧ въ рѣзѹ спасѣ́нїѧ, и ѡде́ждею весе́лїѧ
ѡде́ѧ мѧ: ѣ́кѡ женихѹ возложи́ ми
вѣнѣцъ, и ѣ́кѡ невестѹ ѡукра́си ма́ красо-
то́ю.

И Ѡра́рь ѡ҃къ цѣлова́въ, налагѧ́тъ на ле́вое
ра́мо. Нарѣ́кавницы же налагѧ́ на рѣки, на
деснѹю ѡ҃къ, глаго́летъ:

Десни́ца твоѧ, Гдѣ, проела́внелъ въ крѣ́пос-
ти: десна́ѧ твоѧ рѣка́, Гдѣ, сокрѣ́ши врагѣ,

и мно́жетвомъ сла́вы...

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou. (*Tříkrát*)

Nato přistoupí diákon ke knězi, drží v pravé ruce stichar s orarem a skloniv hlavu, dí:

Požehnej, vladyko, stichar s orarem!

Kněz žehnaje: Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Pak odejde diákon zpět na své místo a oblékaje se do sticharu, modlí se takto:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověnil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Potom diákon políbí orar a položí jej na své levé rameno.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila nepřátele a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Požehnaný jest Bůh...

и́ мнѡжеи҃твомѡ слáвы твоєѡ стѣрлѡ ѿ сѣи
сѡпортáты.

На лѣвѣю же, глаголетѣ: Рѣцѣ твоѡ сотво-
ристѣ мѡ и́ создáстѣ мѡ. Вразуми́ мѡ, и́
научи́ мѡ заповѣдемѡ твоимѡ.

Тáже ѡше́дѡ вѡ предложѣнїе, ѡг҃отовалетѣ
сѣѣннаѡ. Сѣтѣи ѡ҃бѡ дѣсѡсѡх порѡвалетѣ ѡ
шѣю странѣ, потѣрь же, ѿже ѿстѣ стѣю
чáшѣ, ѡ деснѣю, и́ прѡчѡѡ сѡ нѣмѡ.

Сѣѣнникѡ же сѣце ѡблáчїтѣѡ: прѣемѡ стѣхáрь
вѡ лѣвѣю рѣкѣ, и́ поклони́вѡ трїѡжды кѡ во-
тѡкѣ, ѡкоже речѣѡ, назнáменлетѣ глаго́лѡ:

**Бл҃гословѣнѡ Б҃ѣ нáшѡ, вєгдà, нѣнѣ и́ прїс-
нѡ, и́ во вѣкѡи вѣкѡвѡѡ, áмїнь.**

Тáже ѡблáчїтѣѡ, глаго́лѡ:

Возрáдетѣѡ дѣшà моѡ ѡ Гд҃ѣ: [до концà.]

Тáже прѣемѡ сѣпѣтрахнѣѡ, и́ назнáменовѡ,
ѡблáчїтѣѡ ѿю, глаго́лѡ:

**Бл҃гословѣнѡ Б҃ѣ, и́зливáѡи бл҃годáть своѡ на
евáнѣнникѡ своѡ: ѡкѡ мѣро на главѣѣ,
сходáщїе на врадѣ, врадѣ я́рѡнїю, сходáщїе
на ѡмѣты ѡдѣжды ѿгѡ.**

Бл҃гословѣнѡ Б҃ѣ, преподѣлѡи...

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten rozum, abych se naučil příkázáním tvým.

Potom odejde na místo přípravné (k žertveníku) a chystá zde posvátné předměty: diskos, kalich, kopí, pokrovce, hvězdicí atd. Svatý diskos postaví na levou, kalich pak na pravou stranu.

Kněz se obléká takto: vezme stichar do levé ruky, požehná se a pokloní třikrát k východu, a pak žehná stichar, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Potom políbiv stichar, obléká jej se slovy:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověncil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Poté přijme epitrachil, požehná jej, políbí a klade na svou šíji, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, jenž vylévá blahodať svou na kněze své jako myro na hlavu, kanoucí až na bradu, bradu Áronovu, stékající až na lem jeho roucha.

Požehnaný jest Bůh...

ТѢЖЕ ПРІЕМЪ ПОЛѢХЪ И ѠПОМѢШАСА, ГЛАГОЛЕТЪ:

БѢГОСЛОВѢНЪ БГ҃Ъ, ПРЕПОМѢШАИ МѢ СІЛОЮ, И ПОЛОЖИ НЕПОРОЧЕНЪ ПЪТЬ МОЙ, СОВЕРШАИИ НОЗѢ МОИ Г҃АКѠ СЛѢНИ, И НА ВЫСОКИХЪ ПОСТАВЛѢИ МѢ.

НарѢкавницы же, Г҃АКѠ ВѢШЕ РЕЧЕСА. ТѢЖЕ ПРІЕМЪ НАКѢДРЕННИКЪ, ЯЩЕ ЖЕШЬ ПРѠТОС҃УГГЕЛЪ ВЕЛІКІА ЦѢРКВЕ, ИЛИ ИИХЪ КТО, ИМѢИИ ДОСТѠННЕСТВО ИБ҃КОЕ, И БЛАГОСЛОВІИХЪ И, И ЦѢЛОВАХЪ, ГЛАГОЛЕТЪ:

ПРЕПОШИ МѢЧЬ ТВОЙ ПО БЕДРѢ ТВОЕЙ СИЛЬНЕ, КРАСОТОЮ ТВОЕЮ, И ДОБРОТОЮ ТВОЕЮ, И НАМЦЫ, И ОУСПѢВАИ И ЦАРСТВУИ, ИСТИНЫ РАДИ И КРОТОСТИ И ПРАВДЫ, И НАСТАВИТЪ ТѢ ДИВНО ДЕСНИЦА ТВОѦ, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИЕНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ, АМИНЬ.

ТѢЖЕ ПРІЕМЪ ФЕЛѠНЬ И К҃ГОСЛОВІИХЪ, ЦѢЛУЕТЪ ГЛ҃А СІЦЕ:

СЦѢННИЦЫ ТВОИ, ГД҃И, ѠБЛЕКШУСА ВЪ ПРАВДУ, И ПРЕПОДОБІИ ТВОИ РАДОСТІЮ ВОЗРАДУЮТСА, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИЕНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ, АМИНЬ.

ОУМІЮ ВЪ НЕПОВІННЫХЪ...

Pak vezme pás, požehná jej, políbí a opásaje se jím,
praví:

Požehnaný jest Bůh náš, jenž přepasuje
mne silou a činí neposkvrněnou cestu
mou; činí nohy mé jako laní a na výsostech
postavuje mne.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou
ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se
v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila ne-
přátele a velikou slávou svou potřel jsi ty,
kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten
rozum, abych se naučil příkázáním tvým.

Má-li kněz povolen nábederník, vezme jej,
požehná, políbí, klade na sebe, řka:

Přepásej se mečem při bedrech svých,
reku udatný, přepásej se krásou a dobro-
tou svou, do boje vyjeď, a uspěješ. Kraluj
pro pravdu, mírnost a spravedlnost. Pravi-
ce tvá k podivuhodným *skutkům* tě dovede;

vždycky, nyní i přístě...

ТѢЖЕ ѠШЕДШЕ ВЪ ПРЕДЛОЖЕНІЕ, оУМЫВАЮТЪ РЪКИ,
ГЛАГОЛЮЩЕ:

оУмѣю въ неповѣнныѣхъ рѣцѣхъ моихъ, и Ѡбѣдѣ жерѣтвенникѣ твоѣмъ, Гдѣи, ѣже оУслышати ми гласѣхъ хвалы твоѣѣ, и повѣдати всѣмъ члѣдеѣмъ твоѣмъ. Гдѣи, возлюбѣхъ кѣголъѣпѣ домы твоѣго, и мѣсто селенѣѣ славы твоѣѣ: да не погубѣши сѣ нечестѣи-
выми дѣшѣ мои, и сѣ мѣжи кровѣи животѣ мои, и ѣже въ рѣкаѣхъ беззаконѣиѣ, деенѣ-
ца ѣхъ исполниѣ мзды. ѣзѣ же неслобѣемѣ моиѣхъ ходѣхъ, и зѣбѣи мѣ, Гдѣи, и помѣлѣи мѣ: ногѣ мои стѣ на правотѣ, въ цѣркваѣхъ благоговѣю чѣ, Гдѣи.

и тѣкѣ Ѡходѣтѣ въ предложѣнѣ.

ТѢЖЕ поклонѣнѣ трѣ предъ предложѣнѣемѣ со-
творѣше, глаголютѣ кѣждо:

Бѣже, Ѡчѣсти мѣ грѣшнаго, и помѣлѣи мѣ.
и: Искѣпѣлѣ ны ѣси Ѡ клѣтѣвы законныѣ
чѣтноѣ твоѣѣ кровѣи, на крѣтѣ пригвоздѣнѣѣ
и копѣемѣ прокодѣѣ, беземѣртѣ нечотѣнѣлѣ
ѣси чѣловѣкомѣ: спѣе нѣшѣѣ, слаѣѣ тѣѣѣ.

Бѣгловѣнѣхъ Бѣхъ нѣшѣѣ...

vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.
Amen.

Potom vezme felon, požehná jej, políbí a odívá se
jím s těmito slovy:

Kněží tvoji, Hospodine, oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou radostí velikou; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Poté kněz i diákon odejdou k umyvadlu a umývají
si ruce, řkouce:

Umyji v nevinnosti ruce své a obejdu obětní oltář tvůj, Hospodine, abych uslyšel hlas chvály tvé a vypravoval všechny divy tvé. Hospodine, já si zamiloval krásu domu tvého a místo přebývání slávy tvé. Nezahubíš s bezbožnými duši mou a s vražedníky život můj; v jejichžto rukou nepravosti jsou a pravice jejich úplatků plná. Já pak v dobrosrdenství svém chodím, vysvobodiž mne, Hospodine, a smiluj se nade mnou. Noha má stojí na cestě pravé, ve shromážděních dobrořečiti budu tobě, Hospodine.

Pak odejdou ke stolu předkladnému a třikráte se
Bože, očistiž mne...

ТѦЖЕ ГЛАГОЛѦТЪ ДІАКОНЪ: БЛГОСЛОВІИ, ВЛАДЫКО.

И НАЧИНАЕТЪ СЦІЕННИКЪ:

БЛГОСЛОВЕНЪ БГЪ НАШЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ И
ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

ДІАКОНЪ: ѦМНІНЬ.

ТѦЖЕ ПРИЕМЛЕТЪ СЦІЕННИКЪ ЛѢВЮ ОУКВ РЪКОЮ
ПРОСФОРЪ, ДЕСНОЮ ЖЕ СТОЕ КОПИЕ, И ЗНАМЕНЪАИ СЪ
НИМЪ ТРИЖДЫ ВЕРХЪ ПЕЧАТИ ПРОСФОРЫ, ГЛАГОЛѦТЪ:

ВЪ ВОСПОМИНАНІЕ ГДА, И БГА, И СПСА НАШЕГВ
ІИСА ХРСТА. [ТРИЖДЫ.]

И АКТЕ ВОДРЪЖАЕТЪ КОПИЕ ВЪ ДЕСНЮЮ СТРАНЪ ПЕЧАТИ, И
ГЛАГОЛѦТЪ РЪЖА:

ІІКВ ОВЧА НА...

před ním pokloní, žehnajíce se, přičemž každý z nich říká:

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou. (*Tříkrát*)

Poté kněz: Vykoupil jsi nás od kletby Zákona krví svou drahocennou, nechav se na kříž přibítí a kopím probodnouti, nesmrtelnosti pramen lidem jsi otevřel, Spasiteli náš, sláva tobě.

Pak diákon: Požehnej, vладыko!

Kněz začíná:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Nato kněz vezme do levé ruky nejlepší prosforu, do pravé ruky svaté kopí a činí jím třikráte po vrchu pečeti chleba znamení kříže, řka:

Na památku Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista. (*Tříkrát*)

A ihned zanoří svaté kopí v pravou stranu pečeti (jakoby z pohledu Beránka) a krájí se slovy:

Jako ovce k zabití...

ІѦКѦ ѠВЧА НА ЗАКОЛѦНІЕ ВЕДЕЛА.

ВѦ ЛѦВѦЮ ЖЕ: **И** ІѦКѦ ІГНЕЦѦ НЕПОРОЧЕНѦ
 ПРѦМѦ СТРИГѦЦАГѦ ѠГѠ ВЕЗГЛАСЕНѦ, ТѦКѦ НЕ
 ѠВЕРЗѦЕТѦ ѠУСТѦ СВОІХѦ.

ВѦ ГОРНІЮЮ ЖЕ СТРАНѦ ПЕЧАТН:

ВѠ СМНРѦНІН ѠГѠ СѦДѦ ѠГѠ ВЗѦТЛА.

ВѦ ДОЛЬНІЮЮ ЖЕ СТРАНѦ:

РѠДѦ ЖЕ ѠГѠ КТѠ НІПОВѦЕТѦ;

ДІАКОНѦ ЖЕ, ВЗНРАЛ БЛАГОГОВѦІНѦ НА СІЦЕВѠ
 ТѦННЕСТѦ, ГЛАГОЛЕТѦ НА ѠДІНОМѦ КОЕМѦДО
 РѦЗАНІН: ГѦѦ ПОМОЛНМЕЛ, ДЕРЖѦ Н ѠРАРѦ ВѦ
 РѦЦѦ.

По СІХѦ ГЛАГОЛЕТѦ: ВОЗМНѦ, ВЛАДЫКО.

СЦІѦННИКѦ ЖЕ, ВЛОЖІВѦ СТѠЕ КОПІЕ Ѡ КОСВЕННЫМ
 ДЕННЫМ СТРАНЫ ПРОСФОРЫ, ВЗНМАЕТѦ СТѦЙ ХЛѦКѦ,
 ГЛАГОЛА СІЦЕ:

ІѦКѦ ВЗѦМЛЕТЛА Ѡ ЗЕМЛН ЖИВѠТѦ ѠГѠ.

И ПОЛОЖІВѦ И ВЗНАКѦ НА СТѦМѦ ДІСКОСѦ, РѦКШѦ
 ДІАКОНѦ: ПОЖРНѦ, ВЛАДЫКО.

ЖРѦТѦ ѠГѠ КРѦТОВІДНѦ, СІЦЕ ГЛАГОЛА:

ЖРѦТЛА ІГНЕЦѦ БЖІЙ...

Nařízne zprava — Jako ovce k zabití veden jest.

Nařízne zleva — A jako beránek neposkvřený, před tím, kdož jej stráže, ani nehlesl, neotevřev úst svých.

Nařízne shora — V ponížení jeho odňat jest soud jeho.

Nařízne zdola — Rod jeho pak kdo vypoví?

Diákon, hledě zbožně na toto tajemství, dí při každém jednotlivém řezu, drže orar v ruce:
K Hospodinu modleme se.

Pak dí: Vyjmi, vladyko!

Kněz nato vbodne svaté kopí zředu do spodní části prosfory (vodorovně) a vyjme Beránka, řka:

Neboť vzat jest ze země život jeho.

A položí jej křížem (na pečeti) dolů na svatý diskos.

Diákon: Obětuj, vladyko!

Kněz obětuje (nařízne Beránka z jeho spodní strany na způsob kříže) se slovy:

Obětuje se Beránek Boží, jenž snímá hřích světa, za světa život a spásu.

Jeden z vojáků...

Жрѣтелъ агнецъ бжїѣи, взѣмлай грѣхъ міра,
за мїрскїѣи жнвотѣи ѣи спасенїе.

Ѣи ѡбращаѣтѣи дрѣвнѣи странѣ горѣ, ѣи ѡцїи
крѣтѣи. Ѣи глаголетѣи діаконѣи: Прокодѣи, владыко.

Ѣерѣи же прокодѣи Ѣи вѣи деснѣи странѣ стѣи мѣи
копїемѣи, глаголетѣи:

Ѣдинѣи ѡ вѣи мѣи копїемѣи рѣбра ѣи ѡ прокодѣи,
Ѣи ѣи ѣи Ѣи крѣи Ѣи вода: Ѣи видѣи мѣи
свидѣи тѣи тѣи, Ѣи Ѣи истинно ѣи тѣи
свидѣи тѣи тѣи ѣи ѡ.

Діаконѣи же вѣи вѣи тѣи ѡ вѣи Ѣи
вѣи Ѣи Ѣи вода, рѣи прѣи ко ѣи Ѣи:
Бл҃гословѣи, владыко, стѣи Ѣи Ѣи,
Ѣи вѣи наѣи Ѣи бл҃гословенїе. [Ѣи Ѣи:
Бл҃гословенно Ѣи Ѣи тѣи тѣи,
вѣи, нынѣи Ѣи прѣи, Ѣи во вѣи
вѣи Ѣи.]

**Ѣи Ѣи же прѣи вѣи рѣи вторѣи профорѣи,
глаголетѣи:**

Вѣи чѣи Ѣи пѣи прѣи бл҃гословеннѣи вѣи
нашеи бѣи Ѣи прѣи Мѣи, Ѣи же молїи
...тѣи прѣи, Гдѣи, жѣи...

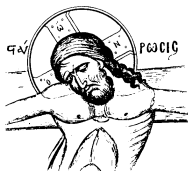

A obrací jej nahoru stranou, na které je pečeť s křížem.

Diákon říká: Probodni, vladyko!

Kněz vbodne kopí do pravé strany Beránkovy, řka:

Jeden z vojáků kopím bok jeho probodl, a hned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, svědectví vydal a právě jest svědectví jeho.

Diákon pak vlévá do kalicha víno spolu s vodou, řka napřed ke knězi:

Požehnej, vladyko, svaté sjednocení!

Kněz žehnaje: Požehnáno budiž sjednocení svatých tvých *darů*, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz vezme druhou prosforu, vyřízne z prostředka **II** částici, řka:

Ke cti a na památku nejblahoslovenější Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, na jejíž přímlyvy přijmi, Hospodine, tuto oběť na nadnebeský oltář svůj.

I stanula královna...

тѢАМИ ПРІИМНІ, ГДН, ЖЕРТВѸ СІО ВХ ПРЕНЕНЫИ
ТВОЙ ЖЕРТВЕННИКХ.

И ВЗЕМХ ЧАСТИЦѸ, ПОЛАГАЕТХ Ю ѠДЕЕНЮ СЪАГѠ
ХЛѢБА, КЛИЗХ СРЕДЫ СГѠ, ГЛАГОЛА:

Предста црѣца Ѡдееню тебе, вх рѣзы
позлащенны Ѡдѣла, преукрашенна.

III ТѢЖЕ ПРІЕМХ третію проефорѸ, глаголетх:

А ЧетнагѠ славнагѠ пророка, прѣтечи и крѣтите-
ла ІѠанна.

И ВЗЕМХ первѸю частицѸ, полагаетх ю Ѡ лѣвѸю
странѸ сѣагѠ хлѣба, творѣи начало первагѠ чина.

ТѢЖЕ ГЛАГОЛЕТХ:

Б СѢТѢХ СЛАВНЫХ ПРРОКѠВХ: МѠѸЕЕА И
АрсѠна, Иліи и Елісеѣа, ДѢда и Іесеѣа: сѢТѢХ
трѣех ѠтрокѠвх, и Даніила пророка, и
всѣх сѢТѢХ пророкѠвх.

И ВЗЕМХ (вторѸю) частицѸ, полагаетх ю долѣ
первыа благочинна.

ТѢЖЕ ПАКИ ГЛАГОЛЕТХ:

Г СѢТѢХ СЛАВНЫХ И ВСЕХВАЛЬНЫХ АПЛХ ПЕТРА И
Павла, и прочих всѣх сѢТѢХ АПТОЛѠВХ.

ИЖЕ ВО СѢТѢХ ѠЦѢ...

A klade částečku na pravou stranu Beránka, poblíž jeho středu, se slovy:

I stanula královna po pravici tvé, oděna jsouc v překrásný zlatý šat.

Potom vzav třetí prosforu **III**
(obsáhlejší verzi viz na str. 234),
vyřízne z ní postupně devět částeček a říká:

1 Ke cti a na památku důstojného a slavného proroka, Předchůdce a Křtitele Jana.

A vzav první částečku z této prosfory, klade ji po levé straně Beránka a činí začátek prvního sloupce.

2 Svatých a slavných proroků Mojžíše i Árona, Eliáše a Elisea, Davida a Jesse, svatých tří mládenců i Daniele proroka i všech svatých proroků.

A vzav druhou částečku, klade ji zbožně pod první.

3 Svatých slavných a všechvalných apoštolů Petra a Pavla, Dvanácti a Sedmdesáti i ostatních svatých apoštolů (a všech apoštolům rovných).

Svatých otců našich světitelů...

И ТА́КѠ ПОЛАГА́ЕТЪ ТРЕ́ТІЮ ЧА́СТИЦУ ДО́ЛѢ ВТОРО́Ю,
СКО́НЧАВА́А ПЕР́ВЫЙ ЧИ́НЪ. ТА́ЖЕ ГЛАГО́ЛЕТЪ:

Г И́ЖЕ ВО СѢ́ИХЪ О́ЦІХЪ НА́ШИХЪ СѢ́ИТЕЛЕЙ, БАВІ́ЛІА
ВЕЛІ́КАГО, ГРИГО́РІА ГЛО́СЛОВА, И́ І́ѠА́ННА ЗЛА-
ТОУ́СТАГО, А́ДАНА́СІА И́ ВУ́РІЛЛА, НИ́КОЛА́А
МУ́РЛА́НКІИ́СКАГО, МЕДО́ДІА ОУ́ЧИТЕЛА СЛОВЕ́Н-
СКАГО, МИ́ХАИ́ЛА КІ́ЕВСКАГО, И́ ВСѢ́ХЪ СѢ́ИХЪ
СВАТІ́ТЕЛЕЙ.

И́ ВЗЕ́МЪ ЧЕТВЕР́ТУЮ ЧА́СТИЦУ, ПОЛАГА́ЕТЪ Ю́ ВЛІ́ЗѢ
ПЕР́ВЫА ЧА́СТИЦЫ, ТВО́РА ВТО́РОЕ НАЧА́ЛО. ТА́ЖЕ ПА́КИ
ГЛАГО́ЛЕТЪ:

Б СѢ́А́ГѠ А́ПО́СТОЛА, ПЕРВОМУ́ЧЕННИКА И́
А́РХІ́ДІАКОНА СТЕФА́НА, СѢ́ИХЪ ВЕЛІ́КИХЪ МУ́-
ЧЕНИКОВЪ, ДИМІ́ТРІА, ГЕО́РГІА, ФЕО́ДѠРА
ТУ́РШНА, ФЕО́ДѠРА СТРАТИ́ЛАТА, КНА́ЗѠ БАЧЕ-
СЛА́ВА, НО́ВЫХЪ МУ́ЧЕНИКОВЪ ЧЕ́ШСКИХЪ: И́
ВСѢ́ХЪ СѢ́ИХЪ МЧ́НИКЪ: И́ МУ́ЧЕНИЦЪ, А́Е́КЛЫ,
ВАРВА́РЫ, ВУ́РІАКІ́Н, Е́ВФІ́МІ́Н И́ ПАРАСКЕ́ВЫ,
Е́КАТЕРІ́НЫ, КНА́ГІ́ННІ ДЮ́ДМІ́ЛЫ, И́ О́РО́СІ́Н: И́
ВСѢ́ХЪ СѢ́ИХЪ МЧ́НИЦЪ. И́ СѢ́ИНОМЧ́НИКА ГОРА́ЗДА,
И́ СТАНИ́СЛА́ВА, И́ ВСѢ́ХЪ СѢ́ИХЪ СВАЩЕ́ННОМУ́ЧЕ-
НИКОВЪ. И́ СѢ́ИТЕЛА И́СПОВЕ́ДНИКА А́ЛЕ́ХІ́А КАРПА-
ТОУ́РЕСКАГО. И́ ВСѢ́ХЪ СѢ́ИХЪ И́СПОВЕ́ДНИКОВЪ.

ПРЕПОДО́КНЫХЪ И́ БОНО́БНЫХЪ...

A vzav třetí částku, klade ji pod druhou a ukončuje tím první sloupec.

4 Svatých otců našich světitelů: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gorazda a Klimenta; Michala Kyjevského i všech svatých světitelů.

A vzav čtvrtou částku klade ji do řady vedle té první, začínaje tím druhý sloupec.

5 Svatého apoštola, prvomučedníka a archidiákona Štěpána, svatých velikých mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyrona, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků českých i všech svatých mučedníků. — A svatých mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Euthymie a Paraskev, Kateřiny, Ludmily, Orosie i všech svatých mučednic. — Světitele mučedníka Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i Stanislava a všech světitelů mučedníků. I svt. vyznavače Alexije Karpatského. (A všech vyznavačů.)

Ctihodných a bohonosných otců...

И ВЗЕМЪ ПАТЪЮ ЧАСТИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ДОЛѢ
ПЕРВЫА, ЕЩЕИА НАЧАЛОМЪ ВТОРАГО ЧИНА.

ТАЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ:

Г Преподобныхъ и бѣгоносныхъ оцъ нашихъ,
антѳоніа, еудѳмїа, саввы, онѳрїа, ила-
насіа адрѳнескаго, вѳріама оучителя словен-
скаго, антѳонїа и теодосїа печерекихъ, сергіа
радонежскаго, барлаама хѳтынескаго: іѳан-
на чешскаго и прокѳпїа сазавскаго, и
всѣхъ рѳбныхъ отцевъ: и рѳбныхъ мате-
рей, пелагїн, теодосїн, анастасїн, еупражїн,
феврѳнїн, теодѳлїн, еупроенїн, марїн сѳвп-
танынн, и всѣхъ свѳыхъ рѳбныхъ матерей.

И ТАКО ВЗЕМЪ ШЕСТЮ ЧАСТИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ДОЛѢ
ВТОРЫА ЧАСТИЦЫ, ВО ИСПОЛНЕНІЕ ВТОРАГО ЧИНА.

ПО ЕИХЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ:

А Свѳыхъ и чѳдотворцевъ безрѣбреникъ,
космы и дамїана, вѳра и іѳанна, панте-
ленїмона и ермолаа, и всѣхъ свѳыхъ безрѣбре-
никѳвъ.

И ВЗЕМЪ ЕДИНЮ ЧАСТИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ВѢРХЪ, ТВОРА
ПРЕЧТЕ НАЧАЛО, ПО ЧИНЪ.

Свѳыхъ и праведныхъ бѣсоцъ...

A vzav pátou částěčku, klade ji zbožně pod čtvrtou.

6 Ctihodných a bohonosných otců našich: Antonia Velikého, Euthymia, Sávy Posvěceného; Onufria, Athanasia a Petra Athonských; Cyrila, učitele slovanského; Antonije a Theodosije Pečerských; Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého, Prokopa Sázavského; Sergije Radoněžského, Serafima Sarovského i všech ctihodných otců. — A ctihodných matek: Pelagie, Theodosie, Anastasie, Eupraxie, Fevronie, Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částěčku, klade ji zbožně pod pátou, uzavíraje druhý sloupec.

7 Svatých a nezištných divotvůrců: Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pantelejmona a Hermolaje i všech svatých nezištníků.

A vzav sedmou částěčku klade ji do řady vedle té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

Svatých spravedlivých (boho)rodičů...

ТАЖЕ ПАКИ ГЛАГОЛЕТЪ:

Б С҃ТЫХЪ И ПРАВЕДНЫХЪ БОГОЦ҃Ъ, ІѠАКІМА И
ІННЫ, И С҃ТАГО, **ИМѦКЪ**, (С҃ГѠЖЕ С҃ЕТЬ ХРАМЪ И С҃ГѠЖЕ
С҃ЕТЬ ДѢНЬ) И С҃ТАГО КН҃ЗА РАСТНЕСЛАВА: И ВСѢХЪ
С҃ТЫХЪ, ИХЖЕ МОЛИТВАМИ ПОСѢТІНЫ, БЖЕ.

И ПОЛАГАЕТЪ ОМѢЮ ЧАСТИЦУ ДОЛѢ ПЕРВЫА
БЛАГОЧИННѠ. **С҃ЦЕ** ЖЕ КЪ СІМЪ ГЛАГОЛЕТЪ:

Г ИЖЕ ВО С҃ТЫХЪ ОЦА НАШЕГО ІѠАННА, АРХІЕПІКПА
КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГО, ЗЛАТОУСТАГО.

И ТАКѠ ВЗЕМЪ Д-Ю ЧАСТИЦУ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ВЪ
КОНЕЦЪ ТРЕТІАГО ЧІНА ВО НЕПОЛНЕНІЕ.

IV ТАЖЕ ПРИЕМЪ ЧЕТВѢРТЮ ПРОЕФОРУ, ГЛАГОЛЕТЪ:

ПОМАНІ, ВЛКО ЧЕЛОВѢКОЛЮБЧЕ, С҃ТѢЙШЫА
ПРАВОСЛАВНЫА ПАТРІАРХИ И ГОСПОДИНА И ОЦА
НАШЕГО БЛАЖЕННѢЙШАГО МИТРОПОЛИТА, **ИМѦКЪ**,
ГОСПОДИНА НАШЕГО (ВЫСОКО-) ПРЕСВЯЩЕННЕЙ-
ШАГО (ИЛИ АРХІЕПІСКОПА, ИЛИ ЕПІСКОПА, С҃ГѠЖЕ С҃ЕТЬ
ѠВЛАСТЬ), **ИМѦКЪ**, И ВСАКОЕ ЕПІКОПСТВО ПРАВОСЛА-
ВНЫХЪ, ЧЕСТНОЕ ПРЕСВѢТЕРСТВО, ВО ХР҃ТѢ
ДІАКОНСТВО, И ВСЕ СВАЩЕННИЧЕСКІЙ ЧІНЪ: (АЩЕ
ВО ѠБІТЕЛИ: АРХІМАНДРИТА, ИЛИ ИГ҃МЕНА, **ИМѦКЪ**), БРАТІЮ
И БОСЛѢЖЕБНИКИ НАША...

8 Svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (*jehož jest chrám*) a svatého (jméno) (*jehož je den*), sv. knížete Rostislava i všech svatých, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A vzav osmou částčku, klade ji zbožně pod sedmou.

9 Svatého otce našeho Jana Zlatoustého, archiepiskopa cařihradského.

A vzav devátou částčku, klade ji zbožně pod osmou.

Pak kněz vezme čtvrtou prosforu a vyjme z ní postupně dvě částčky se slovy: **IV**

1. Rozpomeň se, Vládce lidumilný, na veškerý episkopát pravoslavný, řádně hlásající slovo pravdy tvé; na vladyku našeho metropolitu (jméno), na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno) (*vzpomene i na biskupa, jímž byl vysvěcen, žije-li*), na důstojné presbyterium a diákonstvo v Kristu i veškeré duchovenstvo a mnišstvo [v monastýru: na archimandritu, igumena] [na bratry a spolužebníky naše, na kněze (jmenuj), diákonky (*jme-a veškeré bratrstvo naše...*]

И СОСЛУЖЕБНИКИ НАША, СВАЩЕННИКИ,
 ДІАКОНЫ, И ВСЮ БРАТІЮ НАШУ, И́ЖЕ ПРИЗВА́Л
 Є́И ВО ТВОЁ О́БЩЕ́НІЕ, ТВО́ИМЪ БЛАГОУТРО-
 БІЕМЪ, ВРЕБЛАГІ́И ВЛКО.

И ВЗЕ́МЪ ЧА́СТИЦУ, ПОЛАГА́ЕТЪ Ю́ ДО́ЛЧЕ С҃ТА́ГВ ХЛ҃БКА.

ТА́ЖЕ ПОМИНА́ЕТЪ СТРАН҃У НАШУ́, ГЛАГО́ЛА С҃ЦЕ:

ПОМАНІ, ГД҃И, КОГОХРАНИ́МШЮ СТРАН҃У НАШУ́ И
 ПРАВОСЛА́ВНЫХЪ ЛЮДЕ́Й Є́А.

ТА́ЖЕ ПОМИНА́ЕТЪ И́ И́ЖЕ И́МАТЬ ЖИВЫ́ХЪ ПО И́МЕНИ,
 И́ НА КО́ЕЖДО И́МА ВЗНИМА́ЕТЪ ЧА́СТИЦУ, ПРИГЛАГО́ЛА:

ПОМАНІ, ГД҃И, И́МІКЪ.

И́ ТА́КВ ВЗЕ́МЪ ЧА́СТИЦУ, ПОЛАГА́ЕТЪ А́ ДО́ЛЧЕ С҃ТА́ГВ
 ХЛ҃БКА.

V ТА́ЖЕ ВЗЕ́МЪ ПА́ТШЮ ПРОЕФО́У, ГЛАГО́ЛЕТЪ:

☩ ПА́МЯТИ И́ О́БСТАВЛЕНІИ ГРЕ́ХШВЪ С҃Т҃К҃И-
 ШИХЪ ПАТРІ́А́РХШВЪ, ПРАВОСЛА́ВНЫХЪ И́ БЛ҃ЖЕН-
 НЫХЪ СОЗДА́ТЕЛЕЙ С҃ТА́ГВ ХРА́МА ВЕРВ́ (А́ЩЕ ВО
 О́БНІТЕЛІ: С҃Т҃КІА О́БНІТЕЛІ Є́А).

ТА́ЖЕ ПОМИНА́ЕТЪ Р҃ДКОПОЛОЖІ́ВШАГО Є́ГВ А́РХІЕ́РЕА, И́
 А́РД҃ГІХЪ, И́ЖЕ ХО́ЩЕТЪ, О҃УРО́ШИХЪ...

nuj)] a veškeré bratrstvo naše, jež jsi povolal k obecenství svému v milosrdenství svém, Vládce nejdobrotivější.

Klade částečku pod Beránka na levou stranu.

2. Rozpomeň se, Hospodine, na vlast naši a všechen pravoslavný lid této země.

Klade částečku pod Beránka na pravou stranu.

Pak vzpomíná živých, jichž chce, dle jména; při každém vyjme částečku, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

A takto vybírá částečky podle jmen a pokládá je pod Beránka.

Nato, vzav pátou prosforu, vyřízne z ní částečku a dí:

Na památku a odpuštění hříchů svatých patriarchů pravoslavných a blahoslavených zakladatelů svatého chrámu tohoto.

A klade částečku pod Beránka, pod předcházející řadu.

Pak připomíná světivšího jej biskupa (pokud už není naživu) a jiných, kterých chce, v Pánu zesnu-

Pamatuj, Pane...

дрѣвнѣхъ, ѿже хощеть, оубошнихъ по имени. На
каждо ѿма взимають чѣстницѣ, приглагола:

Помани, Гдѣ, ѿмѣхъ.

И конечнѣ глаголетъ еце:

И всѣхъ въ надеждѣ воскресѣнїа, жїзни
вѣчныа и твоегѡ ѡбщєнїа оубошнихъ, прѣ-
вославныхъ ѡтцѣхъ и братїи нашихъ, члѣв-
колюбче Гдѣ.

И взимають чѣстницѣ. По сѣмъ глаголетъ:

Помани, Гдѣ, и моє недостѡннство, и про-
стї ми всѣкое согрѣшєнїе, вольное же и
невольное.

И взимають чѣстницѣ. И прїемъ глѣхъ, собирають
на дѣкоєхъ чѣстницы долѣ стѣгѡ хлѣба, ѿкоже
бѣти во оутверженїи, и не испаднѣти чєсомѣ.

Тѣже дїаконъ прїемъ кадильницѣ, и дѣмїамъ
вложнѣхъ въ нѡ, глаголетъ къ сїѣнникѣ:

Бл҃гословнѣ, владыко, кадїло.

И ѡбѣ сѣмъ глаголетъ: Гдѣ помѡлимѣа.

Кадїло чєкѣ приносимъ...

lých, dle jmen. Při každém jméně vyjme částčku a klade ji mezi ostatní v této řadě, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

Nakonec pak:

A na všechny, v naději budoucího vzkříšení, života věčného a společenství s tebou zesnulé pravoslavné otce a bratry naše, *pamatuj*, lidumilný Hospodine.

Pak vezme ještě čtvrtou prosforu, vyřízne z ní částčku a říká:

Rozpomeň se, Hospodine, i na mne nehodného a odpusť mně všechny hříchy úmyslné i neúmyslné.

A položí částčku pod Beránka do řady vzpomínek za živé. Nato, vzav houbu, shrnuje na svatém diskose částčky pod Beránkem, aby snad nevypadly.

***Zatím diákon,** vzav kadidelnici a vloživ do ní kadidlo, dí ke knězi:*
Požehnej, vладыko, kadidlo!

A ihned též dí:

K Hospodinu modleme se.

Kadidlo tobě přinášíme...

И сщѣнникъ моли́тъѣ кади́ла:

Кади́ло тебѣ прино́симъ, Хрѣ́тѣ Бже́-
на́шихъ, въ коню̀ благоу́ха́нїа дѣхóв-
наго, ѣ́же прїе́мъ въ прене́мый тво́й же́рт-
венникъ, вознесе́ послѣ́ намъ благода́ть
престѣ́го твоегò дѣла.

Дїаконъ: Гдѣ помóлимъ.

Сщѣнникъ покáдївъ свѣ́зди́цѣ, полага́етъ верхѣ́
стѣ́го хлѣ́ба, глаго́ла:

И прише́дши свѣ́зда стѣ́ верхѣ́, нѣ́же вѣ́
отроча́.

Дїаконъ: Гдѣ помóлимъ.

Іере́й, покáдївъ пѣ́рвый покрове́цъ, покрыва́етъ
стѣ́н хлѣ́къ ехъ дї́скосомъ, глаго́ла:

Гдѣ воцрѣ́са, въ лѣ́потѣ́ ѡблече́са: ѡблече́са
Гдѣ въ снлѣ́, и препо́са, ꙗ́ко оутверди́
веле́ннѣ́ю, ꙗ́же не подви́житъ. Готóвъ прѣ́-
то́лъ тво́й ѡ́то́лѣ́, ѡ́ вѣ́ка ты́ еси́. Воз-
двиго́ша рѣ́ки, Гдѣ, воздвиго́ша рѣ́ки гла́сы
своѣ́. Во́змѣтъ рѣ́ки со́трѣ́нїа своѣ́, ѡ́ гла́-
сѡвъ во́дъ мно́гихъ. Дѣ́сны высо́ты́

морскїа, дѣ́сны...

Kněz se modlí, žehnaje kadidlo:

Kadidlo tobě přinášíme, Kriste, Bože náš, jako duchovní vůni líbeznou, kterou přijav na nadnebeský obětní oltář svůj, sešli nám blahodať nejsvětějšího Ducha svého.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Kněz okouří svatou hvězdicí a klade ji svrchu na diskos se slovy:

I přišedši hvězda, stanula nad místem, kdež bylo dítě.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Kněz, okouřiv první pokrovec, pokrývá jim svatý diskos, řka:

Hospodin kraluje, oděn jest velikolepostí. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se, neboť upevnil vesmír, kterýž se nepohne. Připraven jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti jsi ty. Pozdvihují se řeky, Hospodine, pozdvihují řeky hlasy své; vzpínají vysoko proudy vod vlny své, s hlukem se pohybují vodstva mnohá; avšak nad sílu

vln mořských mnohem...

морскѣа, дѣвѣнѣ въ высѣокнѣхъ Гдѣ. Свѣдѣнїа
твоѣа оубѣрїшасѣ съѣлаѡ. Домѣ твоѣмѣ
подобѣетѣ сътѣнѣа, Гдѣ, въ долготѣ днїѣ.

Дїаконъ: Гдѣ помолнмѣа.

Покрѣнї, владыко.

**Іерей же, покладаѣхъ вторїѣй покровѣцѣхъ, покрывѣетѣ
сътѣнѣ потѣрѣ, глагола:**

**Покрѣнї нѣсѣа добродѣтель твоѣа, Хрїстѣ, ѣ
хвалѣ твоѣа исполнѣ землѣа.**

Дїаконъ: Гдѣ помолнмѣа.

Покрѣнї, владыко.

**Іерей же, покладаѣхъ покровѣхъ, сїрѣчь, воздѣхъ,
покрывѣетѣ ѣ окоѣа, глагола:**

**Покрѣнї насѣ кровомѣ крїнѣ твоѣю ѣ ѡженї
ѡ насѣ вѣакаго врага ѣ съпостѣта. Оумнрѣ
жнвѡтѣ насѣхъ, Гдѣ, помнїлѣнї насѣхъ, ѣ мїрѣ
твоѣѣ, ѣ спасѣнї дѣшы насѣа, ѣакѡ блгѣ ѣ
человѣколюбецѣ.**

**Тѣже прїѣмѣ сїѣеннїкѣ кадѣльнїцѣ, кадѣтѣ
предложѣнїѣ, глагола чрїждѣ:**

Блгословѣнѣ Бгѣ насѣхъ...

vln mořských mnohem silnější jest Hospodin na výsostech. Svědectví tvá jsou velmi jistá. Domu tvému svatost náleží, Hospodine, po všechny dny.

Diákon: K Hospodinu modleme se.
Pokryj, vladyko!

Kněz, okouřiv druhý pokrovec, pokrývá jím
svatý kalich, řka:

Vznešenost tvá zastřela nebe, Kriste,
a země plna chvály tvé!

Diákon: K Hospodinu modleme se.
Pokryj, vladyko!

Kněz, okouřiv třetí, větší pokrovec (aer),
pokrývá jím obojí, řka:

Přikryj nás záštitou křídel svých a zapuď
od nás každého nepřítele a odpůrce; v po-
koji spravuj život náš, Hospodine, smiluj
se nad námi a nad světem svým, a spasiž
duše naše jako blahý a lidumil.

Pak, vzav kadidelnici, okouřuje předložené dary,
řka třikráte:

Požehnaný jest Bůh...

Бл҃гословѣнъ Б҃гъ нашъ, сице бл҃говолѣвый,
слава тебѣ.

Діако́нъ же на ко́емждо глаго́летъ:

Всегдѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

И покланя́ются бл҃гоговѣ́ишо Ѹба, трѣжды.

Та́же діако́нъ глаго́летъ:

Ѹ предложѣ́нныхъ четны́хъ дарѣ́хъ Гд҃у
помо́лимся.

Щі́енникъ же, прѣ́емъ кадильницѣ, глаго́летъ
млі́твѣ предложѣ́нїа:

Бже, Бже нашъ, нѣ́ный хлѣ́въ, пищѣ
всемѣ́ мї́рѣ, Гд҃а нашего и Бга́ Ииса
Хр҃та послѣ́вый, Сп҃са и и́збавителя и бл҃го-
дѣ́теля, бл҃гослова́ща и ѡсваща́юща насъ,
самъ бл҃гослови́ предложѣ́нїе сїе, и прї́мнѣ Ѹ
въ пренѣ́ный тво́й же́ртвенникъ. Помани́,
ѡ́кво бл҃гъ и члѣ́вколю́бецъ, принѣ́сшихъ и
и́хже ра́ди принесо́ша: и насъ нево́лѣждѣны
сохрани́ во щеннодѣ́ствїи бже́ртвенныхъ
тво́ихъ тѣ́ннъ. ѡ́кво ст҃їа и просла́внса

прѣ́чното́е и велико́лѣ́пое ѡ́ма...

Požehnaný jest Bůh náš, jemuž se takto zalíbilo. Sláva tobě!

Diákon pak pokaždé dí:

Vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.
Amen.

Při tom se oba vždy zbožně pokloní.

Nato bere diákon kadidelnici a říká:

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Kněz čte modlitbu předložení:

Bože, Bože náš, jenž jsi za pokrm celému světu seslal chléb nebeský – Pána a Boha Ježíše Krista, Spasitele, vykupitele a dobrodince, žehnajícího nám a posvěcujícího nás, sám požehnej předložení toto a přijmi je na nadnebeský obětní oltář svůj. Rozpomeň se jako blahý a lidumil na ty, kdo je přinesli a za které přineseno jest, a nás neodsouzeně zachovej v posvátném vykonávání Božských Tajin tvých. Aby se světlo a velebrlo přečestné a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Sláva tobě, Kriste Bože...

прѣчѣтно́е ѿ великолѣпо́е ѿма твоѣ, ѿца̀, ѿ
сѣна, ѿ свѣта́го дѣха, ны́нѣ ѿ прѣсноу, ѿ во
вѣки вѣкѡвъ, а́минь.

И по́емъ творѣтъ ѡпѣетъ тѣмъ, глаго́ла е́ще:

Сла́ва тебѣ, Хрѣ́те Бже, оупова́нїе на́ше, сла́ва
тебѣ.

Діа́конъ: Сла́ва, ѿ ны́нѣ: Гдѣ, помнѣ́й,
трижды. Блго́словнѣ.

Сщѣ́нникъ глаго́летъ ѡпѣетъ.

ѿще о́уко ѣсть недѣла: Воскресѣ́нїи нѣ́ мѣртвѡхъ
Хрѣ́то́съ ѿстѣннѣ́й:

ѿще ли же нѣ́:

Хрѣ́то́съ ѿстѣннѣ́й Бгѣ́ на́шъ, моли́твами
пречѣ́стыа своѣ́а Мѣ́ре, ѿже во свѣ́хъ ѿца̀
на́шегъ ѿва́нна, архіе́попа константино-
польскагъ, злато́щетагъ, ѿ вѣ́хъ свѣ́хъ,
помнѣ́етъ ѿ спасѣ́тъ на́съ, ѿакъ блгѣ́ ѿ чело-
вѣ́колю́бецъ.

Діа́конъ: а́минь.

По ѡпѣетѣ́ же кади́тъ діа́конъ свѣ́е предложѣ́нїе:

Во грѣ́кѣ́ плѣ́ткн...

Potom k zakončení proskomidie říká:

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Diákon: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Požehnej!

Kněz říká malé propuštění: (Vstavší z mrtvých) Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatého otce našeho Jana Zlatoustého, archiepiskopa cařihradského, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Diákon: Amen.

Po tomto zakončení okuřuje diákon svaté předložení, pak odchází ke svatým dveřím, odhrnuje oltářní oponu a poté okuřuje svatý prestol okolo na způsob kříže, celý oltář, ikonostas, kněze a celý chrám, řka pro sebe (při okuřování prestolu):

Ve hrobě s tělem, v pekle s duší co Bůh,
v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem
a Duchem...

ТАЖЕ ѿХОДѢТЯ, Ѣ КАДИТЯ СѢШЮ ТРАПЕЗУ КРЪГОМЪ
КРЕСТОВИДНУ, ГЛАГОЛА ВЪ СЕБѢ:

КО ГРОБѢ ПЛОТЪИ, ВО ЯДѢ ЖЕ СЪ ДЪШЕЮ
ЯКО БГЪ, ВЪ РАИ ЖЕ СЪ РАЗБОЙНИКОМЪ,
Ѣ НА ПРѢТОЛѢ БЫЛЪ СЪ ХРѢТѢ, СО ѾЦЕМЪ Ѣ
ДЪХОМЪ, ВСѦ ѢПОЛНѦЛЪ НЕОПИСАННЫИ.

ТАЖЕ ѿЛОМЪ Ѣ.

Ѣ ПОКАДИВЪ СѢИЛЦЕ ЖЕ Ѣ ХРАМЪ ВЕСЪ, ВХОДИТЯ
ПАКИ ВО СѢИИ ѾЛТАРЬ, Ѣ ПОКАДИВЪ СѢШЮ ТРАПЕЗУ
ПАКИ, Ѣ СѢИНИКА, КАДИЛЬНИЦУ ѾУКЪ ѾЛАГАЕТЯ НА
МѢСТО СВОЕ, САМЪ ЖЕ ПРИХОДИТЯ КО ІЕРЕЮ. Ѣ СТАВИШЕ
ВЪШПѢ ПРЕДЪ СѢЮ ТРАПЕЗОЮ, ПОКЛАНАЮТСА
ТРИЖДЫ, ВЪ СЕБѢ МОЛЩЕСА, Ѣ ГЛАГОЛЮЩЕ:

ЦРЮ ѢБНЫИ, ѾУТѢШИТЕЛЮ, ДЪШЕ ѢСТИНЫ,
ѢЖЕ ВЕЗДѢ СЫИ Ѣ ВСѦ ѢПОЛНѦЛЪ, СОКРѢВНИЦЕ
БЛАГНХЪ Ѣ ЖИЗНИ ПОДАТЕЛЮ: ПРИИДИ Ѣ ВСЕЛИСА
ВЪ НЫ, Ѣ ѾЧИСТИ НЫ Ѿ ВСѦКѢА СКВЕРНЫ, Ѣ
СПАСИ, БЛЖЕ, ДЪШЫ НАША.

СЛАВА ВЪ ВЪШНИХЪ БГЪ, Ѣ НА ЗЕМЛИ МИРЪ, ВЪ
ЧЛѢВЦѢХЪ БЛГОВОЛЕНІЕ. *ДВАЖДЫ.*

ГДИ, ѾУСТНѢ МОИ ѾВЕРЗЕШИ, Ѣ ѾУСТА МОА
ВОЗВЕЩАЮТЯ ХВАЛУ ТВОЮ.

ВРЕМЯ СОТВОРИТИ...

a Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste!

A pak okuřuje dál, říká žalm 50. / 51.: Smiluj se nade mnou, Bože...

Po okouření chrámu vchází diákon opět do oltáře, okuřuje svatý prestol a kněze; poté odloží kadidelnici a přistupuje ke knězi. Postavivše se oba před svatým prestolem, modlí se každý pro sebe (kněz se vztaženýma rukama), říká:

Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy, jenž jsi všude přítomen a vše naplňuješ, poklade blaha a dárce života, přijď a usídlíš se v nás a očistiž nás od všeliké skvrny a spasiž, Blahý, duše naše. *(Jedenkrát)*

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. *(Dvakrát; kněz se vztaženýma rukama.) Po ukončení se vždy ukloní a přežehnají.*

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou. *(Bez vztažených rukou; ukloní se a přežehnají.)*

Nato políbí – kněz svaté evangelium (a prestol)
– diákon svatý prestol.

Čas jest sloužiti...

ТѢЖЕ ЦѢЛЮТЬСЯ, СВАЩЕННИКЪ ОУКѠ СТОЕ ѿЛІЕ,
 ДІАКОНЪ ЖЕ СТѢЮ ТРАПЕЗУ. И ПОСЕМЪ ПОДКЛОНИВЪ
 ДІАКОНЪ СВОЮ ГЛАВУ СВАЩЕННИКУ, ДЕРЖА И ОРАРЬ
 ТРЕМН ПЕРЕТЫ ДЕСНЫМЪ РУКИ, ГЛАГОЛЕТЪ:

ВРЕМѦ СОТВОРИТИ ГДѦИ, ВЛАДЫКО, БЛАГО-
 СЛОВИ.

СВАЩЕННИКЪ, ЗНАМЕНУѦ ѿГО, ГЛАГОЛЕТЪ:

БЛГОСЛОВЕНЪ БГЪ НАШЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИС-
 НО, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

ТѢЖЕ ДІАКОНЪ: ПОМОЛИСѦ Ѡ МНѢ, ВЛАДЫКО
 СВАТЫИ.

ЩЕЩЕННИКЪ: ДА ИСПРАВЯТЪ ГДѦ СТОПЫ ТВОѦ.

И ПАКИ ДІАКОНЪ: ПОМАНІ МА, ВЛАДЫКО СТЫИ.

ЩЕЩЕННИКЪ: ДА ПОМАНЯТЪ ЧЛ ГДѦ БГЪ ВО
 ЦРКВИ СВОЕМЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИСНО, И
 ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

ДІАКОНЪ ЖЕ РЕКЪ: ѿМНИТЬ.

И ПОКЛОНИВША, ИСХОДЯТЪ СЪВЕРНЫМИ ДВЕРЬМИ,
 ПОНЕЖЕ ЦРКІА ДВЕРИ ДО ВХОДА НЕ ѠВЕРЗАЮТСѦ. И
 СТАВЪ НА ОБЫЧНОМЪ МѢСТѢ, ПРАМО СТЫХЪ
 ГДИ, ОУСТУПѢ МОИ...

Pak diákon, skloniv hlavu svou ke knězi a drže orar třemi prsty pravice, dí:

Čas jest sloužiti Hospodinu. Požehnej, vladyko!

Kněz (žehnaje mu): Požehnán jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Pomodli se za mne, vladyko svatý!

Kněz: Hospodin nechť vede kroky tvé.

Diákon: Pamatuj na mne, vladyko svatý!

Kněz: Nechť pamatuje na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A pokloniv se, vychází z oltáře severními dveřmi (poněvadž svaté dveře se otvírají až před malým vchodem) a postaviv se na příslušném místě, naproti svatým dveřím, pokloní se, přežehná se zbožně třikrát, říká pro sebe:

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou.

Nato hlasitě začíná dle následujícího postupu.

ДВЕРЁЙ, ПОКЛАНЯЕТСА СО КЛГОГОВѢНІЕМЪ,
ТРИЖДЫ, ГЛАГОЛА ВЪ СЕБѢ:

ГДН, ОУСРГНѢ МОИ ѠВЕРЗЕШИ, И ОУСРТА МОА
ВОЗВѢСТЯТЪ ХВАЛѸ ТВОЮ.

И ПОСѢМЪ НАЧИНАЕТЪ ГЛАГОЛАТИ: БЛГОСЛОВИ,
ВЛАДЫКО.

И НАЧИНАЕТЪ СВАЦЕННИКЪ: БЛГОСЛОВЕНО ЦРГТВО:

ВѢДАТИ ПОДОКАЕТЪ:
ѦЩЕ КЕЗЪ ДІАКОНА СЛЪ-
ЖИТЪ ІЕРЕЙ, ВЪ ПРОС-
КОМІДІИ ДІАКОНІКНУХЪ
СЛОВЪХЪ, И НА ЛІТЪРГІИ
ПРЕДЪ СѢЛІЕМЪ, И НА
ѠВѢКЪТЪ СГВѠ: БЛГО-
СЛОВИ ВЛАДЫКО, И
ПРОКОДИ ВЛАДЫКО, И
ВРЕМЯ СОТВОРИТИ,

ДА НЕ ГЛАГОЛЕТЪ,
ТОЧІЮ СЪКЪСНІИ И ЧИНѠВНОЕ ПРЕДЛОЖЕНІЕ. ѦЩЕ ЖЕ
СОКОРОМЪ СЛЪЖАТЪ СЦІЕННИИ МНОЗИ, ДѢИСТВО
ПРОКОМІДІИ СДІИИ ІЕРЕЙ ТОКМѠ ДА ТВОРИТЪ, И
ГЛАГОЛЕТЪ ИЗЪВРАЖЕННАМЪ: ПРОЧІИ ЖЕ СЛЪЖИТЕЛИ
НИЧТОЖЕ ПРОКОМІДІИ ѠСОБНѠ ДА ГЛАГОЛЮТЪ.

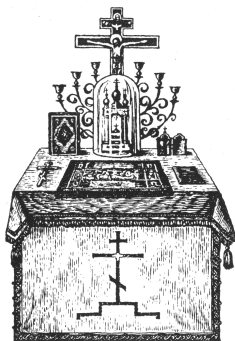

Благословено царство...

Koná-li kněz proskomidii bez diákona, vynechávají se slova diákonova i odpovědi kněze na ně. (Dále se při liturgii vynechávají tiché dialogy mezi knězem a diákonem a různé diákonovy výzvy – např. „Požehnej, vladyko!“ apod. Jinak kněz říká a koná, co přísluší diákonovi, sám.)

Slouží-li svatou liturgií více kněží, koná proskomidii pouze jeden z nich.

V době proskomidie čte žalmista hodinky: třetí a šestou (počáteční ohlas kněze na začátku čtení hodin je místo ohlasu před přípravou Beránka).

Blahosloveno buďž království...

БОЖЕСТВЕННА СЛУЖБА, ЇЖЕ ВО СВЯТЫХЪ ОТЦА НАШЕГО ІОАННА ЗЛАТОУСТАГО.

Діаконы: Благословї, владыко.

Іерей: Благословєно царство, Отца, и
Сына, и Святаго Духа, нынѣ и присно,
и во вѣки вѣковъ.

Діаконы: Аминь.

Діаконы: Мнромъ Гдѣ помолнмѣ.

Діаконы: Гди, помилѣй.

☩ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасєніи душъ на-
шихъ, Гдѣ помолнмѣ.

Діаконы: Гди, помилѣй.

☩ мнрѣ всегò міра, благостоїніи свѣтыхъ
Божїихъ церквей, и соединєніи вѣхъ, Гдѣ
помолнмѣ.

Діаконы: Гди, помилѣй.

☩ свѣтѣмъ храмѣ...

Božská služba svatého otce našeho Jana Zlatoústého

Řád liturgie katechumenů

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: **B**lahosloveno budiž království
Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní
i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen

Ektenie velká

Diákon: **V** pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hos-
podinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých cír-
ví Božích a za sjednocení všech k Hospod-
inu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento...

☩ свѣтъмъ храмѣ сѣмъ ѿ вѣроу,
 благоговѣнїемъ ѿ стрѣхомъ Божїимъ
 вхождѣщихъ вонѣ, Гдѣ помолїмѣ.

Днѣкъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ господнѣ нашѣмъ Блаженнѣйшемъ ми-
 трополїтѣ (ѿма рекъ), ѿ господнѣ нашѣмъ
 [ѿнѣ: высокопревосвѣщеннѣйшемъ архїєпископѣ, ѿнѣ:
 Преосвѣщеннѣйшемъ єпископѣ] (ѿма рекъ),
 четвѣмъ превѣтерствѣ, во Хрѣтѣ дїаконс-
 твѣ, ѿ вѣмъ причтѣ ѿ людехъ, Гдѣ
 помолїмѣ.

Днѣкъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ странѣ нашей, правнѣтелехъ ѿ воннствѣ
 ѿнѣ, Гдѣ помолїмѣ.

Днѣкъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ градѣ сѣмъ [ѿнѣ: ѿ вѣн сѣй, еслї вѣ монастыре,
 то: ѿ свѣтѣн ѿвнѣтелн сѣй], вѣкомъ градѣ,
 странѣ ѿ вѣроу живѣщихъ вѣ ннѣхъ, Гдѣ
 помолїмѣ.

Днѣкъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ благоветворѣнїн...

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vladyku našeho metropolitu (**jméno**) [za vladyku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)], za důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Za cestující...

☩ БЛАГОРАСТВОРѢНІИ ВОЗДЪХОВЪ, ѿ НЪСОБИ-
ЛІИ ПЛОДѠВЪ ЗЕМНЫХЪ И ВРЕМЕНѢХЪ МІР-
НЫХЪ, ГДѢ ПОМОЛИМЕА.

ЛѢКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

☩ ПЛАЧУЮЩИХЪ, ПЪТШЕСТВУЮЩИХЪ, НЕДЪГЪ-
ЮЩИХЪ, СТРАЖДЪЩИХЪ, ПЛѢНѢННЫХЪ, И ѿ
СПАСѢНІИ НѢХЪ, ГДѢ ПОМОЛИМЕА.

ЛѢКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

☩ ИЗБАВИТИА НАМЪ ѿ ВСАКІА СКОРБИ,
ГНѢВА И НЪЖДЫ, ГДѢ ПОМОЛИМЕА.

ЛѢКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

Застѹпи, спаси, помилѢи и сохрани насъ,
БѢЖЕ, ТВОЕЮ БЛАГОДАТІЮ.

ЛѢКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

Превъчѹю, пречістѹю, преблагословѣннѹю,
славнѹю Владычицѹ нашѹ Богородицѹ и
принодѣвѹ Марію, со всѣми свѣтлыми по-
манившѹ, самн себѣ, и дрѹгѹ дрѹга, и всѣхъ
живѠтѹ нашѹ Христѹ БѢГѹ предадѹмъ.

ЛѢКЪ: ТЕБѢ, ГДН.

ИКО ПОДОВАЕТЪ ТЕБѢ...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládčyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť tobě náleží...

Возглашеніе:

Гко подобаетъ тебе всѣка слава, чѣсть и поклоненіе, Отцѣ, и Сынѣ, и Свѣтомѣ Духѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: ѿмѣнь.

И поетъ первый антифонъ ѿ певцовъ. Свѣщенникъ же глаголетъ тайно молитву первого антифона. Діаконъ же поклонивъ оугушаетъ ѿ мѣста своего, и ѡшедъ стоитъ предъ иконою Христовою, держа и орарь тремя персты десныя руки.

Молитва первого антифона:

Гди Боже нашихъ, егѡже держава несказанна, и слава непостижима, егѡже милость безмѣрна, и человеколюбїе неизреченно: самъ, Владыко, по благоутробїю твоемѣ, призри на ны, и на свѣтлый храмъ сей, и сотвори съ нами, и молящимися съ нами, богатыя милости твоѣ и щедрѡты твоѣ.

Пѣки и пѣки...

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu první antifony. Diákon, pokloniv se, odstoupil již před ohlasem kněze ze svého místa a stanul před ikonou Kristovou, drže orar třemi prsty pravice.

Věřící lid zpívá 1. antifonu: Dobrořeč, duše má, Hospodinu...

Modlitba první antifony:

Hospodine, Bože náš, jehož vláda jest nevýslovná a sláva nevýstižná, jehož milost jest nezměrná a lidumilnost nevypravitelná: Ty sám, Vládce, shlédni na nás a na svatý chrám tento podle milosrdenství svého a prokaž nám i všem, kteří se s námi modlí, hojné milosti a slitování svá.

Opět a opět...

По исполненіи же антифѡна, пришѣдх діаконх,
и стѣхъ на обычнѣмъ мѣстѣ, и поклонѣмъ,
глаголетъ:

Пѣки и пѣки мѣромъ Гдѣ помѡлимъ.

Дѣкх: Гдѣ, помѡлѣй.

Застѣпѣ, спасѣ, помѡлѣй и сохрани насъ,
Бже, твоєю блгодѣтїю.

Дѣкх: Гдѣ, помѡлѣй.

Пресѣю, пресѣю, пресѣю, пресѣю, пресѣю, пресѣю,
блжцѣ нашѣ Бцѣ и преносѣмъ Мрїю, со
вѣмъ стѣмъ помѡлѣше, самъ себѣ, и
дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ живѡтѣхъ нашихъ Хрѣтѣ Бгѣ
преддѣмъ.

Дѣкх: Гдѣ, Гдѣ.

Возгласенїе:

Гко твоѡ держѡва, и твоѡ ѣсть царѣ-
тво, и сила, и слава, Отца, и Сына, и
Свѣтаго Дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѡвъ.

Дѣкх: ѡмнѣ.

Гдѣ Бже нашихъ...

Po dokončení antifony stane diákon znovu před svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnav, praví:

Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládčyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť tvá jest vláda a království i moc a sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu druhé antifony. Diákon činí podobně jako předešle.

Hospodine, Bože náš...

И ПОСѢЦА ПОДОБНѢ ѿ ПѢВЦЕВЪ ВТОРЫЙ
АНТИФОНЪ. ДІАКОНЪ ЖЕ ПОДОБНѢ ТВОРИТЪ,
ѢКОЖЕ И ВЪ ПЕРВОЙ МОЛИТВѢ.

МОЛИТВА ВТОРАГО АНТИФОНА:

ГДН БОЖЕ НАШЪ, СПАСИ ЛЮДИ ТВОА И
БЛАГОСЛОВИ ДОСТОЯНІЕ ТВОЕ, ИСПОЛНЕНІЕ
ЦѢРКВЕ ТВОЕА СОХРАНИ, ѾВЕЩАТИ ЛЮБАЩЫА
БЛАГОЛѢПІЕ ДОМУ ТВОЕГѠ: ТЫ ТѢХЪ ВОС-
ПРОСЛАВИ БОЖЕСТВЕННОЮ ТВОЕЮ СІЛОЮ, И НЕ
ѠСТАВИ НАСЪ, ѠПОВАЮЩИХЪ НА ТА.

ТАЖЕ ДІАКОНЪ: ПАКИ И ПАКИ МІРОМЪ ГДЪ
ПОМОЛИМЕА.

ДІАКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

ЗАСТЪПИ, СПАСИ, ПОМИЛѢИ И СОХРАНИ НАСЪ,
БЖЕ, ТВОЕЮ БЛГОДАТІЮ.

ДІАКЪ: ГДН, ПОМИЛѢИ.

ПРЕСѢЩЮ, ПРЕЧЕТЩЮ, ПРЕБЛГОСЛОВЕННЩЮ, СЛАВ-
НЩЮ БЛЩЩ НАШЩ БЩЩ И ПРИНОДѢЩ МІРІЮ, СО
ВѢМНИ СѢТЪМНИ ПОМАНЩВШЕ, САМИ СЕБѢ, И
ДРУГЪ ДРУГА, И ВЕСЬ ЖИВОТЪ НАШЪ ХРѢЩ БГЩ
ПРЕДАДИМЪ.

ѢКО БЛАГЪ...

Věřící lid zpívá 2. antifonu: Jednorozený Synu a Slovo Boží...

Modlitba druhé antifony:

Hospodine, Bože náš, spasiž lid svůj a požehnej dědictví svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož milují krásu domu tvého, oslav je Božskou mocí svou a nepouštěj nás, doufající v tebe.

Znovu diákon: **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyňe naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť dobrotivý a lidumilný...

Дієж: Тєкѣ, Гдн.

Возгласініє:

Гко блáгъ ѡ чєлѡвѣколѹбєцѣ Бѡгѣ
ѣсѣ, ѡ тєкѣ слáвѣ возсылаємъ,
Ѡтцѣ, ѡ Сынѣ, ѡ Свѣтѡмѣ Дѣхѣ,
нынѣ ѡ прѣсно, ѡ во вѣки вѣкѡвѣ.

Дієж: Ѡмнѣнь.

Молітва трѣтіаго антѣфона:

Иже Ѡбщныа сѣа ѡ согласныа дарѡбáвыи
нáмъ молітвы, ѡже ѡ двѣмá, ѡлн
трѣмъ, согласѹщымѣа ѡ ѡмени твоѣмъ,
прошѣніа подáти ѡбѣщáвыи: сáмъ ѡ
нынѣ рáбъ твоѣхъ прошѣніа кѣ полѣз-
номѣ испóлни, подáа нáмъ ѡ вѣ настѡя-
щємъ вѣщѣ познáніє твоєа ѡ истинны, ѡ вѣ
вѣдѹщємъ живѡтѣ вѣчныи дáрѡа.

Здѣ ѡтвєзáютєа двѣри на мáлыи вхѡдѣ.

**Пѣвáемѣ же трѣємѣ антѣфонѣ ѡ пѣвцѣхъ,
ѡлн блаженнѣмъ, ѡце ѣсѣ недѣла. ѣгда прѣйдѣ-
тѣ на »Слáва«, свѣщєнникѣ ѡ дѣаконѣ, стáвшє
прѣдъ свѣтѡю трапѣзѡю, творáтѣ поклѡны трѣ.**

Владыко Гдн Бѡже...

Kněz: **N**eboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Modlitba třetí antifony:

Ty, jenž jsi nám tyto společné a jednomyslné modlitby daroval a který jsi slíbil, že splníš prosby, shodnou-li se na čem dva neb tři ve jménu tvém, sám i nyní prosby služebníků svých k užitku splniž tím, že udělíš nám v nynějším věku poznání pravdy tvé, v budoucím pak daruješ nám život věčný.

Věřící lid zpívá 3. antifonu (resp. Blahoslavenství, je-li neděle či svátek): V království svém rozpomeň se na nás, Bože...

Teď se otevírají svaté dveře k malému vchodu. Kněz s diákonem stojíce před svatým prestolem, učiní tři poklony a při každé se pokřijí. Pak kněz vezme svaté evangelium,

Vládce, Hospodine...

ТѢЖЕ ПРІЕМЪ СВАЩЕННИКЪ СВАТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ,
ДАЕТЪ ДІАКОНЪ, И ИДУТЪ ѿ ДЕСНЫЯ СТРАНЫ
СОЗАНІ ПРЕСТОЛА, И ТАКО ИЗШЕДШЕ СВЕРНУ
СТРАНЮЮ ПРІДНДЩИМЪ ИМЪ ЛАМПАДАМЪ, ТВО-
РАТЪ МАЛЫИ ВХОДЪ, И СТАВШЕ НА ОБЫЧНѢМЪ
МѢСТѢ, ПРИКЛОНАЮТЪ ОБА ГЛАВЫ, И ДІАКОНЪ
РѢКШЪ:

ГДЪ ПОМОЛИМСЯ.

Глаголетъ священникъ мѣтвѣ входа тайно.

Молитва входа:

БЛАДЫКО ГДН БОЖЕ НАШИХ, ОУСТАВНВЫИ
НА НЕКЕСѢХЪ ЧІНЫ И ВЪОННСТВА АГГЛАЗ И
АРХАГГЛАЗ, ВЪ СЛЪЖЕНІЕ ТВОЕЪ СЛАВЫ: СОТВО-
РИ СО ВХОДОМЪ НАШИМЪ ВХОДУ СВАТЫХЪ АГ-
ГЛАЗЪ БЫТИ, СОСЛЪЖАЦИХЪ НАМЪ, И СОСЛА-
ВОСЛОВАЦИХЪ ТВОЮ БЛАГОСТЬ. ИАКО
ПОДОБАЕТЪ ТЕБѢ ВСАКАА СЛАВА, ЧЕСТЬ, И
ПОКЛОНЕНІЕ, ОТЦУ, И СЫНУ, И СВАТОМУ
ДУХУ, НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.
АМИНЬ.

Молитвѣ же окончавшейся, глаголетъ діаконъ
ко священнику, показавъ къ востокъ
десницею, держѣ въшпѣ и Орарь тремя персты:

Благословенъ входъ...

podává je diákonu a obcházejí zprava kolem svatého prestolu. Vyjdou severními dveřmi a krácejí za světloňosem, nesoucím rozžatou svíci, konají malý vchod a stanou naproti svatým dveřím. Oba skloní hlavu. Diákon praví:

K Hospodinu modleme se!

Kněz tiše říká modlitbu malého vchodu:

Vládce, Hospodine, Bože náš, jenž jsi ustanovil na nebesích řády a voje andělů a archandělů ke službě slávy své, se vchodem naším spoj i příchod svatých andělů, kteří by tobě s námi spolumloužili a spoluoslavovali dobrotu tvou. Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Po skončení modlitby ukazuje diákon k východu, drže orar třemi prsty (položiv si evangelium na levou stranu prsou či na levé rámě), a praví knězi:

Požehnej, vladyko, svatý vchod!

Požehnaný jest vchod...

Благословѣнъ владыко, свѣтѣйшій вхѣдъ.

И свѣщенникъ благословляя глаголетъ:

Благословѣнъ вхѣдъ свѣтѣйшѣхъ твоихъ,
всегдѣ, нынѣ и прѣисно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Посѣмъ дѣяконъ подаетъ ѣвангеліе свѣщенникѣ,
и цѣлуетъ свѣщенникъ ѣвангеліе.

Непослышавъ же конечномѣ тропарю, вхѣдитъ
дѣяконъ посредеѣ, и стѣвъ предъ іереемъ, возвы-
шаетъ малѣо рѣцѣ, и показѣвъ свѣтѣе ѣвангеліе,
глаголетъ вселенноу:

Премудрость, прѣсвѣтѣ.

Тѣже, поклонивъ самъ и свѣщенникъ создани
ѣво, вхѣдитъ во свѣтѣйшій олтарь. И дѣяконъ
оубѣ полагаетъ етѣе ѣвангеліе на етѣи трапезѣ.

И вѣкъ же поютъ:

Прѣидите, поклонимъ, и припадѣмъ ко
Христѣ. Спаси ны, сыне божій, во свѣтѣйшѣхъ
дѣвенъ сынъ, поущина тнѣ, ѡлннѣа. (Ѣдннѣа)

ѡце же недѣла: Воскресѣйшій и зѣ мѣртѣвъхъ поущина
тнѣ, ѡлннѣа. (Ѣдннѣа)

Бѣже етѣи...

Kněz tiše žehná vchod:

Požehnaný jest vchod svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Nato diákon podává knězi evangeliař k políbení a po ukončení zpěvu, postaviv se dopředu před kněze, naproti svatým dveřím, pozdvihuje svaté evangelium, volaje:

Velemoudrost, povznesme se!

Pak se oba ukloní a vcházejí do svatého oltáře. Diákon položí svaté evangelium na svatý prestol. Mezitím se kněz pokloní, přežehná se a políbí ikonu Spasitele, obrátí se k lidu, požehná světloňose, a obrátí se k ikoně Bohorodice, před níž se pokloní a políbí ji, načež vejde do oltáře.

Věřící lid zpívá: »Pojďte, pokloňme se...«

Pojďte, pokloňme se a padněme před Kristem. Synu Boží, ve svatých podivuhodný, spasiž nás, zpívající tobě: Alleluja. (1x)

Je-li neděle: Synu Boží, jenž jsi vstal z mrtvých...

Je-li svátek Bohorodice: Synu Boží, na přímlyvy Bohorodice...

Svatý Bože, jenž...

ТАЖЕ: ОБЫЧНЫМ ТРОПАРІ.

СЦЕННИКЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ МЛТВЪ СІЮ:

МОЛІТВА ТРИСВЯТАГО ПЧЕНІА:

БЖЕ СТЫЙ, ИЖЕ ВО СВАТЫХЪ ПОЧВАНІИ,
ИЖЕ ТРИСВАТЫМЪ ГЛАСОМЪ ѿ СЕРАФИ-
МОВЪ ВОСПЕВАЕМЫЙ, И ѿ ХЕРУВИМОВЪ
СЛАВОСЛОВИМЫЙ, И ѿ ВСАКИА НЕБЕСНЫА
СИЛЫ ПОКЛАНЯЕМЫЙ: ИЖЕ ѿ НЕБЫТІА ВО-
СЪЖЕ БЫТИ ПРИВЕДЫЙ ВСАЧЕСКАА, СОЗДАВЫЙ
ЧЕЛОВКА ПО ѿБРАЗУ ТВОЕМУ И ПО ПОДОБИЮ,
И ВСАКИМЪ ТВОИМЪ ДАРОВАНІЕМЪ
ОУКРАСИВЫЙ: ДАИ ПРОСЯЦЕМУ ПРЕМУДРОСТЬ
И РАЗУМЪ, И НЕ ПРЕЗИРАИ СОГРЕШАЮЩАГО,
НО ПОЛАГАИ НА СПАСЕНІЕ ПОКАЯНІЕ:
СПОДОБИВЫЙ НАСЪ, СМЕРЕННЫХЪ И НЕДОСТОЙ-
НЫХЪ РАБЪ ТВОИХЪ, И ВЪ ЧАСЪ СЕЙ СТАТИ ПРѢ-
СЛАВОЮ СВАТАГО ТВОЕГО ЖЕРТВЕННИКА, И
ДОЛЖНОЕ ТБѢ ПОКЛОНЕНІЕ И СЛАВОСЛОВІЕ
ПРИНОСИТИ: САМЪ, ВЛАДЫКО, ПРИМИ И ѿ
ОУСТЪ НАСЪ ГРЕШНЫХЪ ТРИСВАТЪЮ ПЧЕНЬ, И
ПОСЧТИ НИ БЛАГОСТІЮ ТВОЕЮ. ПРОСТИ НАМЪ

ВСАКОЕ СОГРЕШЕНІЕ...

Poté se zpívají tropary a kondaky dne.

Kněz říká modlitbu trojsvaté písně:

Svatý Bože, jenž ve svatých spočíváš, jenž jsi trojsvatým hlasem serafínů opěvován, cherubíny oslavován a veškerými mocnostmi nebeskými uctíván; jenž jsi z nejsoucna ve jsoucnot veškerenstvo přivedl, člověka dle obrazu a podoby své stvořil a ozdobil jej všelikým darem svým; jenž prosícímu dáváš moudrost a poznání a nepohrdáš hříšníkem, ale ukládáš mu pokání ke spasení; jenž jsi nás, ponížené a nehodné služebníky své, učinil hodnými, abychom i v tuto hodinu stáli před slávou svatého obětního stolu tvého a náležitě uctívání a slavosloví tobě přinášeli: Ty sám, Vládce, přijmi i z úst nás, hříšných, trojsvatou píseň a navštiv nás dobrotou svou; odpusť nám všechny hříchy naše, úmysl-

-né i neúmyslné...

вѣ́кое согрѣ́шеніе, вѣ́льное же ѿ нево́ль-
 ное. Ѽсвѣтѣ́ на́ша дѹши ѿ тѣ́лесѧ, ѿ
 дѣ́ждь на́мъ въ преподо́бїи слѹжѣ́ти тебѣ́
 вѣ́ днѣ́ живото́а на́шего: моли́твами свѣ́-
 ты́а Богороди́цы, ѿ вѣ́хъ свѣ́тыхъ, ѿ
 вѣ́ка тебѣ́ благоу́годившихъ.

Ѽгда́ же пѣ́вцы́ при́идутъ на послѣ́дній тропарь,
 глаго́летъ дѣ́аконъ ко іере́ю, прикло́нь вкѹпѣ́
 главо́, ѿ Ѿра́рь въ рѹцѣ́ держа́ тремѣ́ пѣ́рсты:

Благосло́ви, влады́ко, вре́мя трисвѣ́таго.

Іере́й же, зна́менѹа ѿго́, глаго́летъ:

Г҃ко свѣ́тъ ѿ́си, Бо́же на́шихъ, ѿ
 тебѣ́ сла́во возсыла́емъ, Ѿтцѹ́, ѿ
 Сы́но, ѿ свѣ́томѹ́ дѹхѹ́, ны́нѣ ѿ
 при́сно.

Сконча́вшесѧ же тропарю́, при́ходитъ дѣ́аконъ
 влѣ́зъ стѣ́ныхъ двѣ́рей, ѿ показѹ́аи Ѿра́ремъ,
 пѣ́рвѣ́е оҹе́во ко ікѡ́нѣ́ Хрѣ́то́вѣ́ глаго́летъ:

Г҃ди, спасѣ́ благочестѣ́ныа, ѿ оҹсла́ши ны́.

Та́же навѣ́дитъ, глаго́ла ко вѣ́ сто́ящимъ
 велегла́сно:

ѿ ко вѣ́ки...

né i neúmyslné. Posvěť duše i těla naše a dopřej nám, abychom ve svatosti sloužili tobě po všechny dny života svého, na přímluvy svaté Bohorodice i všech svatých, tobě po všechny věky se zalíbivších.

Když se zpívá poslední tropar (resp. kondak), praví diákon knězi, skloniv hlavu a drže orar třemi prsty pravice:

Požehnej, vladyko, čas trojsvaté písně!

Kněz pak, požehnáv jej, zvolá:

Neboť svatý jsi, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky...

Nato diákon (není-li diákon, pak se toto vynechává) vychází svatými dveřmi z oltáře a ukazuje orarem nejprve na ikonu Kristovu, volá:

Hospodine, spasiž zbožné a vyslyš nás.

Diákon se obrací k lidu a provolává:

Až na věky věkův.

Požehnaný, jenž se béře...

И во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: ѿмѣнь.

Прѣвѣемъ же трисвѣтѡмъ, глаголютъ и елми,
іерей же и діаконъ, трисѣтѡе, творѣще вѣщѣ и
поклѡны три предъ стѡю трапѣзою. Таже глаго-
летъ діаконъ ко іерейю:

Повелѣ, владыко.

И ѡходитъ къ горнемъ мѣстѣ, и сщеникъ
ѡходѣ глаголетъ:

Благословѣнъ градъи во ѿмѣ Господне.

Діаконъ: Благословѣн, владыко, горній прес-
тѡлъ.

Іерей же: Благословѣнъ еси на пресѡлѣ славы
цѣрствїа твоегѡ, сѣдѣи на херувимѣхъ,
всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

По исполненїи трисѣтѣгѡ, діаконъ прїшедъ предъ
свѣчїѣмъ двѣри, глаголетъ:

Вѡнмемъ.

Іерей же возгласѣтъ: **М**іръ всѣмъ.

И чтецъ глаголетъ: И дѡхови твоемъ.

Премѡдростъ...

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá Trojsvatou píseň:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný,
smiluj se nad námi (*tříkrát*). Sláva... I nyní...

Za zpěvu kněz i diákon říkají také „trisagion“,
společně činíce poklony před svatým prestolem.
Pak praví diákon knězi:

Poveliž, vладыko!

Nato se ubírají k hornímu místu. Kněz cestou říká:

Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně.

Diákon: Požehnej, vладыko, horní trůn!

Kněz: **P**ožehnaný jsi na trůně království svého, jenž na cherubínech spočíváš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Po dokončení pěni „trisagia“ praví diákon,
který vyšel před svaté dveře:

Pozor mějme!

Kněz (žehnaje lid): **P**okoj všem.

Žalmista: I duchu tvému.

Velemoudrost!

И́ паки дїако́нх: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ, прокїменѣ, ѱаломѣ давідовѣ.

По се́м дїако́нх: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ надписанїе апостола: **Дѣланїи ст҃ыхъ апл**
чтенїе. **Или:** Соко́рнагѡ посланїа **Іа́ковла...**

Или: ...Петро́ва чтенїе. **Или:** Къ рїмлянѡмъ...

Или: Къ корїнѡдѡмъ... **Или:** Къ галатѡмъ
посланїа свѣтагѡ апостола **Павла** чтенїе.

И́ паки дїако́нх: **Вонмемъ.**

Апосто́лъ же чго́мъ, а́ннаѣїа же пѣва́емъ,
дїако́нх прїемъ кадільницѣ и́ дѹмїамъ,
приходѣтъ ко свѣщенникѣ, и́ прїемъ
благословенїе ѿ негѡ, кадітъ свѣтѣю трапѣзѣ
Ѹкренѣтъ, и́ Ѹтѣрь вѣсь, и́ цїенника.

Аплъ же испольнѣша,
глаголетъ свѣщенникъ:

Миръ ти.

И́ чтѣцѣ: И́ дѣхови чво́емъ.

дїако́нх: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ: а́ннаѣїа.

Возвѣдѣи къ сердца́хъ...

Diákon: Velemoudrost!

Žalmista čte **prokimen** ze žalmu Davidova.

Diákon (po ukončení zpěvu prokimen): **V**elemoudrost!

Žalmista: Čtení z listu svatého apoštola... (Čtení ze skutků apoštolských... Apod.)

Diákon: Pozor mějme!

Žalmista čte epištolu. (Kněz se může posadit na své sedátko v oltáři.)

Mezitím diákon vezme kadidelnici a kadidlo, přichází ke knězi a přijav od něho požehnání, okuřuje svatý prestol, celý oltář, svaté dveře, svaté ikony, kněze a lid.

Kněz (po ukončení čtení epištol):

Pokoj tobě!

Žalmista: I duchu tvému.

Po přečtení apoštola se zpívá „alleluja“ (s příslušnými verši).

Diákon: Velemoudrost!

(*Toto zvolání jen říkají-li se verše na alleluja.*)

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Rozsviť v srdcích...

Щієнникъ же, стоа̀ предъ стѣгоу трапѣзю,
 глаголетъ мѣтвѣ еію.

Моли́тва прѣжде ѣва́нгеліа:

Возіа́й въ сердца́хъ на́шихъ, челове́-
 колю́бче Влады́ко, твоегѡ когоразу́-
 міа негнѣнный свѣтъ, ѡ мысленныхъ
 на́ши ѡвѣрзи ѡчи, во ѣва́нгельскихъ
 твои́хъ проповѣданіи́хъ разумѣніе. Вложи
 въ насъ ѡ стра́хъ блаженныхъ твои́хъ за-
 повѣдей, да плоти́кѡ по́хоти вѣа̀ по-
 пра́вше, дѡхѡвное жителѣство про́йдемъ,
 вѣа̀ га́же ко благоугожденію твоему́, ѡ
 мѡдретвѣдующе ѡ дѣюще. Ты ко ѣсѣ просвѣ-
 щеніе дѡши ѡ члѣсѣхъ на́шихъ, Хрїстѣ Бо́же:
 ѡ тебѣ сла́ву возсыла́емъ, со безнача́ль-
 ныхъ твои́хъ ѡтцѣмъ, ѡ всевѣтѣмъ ѡ
 благи́мъ ѡ животворѡци́мъ твои́мъ дѡ-
 хомъ, ны́нѣ ѡ при́сно, ѡ во вѣки
 вѣкѡвъ. Ѥ́минь.

Діа́конъ же, кадильницѡ ѡложи́въ на ѡбы́чное
 мѣсто, приходѣтъ ко щієнникѡ, ѡ подклони́въ

Премѡдретъ, про́бегн...

Kněz stojí před svatým prestolem a říká tiše modlitbu před čtením evangelia:

Rozsviť v srdcích našich, lidumilný Vládce, nehynoucí světlo božského poznání svého a otevři duchovní oči naše k chápání evangelijních hlásání tvých; vlož v nás též bázeň blahoslavených přikázání tvých, abychom všechny tělesné žádosti přemáhající, duchovní život vedli, myslíce a činíce vše, v čem máš zalíbení. Neboť tys osvícení duší i těl našich, Kriste Bože, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a nejsvětějším i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Diákon, odloživ po okuřování kadidelnici na její místo, přijde ke knězi, skloní hlavu, drže orar třemi prsty pravice, ukazuje jím na svaté evangelium a praví:

Velemoudrost! Povznesme se...

ѠМѸ ГЛАВѸ СВОЮ, ДЕРЖА ОУРАРЬ КРАЙНИМИ ПѢРСТЫ
И ОУКАЗѸА НА СѸОЕ ѠВѸЛІЕ, ГЛАГОЛЕТЪ:

БЛАГОСЛОВИ, ВЛАДЫКО, БЛАГОВѢСТИТЕЛА
СВЯТАГО АПОСТОЛА И ѠВАГГЕЛИСТА (ИМА РЕКЪ).

СЦѢННИК, ЗНАМЕНѸА ѠГО, ГЛАГОЛЕТЪ:

БОГЪ, МОЛИТВАМИ СВАТАГО, СЛАВНАГО,
ВСЕХВАЛЬНАГО АПОСТОЛА И ѠВАГГЕЛИСТА (ИМА
РЕКЪ) ДА ДАСТЪ ТЕБѢ ГЛАГОЛЪ БЛАГОВѢСТѸ-
ЮЩЕМѸ СЛОВО МНОГОЮ, ВО ИСПОЛНѢНІЕ ѠВАГ-
ГЕЛІА ВОЗЛЮБЛЕННАГО СЫНА СВОЕГО, ГОСПОДА
НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА.

И ПОДАЕТЪ ѠМѸ СѸОЕ ѠВѸЛІЕ.

ДІАКОНЪ ЖЕ РЕКЪ: ѠМНИИ.

И ПОКЛОНИВША СВАТОМУ ѠВАГГЕЛІЮ, КОЗМЕТЪ Ѡ,
И ИЗШЕДЪ СВАТЫМИ ДВЕРЬМИ, ПРЕХОДАЩИМИ
ѠМѸ ЛАМПАДАМЪ, ПРИХОДЯЩИ И СТОИТЬ НА
АМВОНѢ, ИЛИ НА ОУЧИНѢНІЕМЪ МѢСТѢ.

ІЕРЕЙ ЖЕ, СТОА ПРѢ СВАТОЮ ТРАПЕЗОЮ И ЗРА КЪ
ЗАПАДУ, ВОЗГЛАШАЕТЪ:

**Премудрость, прѡсвѣти, оуслышимъ
свѣтаго Ѡваггеліа.**

Діахъ крѣмъ...

Požehnej, vladyko, zvěstovatele svatého apoštola a evangelisty (*jméno*)!

Kněz, žehnaje mu, dí: Bůh na přímlyvy svatého slavného, všechvalného apoštola a evangelisty (*jméno*) dejž tobě hlas zvěstovati mocí velikou, aby se naplnilo evangelium nejmilejšího Syna jeho, Pána našeho Ježíše Krista.

A podává mu svaté evangelium.

Diákon: Amen. A pokloniv se svatému evangeliu, vezme je a vychází svatými dveřmi; spolu s ním jde od severních dveří na místo čtení světloňoš. Diákon se postaví na ambonu nebo na místě určeném (na ambonu před svatými dveřmi se čte evangelium čelem k lidu; čte-li se uprostřed chrámu, pak čelem k oltáři).

Kněz (2. diákon) stojí před svatým prestolem, hledí k západu (k lidu) a zvolá:

Velemoudrost! Povznesme se a poslyšme svaté evangelium!

Kněz žehná lid: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **O**d ... svaté evangelní čtení.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Pozor mějme! ...

ТѢЖЕ СВѢЩЕННИКЪ: **М**ИРЪ ВЪСѢМЪ.

ЛЮДИЕ: Н ДѢХОВИ ТВОЕМЪ.

ДІАКОНЪ: **Ѡ** (ИМѦ РЕКЪ) СВѢТАГО ЕВАНГЕЛІА
ЧТЕНІЕ.

ЛІКЪ: СЛАВА ТЕБѢ, ГОСПОДИ, СЛАВА ТЕБѢ.

СВѢЩЕННИКЪ: **В**ОНМЕМЪ.

ИЦЕ ЖЕ СЪТЬ ДВА ДІАКОНА, ТО ЕДИНЪ ДА ГЛАГО-
ЛЕТЪ:

Премъдрость, прѣсти... ТѢЖЕ, Н: ВОНМЕМЪ.

Исполнишиша евангелію, глаголетъ ещеник:

МИРЪ ТИ, БЛАГОВѢСТВЮЩЕМЪ.

ЛІКЪ: СЛАВА ТЕБѢ, ГОСПОДИ, СЛАВА ТЕБѢ.

И Ѡшедох діаконъ даже до стѣихъ двѣрей, Ѡдлетъ
стѣе евангеліе ещеникъ, и затворятъ пакн
стѣиа двѣри. Діаконъ, ставъ на Ѡбычнѣмъ
мѣстѣ, начинаетъ ице:

РЦЕМЪ ВѢ...

Kněz (2. diákon): Pozor mějme!

(A předčítá se z evangelia.)

Po ukončení evangelijního čtení dí kněz,
žehناه diákona:

Pokoj tobě, zvěstujícímu.

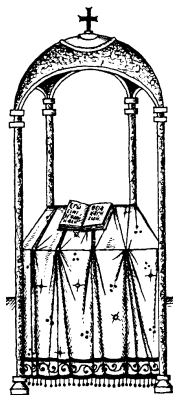
Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Diákon přichází svatými dveřmi do oltáře a odevzdá svaté evangelium knězi, který je políbí a postaví na svatý prestol za antimins. Následuje promluva kněze k věřícím (kázání též může být až ke konci svaté liturgie po zaambonové modlitbě).

Káže se na ambonu.

Poté je možno zavřít svaté dveře.

Diákon vyjde severními dveřmi (není-li kázání hned po evangeliu, podává evangeliář knězi ve svatých dveřích a sám zůstává před nimi na soleji), stane na obvyklém místě před svatými dveřmi, pokloniv se a přezehnav, dí, drže orar třemi prsty pravé ruky:

Rceme všichni...

Рцѣмъ всѣмъ ѿ вселѣ души, ѿ ѿ всерѣ
 помышленїа нашего рцѣмъ.

Дѣкз: Гдѣ, помѣлѣ.

Господи вседержителю, Бѣже ѿтѣца на-
 шнхъ, мѣлимъ ти еа, ѡуслыши ѿ помѣлѣ.

Дѣкз: Гдѣ, помѣлѣ.

Помѣлѣ наѣхъ, Бѣже, по величїѣ мѣлостн
 твоѣѣ, мѣлимъ ти еа, ѡуслыши ѿ помѣлѣ.

Дѣкз: Гдѣ, помѣлѣ. (Трїжды.)

Молїтва прилѣжнаго молѣнїа:

Гдѣ Бѣже нашъ, прилѣжное еѣ молѣнїе
 прїмѣ ѿ твоїхъ рѣбъ, ѿ помѣлѣ
 наѣхъ по мнѣжествѣ мѣлостн твоѣѣ, ѿ
 щедрѣты твоѣѣ низпослѣ на ны, ѿ на всѣ
 лѣдн твоѣѣ, чѣющыа ѿ тебѣ богѣтыа
 мѣлостн.

Ѣще мѣлимъ ѿ великомъ господїне нашемъ
 Блаженнѣшемъ мнѣрополїтѣ (ѣмъ рекъ) [ѿ
 господїне нашемъ (высоко-) Превосвѣщен-

...нѣшемъ...

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládece, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Mezitím čte kněz tiše modlitbu vroucí ektenie:

Hospodine, Bože náš, snažnou tuto prosbu přijmi od služebníků svých a smiluj se nad námi podle množství milosrdenství svého, sešli slitování svá na nás i na všechen lid svůj, očekávající od tebe hojné milosti.

Poté rozprostírá oba boční díly a spodní díl antiminsu.

Ještě modlíme se za vladyku...

НѢЙШЕМЪ (нѣн: архієпископѣ, нѣн: єпископѣ) (нѣмъ
рекъ)], ѡ всѣхъ во Хрѣстѣ брѣтїи нашей.

Днѣкъ: Гдѣи, помѣлѣй. (Трѣждѣ.)

Ѣцѣ мѣлимѣ ѡ брѣтїѣхъ нашихъ, свѣщен-
ницѣхъ, свѣщенномонасѣхъ, ѡ всѣмъ во
Хрѣстѣ брѣтѣхъ нашихъ.

Днѣкъ: Гдѣи, помѣлѣй. (Трѣждѣ.)

Ѣцѣ мѣлимѣ ѡ странѣ нашей, правѣтелехъ
и вѣнствѣхъ, да тѣхѣ ѡ всѣхъ ѡ безмѣлвно
жѣтїѣ пожнѣмъ во всѣкомъ блѣгѣчѣстїи ѡ
чѣстѣхъ.

Днѣкъ: Гдѣи, помѣлѣй. (Трѣждѣ.)

Ѣцѣ мѣлимѣ ѡ блѣжѣнныхъ ѡ прѣнопа-
мѣтѣныхъ, свѣтѣйшихъ патрїѣрѣхъ право-
слѣвныхъ, ѡ создѣтелехъ свѣтѣгѣо хрѣма сѣгѣ
[нѣн: сѣгѣ ѡ вѣтѣи сѣгѣ], ѡ всѣхъ прѣждепо-
чѣвшихъ ѡтѣхъ ѡ брѣтїѣхъ, зѣлѣ лежѣ-
щихъ ѡ повѣрѣхъ, правослѣвныхъ.

Днѣкъ: Гдѣи, помѣлѣй. (Трѣждѣ.)

Ѣцѣ мѣлимѣ ѡ плодѣносѣщихъ ѡ добро-
дѣлѣющихъ во сѣхъ...

Ještě modlíme se za vladyku našeho metropolitu (**jméno**) [i za vladyku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychoťm života své tiše a pokojně strávili ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za zakladatele svatého chrámu tohoto [**či** svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

Ještě modlíme se za ty, kteří...

дѣющихъ во стѣмахъ и вселенствѣхъ хрѣмѣ
сѣмъ, трѣждующихъ, поющихъ и предстоя-
щихъ людемъ, ѡжидующихъ ѡ тебѣ великіа
и богатыа милости.

Дѣи: Гдѣ, помѣли. (Трѣжды.)

Возгласѣніе:

Гдѣ милостивъ и человеколюбецъ
Богъ сѣи, и тебѣ слава возсылаемъ,
Отецъ, и сынъ, и свѣтомъ дшхъ,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Дѣи: ѡмнѣ.

**ѡце ли вѣдетъ ѡ оубошнихъ приношеніе, діаконъ
или сщеникъ глаголетъ сѣктенію сѣо:**

Помѣли насъ, Бже, по величѣи милости
твоѣи, молимъ ти еа, оубоши и помѣли.

Дѣи: Гдѣ, помѣли. (Трѣжды.)

**ѡце молимъ ѡ оупокоеніи дшхъ оубош-
нихъ раковъ божїихъ (имѣ рекъ), и ѡ сѣже
протѣчїеа имъ великомъ прегрѣшенію,
вольномъ же и невольномъ.**

Гдѣ да Гдѣ Богъ...

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a vedůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj. *(Třikrát)*

Kněz: **N**eboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Koná-li se služba za zesnulé, pak diákon či kněz pronáší ektenii tuto:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj. *(Třikrát)*

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (**jména**), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin Bůh umístil...

Діакъ: Гдѣ, помѣлѣй. (Трѣжды.)

Иѣкѡ да Гдѣ Бѡгѣ оучинѣтъ дѡшы ѣхѣ,
ѣдѣже прѣведнѣи оупоколютѣл.

Діакъ: Гдѣ, помѣлѣй. (Трѣжды.)

Мнѡлѡсти Бѡжѣл, царѣтва небѣснагѡ, ѣ
ѡставлѣнѣл грѣхѡвѣхѣ ѣхѣ, оу Хрѣстѣл без-
смѣртнагѡ Царѣл ѣ Бѡга нѣшегѡ прѡсимѣ.

Діакъ: Подѣй, Гдѣ.

Діаконъ: Гдѣ помѡлимѣл.

Діакъ: Гдѣ, помѣлѣй.

Сѣѣнникъ:

Бже дѡхѡвѣхѣ ѣ всѣкѣл плѡти, смѣртѣ
попрѣвѣй, ѣ дѣвола оупразднѣвѣй, ѣ
жнвѡтъ мѣрѣ твоѣмѣ дарѡвѣвѣй: сѣмѣ,
Гдѣ, покѡй дѡшы оусѡпшѣхѣ рѣкѣ твоѣхѣ
(ѣмѣ рѣкѣ), вѣ мѣстѣ свѣтлѣ, вѣ мѣстѣ
злѣчнѣ, вѣ мѣстѣ покѡйнѣ, ѡнѡдѣже
ѡбѣже болѣзнь, печѣль ѣ въздыханѣе.
Всѣкое согрѣшенѣе, содѣланѡе ѣмнѣ слѡ-
вомѣ, ѣлѣнѣ дѣломѣ, ѣлѣнѣ помышлѣнѣемѣ,

ѣкѡ блѣгѣ...

Věřící: Hospodi, pomiluj. *(Třikrát)*

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj. *(Třikrát)*

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se. *(A odstoupí před ikonu Spasitele.)*

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz říká modlitbu za zesnulé:

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a svět tu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých *(jména)* v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh...

Ѣ́КѠ БЛАГІ́Й ЧЕЛОВѢКОЛЮ́БЕЦЪ БО́ГЪ, ПРОСѢ́.
 Ё́КѠ НѢ́СТЬ ЧЕЛОВѢ́КЪ, Ѣ́ЖЕ ЖІ́ВЪ БЪ́ДЕТЪ,
 Ѣ́ НЕ СОГРЕ́ШІ́ТЪ: ТЫ́ КО Ѣ́ДИ́НЪ ТО́КМѠ БЕЗЪ
 ГРЕ́ХА, ПРА́ВДА ТВОА́ ПРА́ВДА КО ВѢ́КН, Ѣ́
 СЛÓВО ТВОЕ́ Ѣ́СТІ́НА.

Возгласъ:

Ѣ́КѠ ТЫ́ Ѣ́Н ВОСКРЕ́СЕНІ́Е Ѣ́ ЖИВО́ТЪ Ѣ́
 ПОКО́Й ОУ́СОПШІ́ХЪ РА́БЪ ТВОИ́ХЪ (Ѣ́МА РЕКЪ),
 ХРІ́СТЕ́ БО́ЖЕ НА́ШЪ, Ѣ́ ТЕБѢ́ СЛА́ВУ ВОЗЫ́-
 ЛА́ЕМЪ, СО БЕЗНАЧА́ЛЬНЫМЪ ТВОИ́МЪ
 ОУ́ТЦЕМЪ, Ѣ́ ПРЕСВА́ТЫМЪ Ѣ́ БЛАГІ́МЪ Ѣ́
 ЖИВОТВОРА́ЩІ́МЪ ТВОИ́МЪ ДЪ́ХОМЪ, НЫ́НѢ́
 Ѣ́ ПРИ́СНО, Ѣ́ КО ВѢ́КН ВѢ́КѠВЪ.

Ді́акъ: Ѣ́МІ́НЬ.

Тя́же ді́аконъ: П ОМОЛІ́ТЕСѠ, Ѡ́ГЛАШЕ́ННІ́Н,
 ГДѢ́ВН.

Ді́акъ: ГДѢ́, ПОМІ́ЛѢ́Й.

ВѢ́РНІ́Н, Ѡ́ Ѡ́ГЛАШЕ́ННЫХЪ ПОМО́ЛИТЕСѠ, ДА ГДѢ́
 ПОМІ́ЛѢ́ЕТЪ Ѣ́ХЪ.

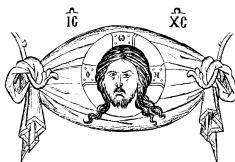
Ді́акъ: ГДѢ́, ПОМІ́ЛѢ́Й.

Ѡ́ГЛАШЕ́ТЪ Ѣ́ХЪ...

tivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (**jména**), Kriste Bože náš, a tobě slávu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Ektenie za katechumeny:

[**Diákon:** Katechumeni, modlete se k Hospodinu!]

Věřící: Hospodi, pomiluj.]

Věrní, modleme se za ...

Ѡглаше́тъхъ ѿ хъ сло́вомъ ѿ истины.

Дѣ́къ: Гдѣ́, поми́луй.

Ѡкры́етъхъ ѿ насъ ѡ́бъяте́лю прѣ́вды.

Дѣ́къ: Гдѣ́, поми́луй.

Соеди́нитъхъ ѿ хъ свѣ́тъхъ твоѣ́хъ собо́рнѣ́хъ ѿ апосто́льствѣ́хъ це́ркви.

Дѣ́къ: Гдѣ́, поми́луй.

Спаси́, поми́луй, заступни́ и сохрани́ ѿ хъ, Бо́же, твоѣ́ю благода́тью.

Дѣ́къ: Гдѣ́, поми́луй.

Ѡглаше́ннѣ́хъ, главо́хъ ва́ша Гдѣ́хъ прикло́нитѣ́.

Дѣ́къ: Тебѣ́, Гдѣ́.

**Мо́литва ѿ ѡ́глаше́нныхъ прѣ́жде свѣ́таго
возноше́нїа:**

Гдѣ́ Бо́же на́шихъ, ѿже́ на вы́сокихъ
живы́хъ ѿ на́ смре́нныхъ призира́й,
ѿже́ спасе́нїе ро́ду́ челове́ческому́ низпосла́
вы́хъ, ѡ́днородна́го сы́на тво́его ѿ Бо́га,
Гдѣ́ на́шего́ Иисуса́ Хри́ста: при́зри на рабы́

тво́а ѡ́глаше́нныхъ...

Věrní, modleme se za katechumeny,
aby Hospodin smiloval se nad nimi.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby je naučil slovu pravdy.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby zjevil jim evangelium spravedlnosti.

Při tom kněz rozprostře vrchní díl antiminsu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

**Aby sjednotil je se svatou svou obecnou
a poštolskou církví.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

**Spasiž je, smiluj se nad nimi, zastaň se
jich a ochraňuj je, Bože, blahodatí svou.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

[Katechumeni, skloňte hlavy své před
Hospodinem!] (*Diákon odstoupí před ikonu Spasi-
sitele.*)

Věřící: Před tebou, Hospodine.

*Modlitba za katechumeny, kterou čte kněz tiše při
ektenii nebo při sklánění hlav katechumenů:*

Hospodine, Bože náš...

ТВОА ѠГЛАШЕННЫА, ПОДКЛОНЬШЫА ТРЕБѢ
 СВОА ВЪА, ꙗ ПОДОБИ АА ВО ВРЕМА
 БЛАГОПОЛУЧНОЕ БАНИ ПАКИБЫТІА, ѠСТАВ-
 ЛЕНІА ГРѢХѠВЪ ꙗ ѠДЕЖДИ НЕПЛУКНІА: СОЕДИ-
 НИ ꙗХЪ СВАТѢИ ТВОЕЙ, СОБОРНѢИ ꙗ АПОС-
 ТОЛЬСТѢИ ЦѢРКВИ, ꙗ СОПРНЧІИ ꙗХЪ ꙗЗВРАН-
 НОМУ ТВОЕМУ СТАДУ.

Возглашеніе:

А ꙗ ЧІН СЪ НАМИ СЛАВАТЪ ПРЕЧЕСТНОЕ
 ꙗ ВЕЛИКОЛѢПОЕ ꙗМА ТВОЕ, ѠТЦА ꙗ
 СЫНА ꙗ СВАТАГО ДУХА, НЫНѢ ꙗ
 ПРНЕНѠ, ꙗ ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ.

Діакъ: їМІНЬ.

ꙗ ПРОСТНРАЕТЪ АНГІМІНЕСЪ СВАЦЕННИКЪ.

Діаконъ глаголетъ: Бліцы Ѡглашенніи, ꙗЗЫДІ-
 ТЕ.

**ꙗЩЕ ЛИ ЁСТЬ ВТОРЫЙ ДІАКОНЪ, ВОЗГЛАШАЕТЪ ꙗ
 ТОЙ:** Ѡглашенніи, ꙗЗЫДІТЕ.

ТАЖЕ ПАКИ ПЕРВЫЙ: Бліцы Ѡглашенніи, ꙗЗЫДІТЕ.
 Да никто Ѡ Ѡглашенныхъ: Бліцы вѢРНІИ, ПАКИ ꙗ
 ПАКИ МІРОМУ ГДУ ПОМОЛНМА.

Бліцы Ѡглашенніи...

Hospodine, Bože náš, jenž na výsostech přebýváš a k poníženým shlížíš, jenž jsi ke spáse pokolení lidského seslal jednorozeného Syna svého a Boha, Pána našeho Ježíše Krista: Shlédni na služebníky své, katechumeny, [kteří před tebou sklánějí šíje své,] a učiň je v pravý čas hodnými koupele znovuzrození, prominutí hříchů a roucha neporušitelnosti, sjednoť je se svatou, obecnou a apoštolskou církví svou a připočti je k vyvolenému stádcí svému.

Kněz nahlas: **A**by i oni s námi velebili nejctěnější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hubkou nad antimínsem kříž, pak ji políbit a odložit na kraj antiminsu.

[**První diákon:** Katechumeni, odejděte!

Věrní, opět a opět...

Дѣи: Гдѣ, помѣли.

Ѣще ли же єдинъ єсть точію діаконъ, или ѣще іерейъ служитъ безъ діакона, тогда глаголетъ снце:

Єлицы ѡглашенніи, изыдите: ѡглашенніи, изыдите: єлицы ѡглашенніи, изыдите: да никто ѡ ѡглашенныхъ, єлицы вѣрніи, пѣки и пѣки мѣромъ Гдѣ помолимъ.

Дѣи: Гдѣ, помѣли.

Молѣтва вѣрныхъ пѣвал:

Благодаримъ тѣ, Гдѣ Бжѣ силъ, сподобившаго насъ предстаѣти и нынѣ стѡмѣ твоемѣ жертвенникѣ и припѣсти ко щедрѡтамъ твоимъ ѡ нашихъ грѣсѣхъ и ѡ людскѣхъ невѣдѣнїихъ. Прїимѣ, Бжѣ, молѣнїе наше, сотвори ны достѡйны быѣти, єже приносѣти тебѣ молѣнїа и мольбы и жертвы безкрѡвныа ѡ всѣхъ людехъ твоихъ: и ѡудовли насъ, иже положили єси въ слѣжебѣ твою сїю, силою дѣха твоего свѣта.

-гѡ, неѡсѣжденно...

Druhý diákon: Katechumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se. **Věřící:** Hospodi, pomiluj.]

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona, pak se volá takto:

[**Katechumeni, odejděte!** Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Katechumeni, odejděte! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde!] **Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné, první po rozprostření antiminsu:

Děkujeme tobě, Hospodine, Bože mocností, jenž jsi nás uznal hodnými stanout před svatým obětním oltářem tvým a hluboce se klaněti slitovnosti tvé nad hříchy našimi a nevědomostí lidskou. Přijmi, Bože, modlitbu naši a učin nás za hodny přinášeti tobě modlitby, prosby a nekrvavé oběti za **všechen lid tvůj...**

Г҃О, НЕОСѢЖДѢННѢ И НЕПРЕТКНОВѢННѢ, ВЪ
 ЧИСТѢМЪ СВИДѢТЕЛЬСТВѢ СѢВѢСТИ НАШЕА,
 ПРИЗЫВАТИ ТѢ НА ВСѢКОЕ ВРЕМЯ И МѢСТО:
 ДА ПОСЛАШАА НАСЪ, МИЛОСТИВЪХЪ НАМЪ БЪ-
 ДЕШИ ВО МНОЖЕСТВѢ ТВОЕА БЛАГОСТИ.

**Застѹпи, спаси, помилѹй и сохрани насъ,
 Бѹже, твоею благодѣтїю.**

Дѣкх: Гдѣ, помилѹй.

Дїаконх: Премѹдрость.

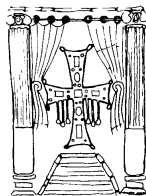
Возглашенїе:

Г҃КѢ ПОДОБАЕТЪ ТЕБѢ ВСѢКАА СЛА-
 ВА, ЧЕСТЬ И ПОКЛОНЕНІЕ, О҃ТЦѹ И СЫНѹ
 И СВАТОМУ ДѹХѹ, НЫНѢ И ПРИСИ, И
 ВО ВѢКИ ВѢКѢВЪ.

Дѣкх: ѿмѣнь.

Дїаконх: Пѣки и пѣки
 мїромъ Гдѹ помолнѣмъ.

Дѣкх: Гдѣ, помилѹй.

Пѣки, и многожды...

všechn lid tvůj. Mocí Svatého Ducha svého uzpůsob nás, kteréž jsi pro službu tuto ustanovil, abychom bez odsouzení a pochybení a s čistým svědectvím svědomí svého vzývali tebe v každém čase a na každém místě. Nechť nás vyslyšíš a milostiv nám budeš v hojné dobrotě své.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

(A odstoupí před ikonu Spasitele.)

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Opět a mnohokráte...

ВѢДА СВАЩЕННИКЪ ЕДИНЪ СЛЪЖИТЪ, ЕЇА НЕ
ГЛАГОЛЕТЪ:

Ѹ СВѢШНѢМЪ МІРѢ, Ѳ СПАСЕЊИИ ДЪШИИ НА-
ШИИХЪ, ГДЪ ПОМОЊИМЪ.

ДѢКЪ: ГДѢ, ПОМѢЛѢ.

Ѹ МІРѢ ВСЕГѠ МІРА, БЛАГОСЛОЊИИ СВАТѢХЪ
БѠЖІИИХЪ ЦЕРКВЕИ Ѳ СОЕДИНЕЊИИ ВСѢХЪ, ГДЪ
ПОМОЊИМЪ.

ДѢКЪ: ГДѢ, ПОМѢЛѢ.

Ѹ СВАТѢМЪ ХРАМѢ СЕМЪ Ѳ СЪ ВѢРОЮ,
БЛАГОГОВѢЊЕМЪ Ѳ СТРАХОМЪ БѠЖІИИМЪ
ВХОДАЩИИХЪ ВЪ ОЊЪ, ГДЪ ПОМОЊИМЪ.

ДѢКЪ: ГДѢ, ПОМѢЛѢ.

Ѹ ѲЗБѢВѢТИИ НАМЪ Ѹ ВЕЛѢКѢИ ИКОРКИ,
ГНѢВА Ѳ ѲЗЖДЫ ГДЪ ПОМОЊИМЪ.

ДѢКЪ: ГДѢ, ПОМѢЛѢ.

МѢТКА ВѢРНЫХЪ ВТОРАА:

ПАКИ, Ѳ МНОГАЖДЫ ТРЕБѢ ПРИПАДАЕМЪ,
Ѳ ТРЕБѢ МОЊИМЪ, БЛАГІИИ Ѳ ЧЕЛО-
ВѢКОЊБЧЕ, ЕАКѠ ДА ПРИЗРЕВЪ НА МОЊЕЊЕ

НАШЕ, Ѹ ЧѢСТИИИ НАША...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující čtyři prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázňí Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá:

Opět a mnohokrát se před tebou hluboce klaníme a prosíme tebe, Blahý a Lidumile, abys shlédl na modlitby naše, očistil duše naše i těla od

všeliké poskvrny...

НА́ШЕ, Ѡ́ЧНІЕТИШН НА́ША ДЪШЫ І́ ПЧЕЛЕСА Ѡ
 ВСА́КІА СВЕ́РНЫ ПЛО́ТН І́ ДЪХА, І́ ДАЕН НА́МХ
 НЕПОВІ́ННОЕ І́ НЕУСЕ́ДЖЕ́ННОЕ ПРЕДЕ́ТОА́НІЕ
 СВАТА́ГѠ ТВОЕГѠ ЖЕ́РТВЕННИКА. ДА́РДІ́ ЖЕ,
 БО́ЖЕ, І́ МОЛА́ЦЫМЕА СХ НА́МН ПРЕСПЕ́АНІЕ
 ЖИТІ́А І́ ВЕ́РЫ І́ РА́ЗУМА ДЪХО́ВНАГѠ: ДА́ЖДЬ
 І́МХ ВСЕГДА́ СО СТРА́ХОМХ І́ ЛЮБО́ВІЮ СЛЪЖА́
 ЦЫМХ ТЕБѢ́, НЕПОВІ́ННѠ І́ НЕУСЕ́ДЖЕ́ННѠ
 ПРИЧАСТІ́ТИСА СВАТЫ́ХЪ ТВОИ́ХЪ ЧА́ННХ, І́
 НЕБЕ́СНАГѠ ТВОЕГѠ ЦА́РСТВІ́А СПОДО́БИТИСА.

Застѹпи́, спаси́, поми́луй, і́ сохрани́ насъ,
 БО́ЖЕ, ТВОЕЮ́ БЛАГОДА́ТІЮ.

Аи́къ: Гди́, поми́луй.

Ді́аконъ: Премѹдрость.

ВХО́ДИТЪ ДІ́АКОНЪ СЪ́ВЕРНЫМИ ДВЕРЬМИ.

ВОЗГЛАШЕ́НІЕ:

ГДѢ́ ДА ПОДЪ ДЕРЖА́ВОЮ ТВОЕЮ́ ВСЕГДА́
 ХРАНИ́МН, ТЕБѢ́ СЛА́ВУ ВОЗСЫЛА́ЕМХ,
 Ѡ́ТЦУ́ І́ СЫ́НУ І́ СВАТО́МУ ДЪХУ́, НЫ́НѢ́
 І́ ПРИ́СНѠ, І́ ВО ВѢ́КН ВѢ́КѠВХ.

І́ Ѡ́ВЕРЗАЮ́ТЦА...

všeliké poskvrny tělesné i duchovní, a dovolil nám bez viny a odsouzení sloužit svatému obětnímu oltáři tvému. Dejž pak, Bože, aby i modlíci se s námi prospívali v životě i ve víře a v duchovním poznání. Dejž těm, kteří ti slouží vždy s bází a láskou, aby bez provinění a odsouzení přijali účast na svatých Tajinách tvých a stali se hodnými nebeského tvého království.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: **A**bychom pod vládou tvou povždy chráněni, tobě slávu vzdávali, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Літкі: Іліній.

И ѿверзаются сѣѣ двѣри.

Таже, херувимстѣи пѣсни пѣваемѣи, діаконъ,
пріемъ кадильницѣ, и фѹміамъ вложивъ, прихó-
дитъ ко сѣѣнникѣ, и пріемъ бѣгословѣніе ѿ негò,
кадитъ сѣѣю трапѣзѣ ѿкрестъ, и ѿлтарь весь, и
иконостáѣ, таже сѣѣнника, ліки и люди, глагò-
летъ же и ѿ ѿ ѿлòмъ, и тропари оумилитѣльныи,
ѣлікò и звòлитъ. Сѣѣнник же глагòлетъ тайно
мѣтѣѣ.

ДАРОХРАНИТЕЛЬНИЦА

СВЯТОЙ ПРЕСТОЛ

СЕМИСВЕЧНИК

ЛІТЪРГІА ВЪРНЫХЪ

ДАРОНОСИЦА

НАПРЕСТОЛЬНЫЙ
КРЕСТ

ЗАПРЕСТОЛЬНЫЙ
КРЕСТ

АНТИМИНС

НАПРЕСТОЛЬНОЕ
ЕВАНГЕЛИЕ

Моли́тва, ѿже твори́тъ свѣщенникъ въ себѣ,
херувимскою пѣснн пѣваемъи:

Никто́же досто́инъ ѿ свѣзавшихся
плотскѣми похотѣми и сластѣми
приходи́ти, и́ли прибли́жити сѧ, и́ли
служити тебѣ, Царю славы: ѿже во служѣ-
ти тебѣ, вели́ко и стра́шно и самѣмъ
небѣснымъ силамъ. Но о́баче, неизрече́н-
наго ра́ди и безмѣрнаго твоего́ челове́ч-
колю́біа, непреложно и неизмѣнно бы́лъ
ѣси́ челове́къ, и архіере́й намъ бы́лъ ѣси́, и
служе́бныа сеа́ и безкро́вныа жер́твы
свѣщеннодѣ́йствіе прѣдалъ ѣси́ намъ, ꙗ́ко
Влады́ка всѣхъ: ты́ во е́динъ, Гдѣ Бже́
на́шихъ, влады́чествуеши не́бесными и зем-
ны́ми, и́же на престолѣ́ херувимстѣ́ носи́-
мый, и́же серафѣ́мъ Гдѣ́ и Царь
Исра́илевъ, и́же е́динъ свѣтъ и во свѣ-
ты́хъ почи́ай. Та́ оубо молю́ е́динаго
блага́го и благопосла́вша́го: при́зри на
ма́ грѣшнаго и непотрѣ́бнаго раба́ твоего́,
и ѡчи́сти мою́ дѣшю́ и се́рдце ѿ совѣсти

лѣка́выа, и оудовлі́ ма...

Řád liturgie věrných

Otevírají se svaté dveře. Poté je zpívána Cherubínská píseň, při níž diákon vezme kadidelnici a vloživ kadidlo, obdržev od kněze požehnání, okuřuje svatý prestol kolem i celý oltář, ikonostas, kněze a lid, říká tiše žalm 50. / 51. a kající tropary podle svého přání. Mezitím čte kněz tichou modlitbu.

Modlitba kněze za zpěvu Cherubínské písně:

Nikdo z těch, kdož jsou spoutáni tělesnými žádostmi a slastmi, není hoden přistupovati nebo přibližovati se k tobě či sloužiti tobě, Králi slávy. Vždyť tobě sloužiti jest veliké a strašné i samým mocnostem nebeským. Avšak ty z nevýslovné a nezměrné lidumilnosti své stal ses bez proměny a beze změny člověkem, stal ses naším veleknězem a jakožto Vládce všech, odevzdal jsi nám posvátnou službu této liturgické a nekrvavé oběti, neboť ty sám jediný, Pane, Bože náš, vládneš nade vším nebeským i pozem-
-ským; jenž jsi nesen ...

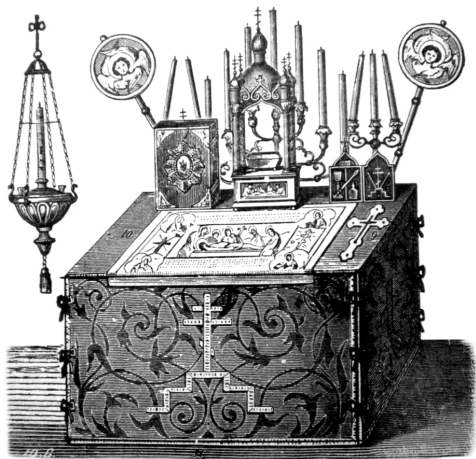
ДѢКАВЫА, ѿ ОУДОВЛІА МА СІЛОЮ СКАТАГѠ
ТВОЕГѠ ДѢХА, ѡБЛЕЧЕННА БЛАГОДАТІЮ СВА-
ЩІЕНСТВА, ПРЕДСТАТИ СКАТѢИ ТВОЕЙ СІИ
ТРАПЕЗѢ ѿ СВАЩЕННОДѢЙСТВОВАТИ СКАТОЕ
ѿ ПРЕЧИСТОЕ ТВОЕ ТѢЛО ѿ ЧЕРТНЮ КРѠВЬ:
КЪ ТЕБѢ БО ПРИХОЖДѢ, ПРИКЛОНЬ МОЮ ВѢЮ,
ѿ МОЛЮ ТИ СЯ, ДА НЕ ѠТВРАТИШИ ЛИЦА
ТВОЕГѠ Ѡ МЕНѢ, НИЖЕ ѠРІНЕШИ МЕНЕ Ѡ
ѠТРОКЪ ТВОИХЪ: НО СПОДОБИ ПРИНЕСѢН-
НЫМЪ ТЕБѢ БЫТИ, МНОЮ ГРѢШНЫМЪ ѿ
НЕДОСТѠЙНЫМЪ РАБОМЪ ТВОИМЪ, ДАРѠМЪ
СІИМЪ: ТЫ БО СІИ ПРИНОСІИ ѿ ПРИНОСІМЫИ,
ѿ ПРІЕМЛІИ ѿ РАЗДАВАЕМЫИ, ХРІТЕ БЖЕ
НАШИ, ѿ ТЕБѢ СЛАВѢ ВОЗЫЛАЕМЪ, БО БЕЗНА-
ЧАЛЬНЫМЪ ТВОИМЪ ѠТЦЕМЪ, ѿ ПРЕСЛА-
ТЫМЪ ѿ БЛАГІМЪ ѿ ЖИВОТВОРАЦИМЪ
ТВОИМЪ ДѢХОМЪ, НЫНѢ ѿ ПРИСНѠ, ѿ БО
ВѢКИ ВѢКѠВЪ. АМІНЬ.

Исполньшымыя же молитвѣ ѿ каждѣнїю,
сщїенникъ ѿ дїаконъ, ставше предъ сїю трапезою,
глаголютъ херувїмскѣю пѣснь, трижды: по
коемждо же кончанїи, поклоняются по сїи.

Иже херувїмы...

ským; jenž jsi nesen na trůně cherubíny, jsi Pán serafínů a Král Israelský, jako jediný Svatý ve svatých spočíváš. Tebe, jediného dobrého a ochotně naslouchajícího, tedy prosím: Shlédni na mne, hříšného a neužitečného služebníka svého, a očisť duši mou i srdce mé od svědomí zlého a učiň mne způsobilým mocí Svatého Ducha svého, abych oděn jsa v blahodať kněžství, stál před tímto svatým stolem tvým a vykonal posvátný řád *Tajiny* tvého svatého a přečistého Těla i drahocenné Krve, neboť k tobě přicházím se skloněnou šíjí svou a modlím se k tobě: Neodvracej tváře své ode mne, aniž vylučuj mne z *počtu* služebníků svých, ale učiň mne hodným, aby přineseny tobě byly mnou, hříšným a nehodným služebníkem tvým, dary tyto, neboť ty sám jsi ten, který obětuje a obětován jest, přijímá *dary* a sám je rozdáván, Kriste,

Bože náš, a tobě ...

Сщ҃енникъ: Иже херувїмы тайно ѡбразѹюще,
и животворацей Трѡницѣ трисвѣтѹю пѣснь
припѣвающе, всѣкое нынѣ житѣйское
ѡложимъ попеченїе.

Дїаконъ: Ико да царѣ всѣхъ подїмемъ,
аггльскимъ невидимѹ дорѹносіма чїнми.
Аллашїа, Аллашїа, Аллашїа.

Таже ѡходѣтъ въ предложенїе, предходѣтъ
дїаконъ, и кадитъ іерей свѣчѣмъ, въ себѣ молѣса:

Бже, ѡчїстї мѣ...

Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Věřící lid zpívá Cherubínskou píseň:
Cherubíny tajemně představujícíe...

Po okuřování a modlitbě kněz i diákon, stojíce pak před svatým prestolem, říkají třikrát „Cherubínskou píseň“ a pokaždé se jednou pokloní:

Kněz (se vztaženýma rukama): Cherubíny tajemně představujícíe a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíte, všechny nyní svět-ské odložme péče!

Diákon: Abychom přijali Krále všech, an-dělskými řády neviditelně se slávou prová-zeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Poté se znovu společně klanějí, přičemž kněz políbí svatý antimins a svatý prestol, diákon svatý prestol, uklánějí se lidu a odcházejí oba k žertveníku, kde kněz okuřuje předložené dary, říkáje tiše:

Bože, očistiž mne hříšného. (Třikrát)

Vztáhněte ruce své ke svatyni...

БѢЖЕ, ѡЧИСТИ Мѧ ГРѢШНАГО. (Трижды)

Діако́нх глаго́летъ ко ѡцѣнникѸ:

ВОЗМИ, ВЛАДЫ́КО.

И ѡцѣнникх, взѣмх воздѣхъ, возлагаетъ на
лѣвое рамо ѿгѡ, глагола:

**ВОЗМИТЕ РЪКН ВАША ВО СВАТѢА, И БЛАГОСЛО-
ВИТЕ ГДА.**

Тѣже свѣтѣй діаконех пріемх, поставлетъ на главѸ
діакона, со всѣкнмх вниманіемх и благого-
вѣніемх, имѣетъ же въспѣ діаконх и кадильницѸ
на ѡднѣмх ѡ перстковх десныа рѣкн. Самх же
свѣтѣй потѣрх вх рѣцѣ пріемлетъ, и нсходѣтъ
ѡба свѣрною страною, предходѣцимх имх лампа-
дамх (и ѡсходѣтъ храмх, молѣцесѧ).

Діако́нх глаго́летъ:

Господина и Отца нашего Блаженнѣйшаго
митрополіта (имѧ рекх), [Господина нашего
(высоко-) Преосвѣщеннейшаго (архі-) ѿпис-
копа (имѧ рекх) (ѿгѡже ѿеть ѡклетъ)] и всѣко
ѿпкопство правосла́вныхъ, и всѣхъ свѣщен-
ническѣй и монашескѣй чинх, и причетъ
церковный, да поманетъ Гдѧ Бгх во царс-

-тѣн своѣмх, всегда...

Diákon nato říká knězi: Vezmi, vладыko!

Kněz, sňav z darů velkou pokrývku (aer), položí ji diákonu na levé rameno, řka:

Vztáhněte ruce své ke svatyni a dobrořečte Hospodinu.

Nato vzav svatý diskos, položí jej s veškerou pozorností a zbožností na hlavu diákona (nebo mu jej podá do rukou, aby držel diskos ve výši čela); diákon má zároveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak vezme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, krácejí za světlonosem (procházejíce chrámem s modlitbou). Nakonec stanou před svatými dveřmi a obrátí se čelem k lidu.

Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: **N**a vладыku našeho metropolitu (jméno) [na vладыku našeho (archi-)episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archijerejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, mnišstvo i služebnictvo církevní nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Na zakladatele...

тѣи твоѣмъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣкѡвъ.

Тѣже свѣщенникъ:

Брѣтїю стѣго храма сего, всѣх и всѣхъ
православныхъ хрїстїанъ да поманѣтъ Гдѣ
Бгъ во царствїи твоѣмъ, всегда, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

**Вше́дъ же діаконъ внѣтъ свѣтѣхъ дверей,
стоитъ ѡдеснѡ: и хотѣши свѣщенникѡ внѣ-
ти, глаголетъ къ немѡ діаконъ:**

**Да поманѣтъ Гдѣ Бгъ свѣщенство твоѡ во
царствїи твоѣмъ.**

И сѣщенникъ къ немѡ:

**Да поманѣтъ Гдѣ Бгъ свѣщеннодіаконство
твоѡ во царствїи твоѣмъ, всегда, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.**

**И сѣщенникъ ѡбѡ поставлетъ свѣтѣй потїръ на
свѣтѡ трапѣзѡ. Свѣтѣй же діаконъ взѣмъ со
главы діакона, поставлетъ и тои на свѣтѡ
трапѣзѡ, глагола:**

Благоокрѣзньи ѡуиѡнф...

Kněz: **N**a zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu tohoto (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i na všechny pravoslavné křesťany nechť rozpomene se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Žehná kalichem a odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně:

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja...

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz odvěti diákonu: Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na diákonství tvé v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňoši (zavře svaté dveře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý prestol, řka:

Šlechtný Josef...

БЛАГОУБРА́ЗНЫЙ І́УВЕНФЪ, СЪ ДРѢВА СНѢМЪ
ПРЕЧІСТОЕ ТѢЛО ТВОЁ, ПЛАЩАНІЦЕЮ ЧІСТОЮ
ЎКВІВЪ, І́ ВОИ́АМИ ВО ГРѢБѢ НО́ВѢ
ПОКРЫ́ВЪ ПОЛОЖИ.

ВО ГРѢБѢ ПЛО́ТКИ, ВО А́ДѢ ЖЕ СЪ ДУ́ШЕЮ І́АКЪ
БѢЪ, ВЪ РА́И ЖЕ СЪ РАЗВѢ́ДНИКОМЪ, І́ НА ПРЕ-
ТО́ЛѢ БЫ́АХЪ СѢИ, ХРІ́СТЕ, СО О́ТЦЕМЪ І́ ДУ́-
ХОМЪ, ВСѢ́ І́СПОЛНѢ́АИ НЕОПІ́САННЫЙ.

І́АКЪ ЖИВНО́СЕЦЪ, І́АКЪ РА́А КРАСИ́ВѢЙШІЙ,
ВОИ́СТИННУ́ І́ ЧЕРТО́ГА ВСѢ́КАГЪ ЦА́РЕКАГЪ
ПОКАЗѢ́А СВѢ́ТЛѢЙШІЙ, ХРІ́СТЕ, ГРѢ́ВЪ ТВО́Й,
І́ СТѢ́ОЧНИКЪ НА́ШЕГЪ ВОСКРЕ́СѢ́НІА.

ТА́ЖЕ ПОКРѢ́ВЦЫ О́УКЪ ВЗѢ́МЪ Ѿ́ ЦѢ́ННАГЪ ДІ́АКОА, І́
СѢ́АГЪ ПОТІ́РА, ПОЛАГА́ЕТЪ НА СѢ́ДИНѢ́И СТРА́НѢ́ СѢ́А
ТРАПѢ́ЗЫ. ВОЗДУ́ХЪ ЖЕ Ѿ́ ДІ́АКОНА́ РА́МА ВЗѢ́МЪ, І́
ПОКАДІ́ВЪ ПОКРЫ́ВА́ЕТЪ І́МЪ СѢ́А, ГЛАГО́А:

БЛАГОУБРА́ЗНЫЙ І́УВЕНФЪ, СЪ ДРѢВА СНѢМЪ
ПРЕЧІСТОЕ ТѢЛО ТВОЁ, ПЛАЩАНІЦЕЮ ЧІСТОЮ
ЎКВІВЪ, І́ ВОИ́АМИ ВО ГРѢБѢ НО́ВѢ ПОКРЫ́ВЪ
ПОЛОЖИ.

І́ ПРІ́ЕМЪ КАДІ́ЛЬНИЦЪ Ѿ́ ДІ́АКОНОВЫ́ РЪ́КИ, КАДІ́ТЪ
СѢ́А ТРИ́ЖДЫ, ГЛАГО́А:

О́УКЛАЖИ, ГДІ́Н...

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečisté tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životonosec, krásnější než ráj, vpravdě skvostnější než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona, okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečisté tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okuřuje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu...

Оублажи, Гдн, благоволеніемъ твоимъ сіюна, и да созиждѣте еѣны іерусалимскїа: тогда благоволиши жертвѣ правды, возношеніе и всесожегáема, тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

И ѿдавъ кадильниды (и ѿпѣсгивъ фелонь), приклонивъ главѣ, глаголетъ діаконъ:

Помани мѧ, брате и сослужителю.

И діаконъ къ немѣ:

Да поманѣтъ Гдъ Бгъ свѣщенство твоє во царствїи своємъ.

Таже и діаконъ, поклонивъ и самъ главѣ, держѧ въспѣ и ѿрарь тремѣ пѣреты дееницы, глаголетъ ко священникѣ:

Помолиѧ ѡ мнѣ, владыко свѣтїи.

И свѣщенникъ: Дѣхъ свѣтїи найдетъ на тѧ, и сила вышнаго ѡрєнітъ тѧ.

И діаконъ: Тѡйже Дѣхъ содѣйствѣетъ намъ въ днѣ живота нашего.

И пакн тѡйже: Помани мѧ, владыко свѣтїи.

Исполнимъ молитвѣ нашѣ...

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehdáž beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vladyko svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vladyko svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Doplňme modlitbu naši...

И священникъ: да поманѣтъ члѣ Гдѣ Бгъ во царствѣи своѣмъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

И діаконъ, рѣкъ: ѿмннь, и цѣловáкъ дееніцѣ священника, и сходящѣхъ съверными двѣрьми, и стáвъ на ѿбычѣмъ мѣстѣ, глаголетъ:

Исполнимъ молитвъ нáшѣ Гдѣви.

Дікъ: Гдѣ, помíлѣй.

Ѹ предложенныхъ честныхъ дарѣхъ, Гдѣ помóлимъ.

Дікъ: Гдѣ, помíлѣй.

Ѹ стѣмъ храмѣ еѣмъ, и съ вѣрою, блгоговѣніемъ и стрáхомъ бжїимъ входáщихъ вóнь, Гдѣ помóлимъ.

Дікъ: Гдѣ, помíлѣй.

Ѹ избáвители нáмъ ѿ всáкѣа скóрни, гнѣва и нѣжды, Гдѣ помóлимъ.

Дікъ: Гдѣ, помíлѣй.

ЗастѸпѣ, спасѣ, помíлѣй и сохрани нáсъ бжѣ твоѣю блгодáтїю.

Дікъ: Гдѣ, помíлѣй.

Днѣ всегѡ совершѣнна...

Diákon: Amen. Políbiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den...

ДНÈ ВРЕГѠ СОВЕРШÈННА, СВѠТА, МÌРНА Ì
ВЕЗГРѢШНА, ОУ ГДА ПРОСИМЪ.

Днѣкъ: Подай, Гдн.

АГГЛА МÌРНА, ВЪРНА НАСТАВНИКА, ХРАНИТЕЛА
ДУШИ Ì ТѢЛЕСА НАШИХЪ, ОУ ГДА ПРОСИМЪ.

Днѣкъ: Подай, Гдн.

ПРОЦÈНÌА Ì УСТАВЛÈНÌА ГРѢХѠВЪ Ì ПРЕГРѢ-
ШÈНÌЙ НАШИХЪ, ОУ ГДА ПРОСИМЪ.

Днѣкъ: Подай, Гдн.

ДОБРЫХЪ Ì ПОЛЕЗНЫХЪ ДУШАМЪ НАШИМЪ, Ì
МÌРА МÌРОВИ, ОУ ГДА ПРОСИМЪ.

Днѣкъ: Подай, Гдн.

ПРОЧЕЕ ВРЕМЯ ЖИВОТÀ НАШЕГѠ ВЪ МÌРѢ Ì
ПОКАЛÈНÌИ СКОНЧАТИ, ОУ ГДА ПРОСИМЪ.

Днѣкъ: Подай, Гдн.

ХРЪТÌАНЕКÌА КОНЧÌНЫ ЖИВОТÀ НАШЕГѠ,
ВЕЗКОЛѢЗНЕННЫ, НЕПОСЪДНЫ, МÌРНЫ Ì
ДОБРАГѠ ШѠВѢТА НА СТРАШНѢМЪ СЪДИЦИ ХРЪТО-
ВѢ ПРОСИМЪ.

Прегѣшо, прегѣшо...

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Nejsvětější, nejčistší...

Дѣ́и: Пода́и, Гд́и.

Прече́тѣю, прече́тѣю, преѣ́лго̀слове́нию, сла́в-
нѣю вѣ́щѣю на́шею Бѣ́зѣ, ѿ приноде́вѣ Мѣ́рию со
все́ми стѣ́ми помани́вше, са́ми себѣ́, ѿ
дрѣ́вѣ дрѣ́вѣ, ѿ ве́сь жи́вотѣ на́ших Хрѣ́стѣ Бѣ́з
преда́ниѣ.

Дѣ́и: Тебе́, Гд́и.

Млѣ́тва приноше́ниѣ,
по поста́вленіи бѣ́же́ственныѣ дарѣ́вѣ
на стѣ́нѣ трапѣ́зѣ.

Гд́и Бѣ́же вседе́ржи́телю, ѣ́ди́не свѣ́те,
пріе́млаи́ же́ртвѣ хвале́ниѣ ѿ призыва́-
ющыѣ те́ѣ все́ми се́рдцемѣ. Прі́имѣ ѿ на́сѣ
грѣ́шныхѣ моле́ниѣ ѿ прине́сѣ ко стѣ́омѣ
тво́емѣ же́ртвенникѣ, ѿ оудова́и на́сѣ при-
носи́ти те́бе́ да́ры же ѿ же́ртвѣ дѣ́шевныѣ
ѿ на́шихѣ грѣ́сѣхѣ ѿ ѿ лю́дскыѣхѣ
невѣ́дѣни́ихѣ, ѿ сподо́би на́сѣ ѿберѣ́сти
благода́тъ пре́д то́бою, ѣ́же бы́ти те́бе́
благопрі́ятнѣ́и же́ртвѣ на́шей, ѿ всели́ти-
са дѣ́шѣ благода́ти тво́еѣ бѣ́гомѣ вѣ на́сѣ, ѿ

на пре́лежа́щыхѣ да́рѣхѣ...

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

(Diákon, pokloniv se a přežehnav, odstupuje před ikonu Spasitele.)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení důstojných darů Bohu, po jejich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože, Vševládce, jediný svatý, jenž přijímáš oběť chvály od vzývajících tebe celým srdcem, přijmiž i modlitbu nás hříšných, přinesiž ji na svatý oltář svůj a učiň nás způsobilými, abychom přinášeli tobě dary a oběti duchovní za hříchy své a nevědomost lidskou. Učiň nás hodnými, abychom našli blahodaň před tebou, aby byla tobě příjemnou obětí naše, a dobrý Duch blahodati

tvé aby usídlil se...

НА ПРЕДЛЕЖАЮЩИХ ДАРѢХЪ СІХЪ, Ѣ НА ВСѢХЪ
ЛЮДЕХЪ ТВОИХЪ.

Возгласііе:

ЩЕДРОТАМИ ЕДИННОРОДНАГО СЫНА
ТВОЕГО, СЪ НИМЪЖЕ БЛГОСЛОВЕНЪ ЕСИ, СО
ПРЕСЪТІМЪ Ѣ БЛГІМЪ Ѣ ЖИВОТВОРАЮЩИМЪ
ТВОИМЪ ДЪХОМЪ, НЫНѢ Ѣ ПРИСНУ, Ѣ ВО
ВѢКИ ВѢКОВОУ.

Діакъ: ѢМІНЬ.

Іерей: **М**ІРЪ ВСѢМЪ.

Діакъ: Ѣ ДЪХОВИ ТВОЕМЪ.

Діаконъ: **В**ОЗЛЮБИМЪ ДРУГА ДРУГА, ДА
ЕДИННОМЫСЛІЕМЪ ІСПОВѢМЪ.

Діакъ: ОЦА, Ѣ СНА, Ѣ СЪТАГО ДЪХА, ТРЦУ ЕДИННОЕЩИ-
НУЮ, Ѣ НЕРАЗДѢЛЬНУЮ.

Ѣ СЦІЕННИКЪ ПОКЛАНЯЕТСА ТРИЖДЫ, ГЛА ЧАЙНУ:

ВОЗЛЮБИЮ ТЕ, ГДН, КРѢПОСТЕ МОА, ГДЪ
ОУТВЕРЖДЕНІЕ МОЕ, Ѣ ПРИБѢЖИЩЕ МОЕ.

[ТРИЖДЫ.]

ДВѢРН, ДВѢРН, ПРЕМЪДРОСТІЮ...

tvé aby usídlil se v nás, sestoupiv na tyto předložené dary a na veškeren lid tvůj.

Kněz: **S**litovností jednorozeného Syna tvého, s nímž veleben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **M**ilujme druh druhá, abychom jednomyslně vyznávali.

Věřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednotnou a nerozdílnou.

Kněz se klaní třikrát a říká tiše:

Milovati budu tebe, Hospodine, sílo má; Hospodin jest hradba má a útočiště mé. *(Třikrát)*

Dvěře, dvěře! Pozor mějme...

И цѣлуетъ сѣа снце,
 ѣкоже сѣть покровены,
 пѣрвѣ верхѣ сѣаго дѣкоа:
 тѣже верхѣ сѣаго потирѣ,
 и край сѣаго трапѣзы предъ
 сокоу. ѣще ли вѣдѣтъ свѣ-
 щенникѣ двѣ, или
 множае, то и онѣ цѣлѣ-
 ютъ сѣа вси, и дрѣгѣ дрѣга
 вѣ рамена. Настоѣтель же
 глаголетъ: Хрѣтоу поведе
 насъ. И ѡбѣщѣетъ цѣлоуа-

вый: и сѣть, и вѣдетъ. Такожде и дѣаконѣ, ѣще вѣ-
 дѣтъ двѣ или три, цѣлѣютъ кѣждо оуарѣ своѣ
 и дѣже крѣта оуразѣ, и дрѣгѣ дрѣга вѣ рамена,
 тожде глаголюще, сѣже и свѣщенницы. Подобенѣ же
 и дѣаконѣ спокланѣетъ, на немже стоитъ мѣстѣ,
 и цѣлуетъ оуарѣ своѣ, и дѣже сѣть крѣта оуразѣ, и
 тѣкоу возглаголетъ:

Двѣри, двѣри, премѣдростѣю вонмемъ.

Свѣщенникѣ же воздвижатъ воздѣхѣ, и держитъ
 надъ сѣаими дарми. ѣще же и инѣ вѣдѣтъ свѣщенницы
 слѣжащѣи, тѣкожде воздвижатъ сѣаи воздѣхѣ,
 и держатъ надъ сѣаими дарми, потрѣающе, и
 глаголюще кѣ себѣ, ѣкоже и людѣ, исповѣданѣ
 вѣры:

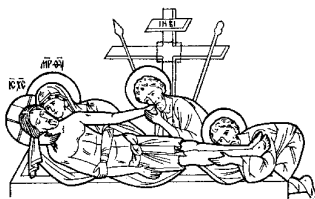
Вѣрѣю во единаго...

A políbí pokryté posvěcované dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kalichem a nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni všichni takto líbají důstojné dary, jeden po druhém, a poté i jeden druhého na ramenou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ a mladší odvětí: „Jest a bude.“

Stejně tak diákon, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je znamení kříže, a pak jeden druhého na ramenou, říkajíce totéž, co kněží. Podobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar tam, kde je znamení kříže, a provolává:

Diákon: [**D**věře, dvěře!] **Pozor mějme k velemoudrosti!**

Kněz sejme z posvěcovaných darů aer, pozdvihne jej a drží nad důstojnými dary. Slouží-li více kněží, spolupozdvihují aer a drží společně nad přinášenými dary, chvějíce (potřásající) jím a říkajíce potichu
Vyznání víry.

Věřím v jednoho...

Вѣрѹю во **ѐдинаго** Бѣа **Оца** вседержителя,
 творца нѣбъ и земли, виднымъ же вѣмъ и
 невиднымъ. **И** во **ѐдинаго** Гда **Ииса** Хрста, Сна
 Бжїа, **ѐднороднаго**, иже ѿ **Оца** рожденнаго
 прежде вѣхъ вѣкъ: свѣта ѿ свѣта, Бга
 истинна ѿ Бга истинна, рожденна, не сотво-
 ренна, **ѐдиносушна** **Оцу**, иже вса быша.
Насъ ради человекъ, и нашего ради спасенїа,
 сшедшаго съ нѣбъ, и воплотившагося ѿ **Дха**
Ста и **Мри** **Двы**, и вочеловчшаго. **Распятаго**
 же за ны при **понтїйскѣмъ** **Пілатѣ**, и стра-
 давша, и погребенна. **И** воскресшаго въ **третїй**
день по писанїемъ. **И** возшедшаго на нѣбъ, и
 сѣдѣща **оудеснѹ** **Оца**. **И** пакы **грядѹщаго** со
 славою, **судити** живымъ и мертвымъ, **егоже**
црствїю не **будетъ** конца. **И** въ **Дха** **Стаго**, **Гда**,
животворящаго, иже ѿ **Оца** **исходѣщаго**,
 иже со **Оцемъ** и **Сномъ** **спокланѣма** и **славн-**
ма, **глаголаващаго** **пророки**. **Во** **ѐдинѹ** **стѹю**
сокорнѹю и **апльскѹю** **црковь**. **И** **сповѣдаю**
ѐдино **крщенїе**, во **иставленїе** **грѣхѹвъ**. **Чаю**
воскрнїа **мертвыхъ**: **И** **жїзни** **будѹщагѹ** **вѣка**.
аминь.

Žalmista: **V**ěřím v jednoho Boha, Otce, Vševládce, Stvořitele nebe a země, všeho viditelného i neviditelného. **I** v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného a z Otce zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze něhož vše učiněno bylo. Jenž pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem se stal. Jenž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben byl. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. Vystoupil na nebesa a sedí po pravici Otce. A znovu přijde se slávou soudit živé i mrtvé; jeho království nebude *mít* konce. **I** v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem i Synem spolutěn a spoluoslovován jest a mluvil skrze proroky. **I** v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev. **V**yznávám jeden křest na odpuštění hříchů. **O**čekávám vzkříšení mrtvých a život věku budoucího. Amen.

Stůjmež pevně...

Діаконы: **С**Т́А́НЕМЪ ДОБРА́Ѣ, СТ́А́НЕМЪ СО
СТРА́ХОМЪ, ВО́НМЕМЪ, СТ́О́Е ВОЗНОШЕ́-
НІЕ ВЪ МІ́РѢ ПРИНОСИ́ТИ.

Діакъ: МІ́ЛОСТЬ МІ́РА, ЖЕ́РТВѸ ХВАЛѢ́НІА.

И́ СЦІ́ЕННИКЪ ОУ́ВЪ ВЗѢ́МЪ ВОЗДУ́ХЪ ѿ СТ́Ы́ХЪ, И́
ЦѢ́ЛОВА́ВЪ И́, ПОЛАГА́ЕТЪ НА Ѣ́ДИНО МѢ́СТО,
ГЛАГО́ЛА: БЛА́ГОДАТЬ ГДА́: ДІА́КОНЫ ЖЕ́ ПОКЛОНИ́ВША,
ВХО́ДИТЪ ВО СТ́Ы́Й О́ЛТА́РЬ. И́ ПРИ́МЪ РІ́ПІ́ДЪ,
ВЌЕТЕЪ СТ́А́А БЛА́ГОГОВѢ́НІЮ.

Возглаше́ніе:

БЛА́ГОДАТЬ ГДА́ НА́ШЕГѠ І́И́СА ХРІ́СТА, И́
ЛЮБЫ́ БГА́ И́ О́ЦА́, И́ ПРИЧА́СТІЕ СТ́А́ГѠ
ДХ́А, ВЪ́ДИ СО ВСѢ́МИ ВА́МИ.

Діакъ: И́ СО ДХ́ОМЪ ТВО́ИМЪ.

СЦІ́ЕННИКЪ: ГО́РѢ И́МѢ́НІЕМЪ СЕРДЦА́.

Діакъ: И́МАМЫ КО ГДА́.

СЦІ́ЕННИКЪ: БЛА́ГОДАРИ́МЪ ГДА́.

Діакъ: ДОСТО́ЙНО И́ ПРА́ВЕДНО ЖЕ́СТЬ, ПОКЛО́НИ́ТЕЛЮ
О́ЦѸ, И́ СЫ́, И́ СТ́О́МУ ДХ́У, Трѣ́це́ Е́ДИНОСУ́ЩНО́Е И́
НЕРАЗДѢ́ЛЬНО́Е.

ДОСТО́ЙНО И́ ПРА́ВЕДНО ЧЛ́...

Diákon: **S**tůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při zvolání kněze: „Blahodať Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně posvěcované dary (není-li ripidy, činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: **B**lahodať Pána našeho Ježíše Krista a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýma rukama: **V**zhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýma rukama: **V**zdávejme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se
Důstojno a spravedlivo...

СЦІЕННИКХ ЖЕ МОЛІТВА:

Досто́йно ѿ правѣдно тѣлѣ пѣти, тѣлѣ
 бѣгословѣти, тѣлѣ хвалѣти, тѣлѣ бѣго-
 дарѣти, тѣлѣ покланѣтиѣ на всѣкомъ
 мѣстѣлѣ влѣчествѣа твоегѡ: ты во сѣи бѣх
 нензречѣненъ, недовѣдомъ, невидимъ,
 непостижимъ, прѣсно сѣи, такожде сѣи,
 ты ѿ сѣднородный твоѡ сѣи, ѿ дѣх твоѡ
 сѣи. Ты ѡ небытѣлѣ вх бытѣе насъ
 прѣвелъ сѣи, ѿ падшыхъ возстѣвилъ сѣи
 пакѣи, ѿ не ѡстѣпѣилъ сѣи всѣа твоѣа,
 дондеже насъ на нѣо возвелъ сѣи, ѿ цѣтѣво
 твоѡ даровѣлъ сѣи вѣдѣще. ѡ сѣхъ всѣхъ
 благодаримъ тѣлѣ, ѿ сѣднороднаго твоегѡ
 сѣа, ѿ дѣа твоегѡ сѣаго, ѡ всѣхъ, ѿже
 вѣмы, ѿ ѿже не вѣмы, гѣвленныхъ ѿ
 негѣвленныхъ бѣгодѣлнѣихъ бывшихъ на
 насъ. Благодаримъ тѣлѣ ѿ ѡ сѣже сѣи, ѿже
 ѡ рѣкѣ насѣихъ прѣити ѿзѡвилъ сѣи, ѿже
 ѿ прѣдстоѣтѣ тѣлѣ тѣлѣсцы архѣгѣловъ,
 ѿ тѣмѣ гѣгѣловъ, херѣвѣимѣ, ѿ серѣфѣимѣ

шептѣокрѣлѣтѣи, многѣсѣтѣи...

Otcí i Synu i Svatému Duchu, Trojici
jednobytné a nerozdílné.

Kněz pronáší modlitbu svaté anafory:

Důstojno a spravedливо jest tebe
opěvovati, tobě dobrořečiti,
tebe chváliti, tobě děkovati,
tobě se klaněti na každém místě pano-
vání tvého; neboť ty jsi Bůh nevýslov-
ný, nevyzpytatelný, neviditelný, nevy-
stižitelný, věčně jsoucí, věčně týž, ty
a jednorozený Syn tvůj a Duch tvůj
Svatý; ty z nejsoucna v jsoucnost přive-
dl jsi nás a padnuvší pozvedl jsi nás
opět a neopustiv nás, činil jsi vše, až jsi
nás do nebe povznesl a království své
budoucí nám daroval. Za to vše děkuj-
me tobě i jednorozenému Synu tvému
i Duchu tvému Svatému, za všechno,
známé i neznámé, zjevené i nezjevené
dobrodiní prokázané nám. Děkujeme
tobě i za službu tuto, již jsi z rukou na-
šich ráčil přijmouti, ačkoliv tě obsluhu-

-jí tisíce archandělů...

ШЕСТОКРНЛѢТІИ, МНОГОСЧІТІИ ВОЗВЫША-
ЦІИ СѦ ПЕРНАТІИ.

ВОЗГЛАШЕНІЕ:

ПОБѢДНЮ ПѢСНЬ ПОЮЩЕ, ВОПІЮ-
ЩЕ, ВЗЫВАЮЩЕ И ГЛАГОЛЮЩЕ.

Діакъ: СѢТѢ, СѢТѢ, СѢТѢ ГДѢ САВАОУЪ, ИСПОЛНЬ НѢКО И
ЗЕМЛѦ СЛѢВЫ ТВОЕѦ, ѠСѦННА ВЪ ВЪШНИХЪ,
КЛГОСЛОВЕНЪ ГРАДЫИ КО ИМА ГДНЕ, ѠСѦННА ВЪ
ВЪШНИХЪ.

И ЗДЕ ПАКИ ДІАКОНЪ, ПРИИМЪ СѢДЮ СВѢЗДИЦЪ Ѡ
СѢГѠ ДІАКОСА, ТВОРИТЪ КРѢТѦ ѠБРАЗЪ ВЕРХЪ
СѢѠ, И ЦѢЛОВАВЪ Ю ПОЛАГАЕТЪ. ТАКЖЕ ПРИХОДИТЪ,
И СТАНЕТЪ НА ДЕСНѢИ СТРАНИ: И ВЗЕМЪ РІПІДЪ ВЪ
РЪЦѢ, ѠМАХИВАЕТЪ ТИХѠ СО ВСѢКНИМЪ
ВНИМАНІЕМЪ И СТРАХОМЪ, ВЕРХЪ СѢТѢХЪ ДАРѠВЪ,
ІАКѠ НЕ СКАСТИ МЪХАМЪ, НИ ИНОМЪ ЧЕСОМЪ
ТАКОВОМЪ. ІАЩЕ ЖЕ ИМѢТЬ РІПІДЫ, ТВОРИТЪ СІЕ СО
СДННѢМЪ ПОКРѠВЦЕМЪ.

СЦІЕННИКЪ МОЛИТВА:

СЪ СІМНИ И МЫ БЛАЖЕННЫМИ СИЛАМИ,
ВЛКО ЧЕЛОВѢКОЛЮБЧЕ, ВОПІЕМЪ И ГЛАГОЛЕМЪ:
СѢТѢ СЪИ И ПРЕСѢТЪ, ЧЫ И СДННОРОДНЫЙ ТВОИИ

СІИ, И ДХЪ ТВОИИ...

jí tisíce archandělů, zástupové andělů, cherubínové a serafínové, šestikřídlí i mnohoocí, *ve výsostech* na křídlech se vznášející.

Kněz:

Vítěznou píseň zpívajíce, volajíce, hlásajíce a pravíce:

Věřící lid zpívá: Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupů (Savaof). Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně.

V této chvíli diákon, odloživ ripidu a přešed předtím kolem prestolu na levou stranu, vezme svatou hvězdicí se svatého diskosu a činí jí znamení kříže nad ním. Poté políbiv ji, složí ji a položí na svatý prestol. Pak přejde opět na pravou stranu svatého prestolu, vezme ripidu a věje jí tiše a s plnou pozorností a bázní nad posvěcovanými dary.

Kněz se modlí:

S těmito blaženými mocnostmi i my, Vládce lidumilný, voláme a pravíme: Svatý jsi a přesvatý, ty i jednorozený *Syn tvůj i Duch...*

СНѢХЪ, И ДѢХЪ ТВОѢЙ СЪТѢИ. СЪТѢХЪ ѢСНѢ И ПРЕСЪТѢХЪ,
 И ВЕЛИКОЛѢПНА СЛАВА ТВОѦ, ИЖЕ МІРѢХЪ ТВОѢИ
 ТАКѢ ВОЗЛЮБИЛИХЪ ѢСНѢ, ИАКОЖЕ СНА ТВОЕГО
 ѢДИННОРОДНАГО ДАТИ: ДА ВСАКѢХЪ ВЪБѢУДИ ВЪ
 НЕГО НЕ ПОГІБНЕТИ, НО ИМАТИ ЖИВОТИ
 ВЪЧНЫИ: ИЖЕ ПРИШЕДѢХЪ, И ВЕЪ ѢЖЕ Ѣ НАСЪ
 СМОТРѢНІЕ ИСПОЛНИТИ, ВЪ НОЦѢ ВЪ НЮЖЕ
 ПРЕДАШЕСЯ, ПАЧЕ ЖЕ САМЪ СЕБѢ ПРЕДАШЕ,
 ЗА МІРСКІИ ЖИВОТИ, ПРИЕМЪ ХЛѢБЪ ВО СЪТѢИ
 СВОѦ И ПРЕИСТЫИ И НЕПОРѢЧНЫИ РЪКИ,
 БЛАГОДАРИТИ И БЛАГОСЛОВИТИ, ѢСВЯТИТИ,
 ПРЕЛОМИТИ, ДАДЕ СЪТѢИМЪ СВОИМЪ ѢУЧНИКОМЪ
 И АПЛОМЪ, РЕКЪ:

Возглашеніе:

ПРИИМИТЕ, ІАДИТЕ, СІЕ ѢСТЬ ТѢЛО
 МОЕ, ѢЖЕ ЗА ВЪЛОМИМОЕ ВО ѢСТАВ-
 ЛЕНІЕ ГРЕХѢХЪ.

ДѢКЪ: ІАМИНЪ.

СЕМЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕМОМЪ, ПОКАЗУЕТЪ СВАЩЕННИКЪ
 ДІАКОНЪ СЪТѢИ ДІСКОСЪ, ДЕРЖА И ѢРАРЪ ТРЕМИ
 ПЕРЕТЫ ДЕСНИЦЫ. ПОДОБИЕ, И ѢГДА ГЛАГОЛЕТЪ

ПОДОБИЕ И ЧАШЪ...

ný Syn tvůj i Duch tvůj Svatý; svatý jsi a přesvatý, a velikolepá jest sláva tvá, jenž jsi sobě tak zamiloval svět svůj, že jsi Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. Jenž přišed a naplniv veškeré záměry *tvé* s námi, v noci, v níž vydán byl aneb spíše sám sebe vydal za život světa, vzal chléb do svatých, přečistých a neposkvrněných rukou svých, a díky vzdav, požehnal, posvětil, rozlomil a dal svatým svým učedníkům a apoštolům, řka:

Kněz nahlas pronáší ustanovující věty tajemné večeře:

Vezměte, jezte, to jest Tělo mé, kteráž za vás lámáno jest na odpuštění hříchů.

Věřící: Amen.

Při těchto slovech kněz i diákon, který drží orar třemi prsty pravice, ukazují na svatý diskos. Po

Podobně i kalich...

свѣщенникъ: Пійте ѿ неѣ вси: епоказѹетъ ѱ
самъ стѣнъ потѣръ.

свѣщенникъ тайно: Подобнѣ ѱ чашѹ по вечерѣ,
глагола:

Возглашеніе:

Пійте ѿ неѣ вси, еѣ ѣтъ кровъ моѣ
нобагѹ завѣта, ѣже за вы ѱ за многѣ
ѱзлѣмаѣ, во ѡставленіе грѣхѹвъ.

дѣкъ: ѣмнѣ.

свѣщенникъ молитѣ:

Помнѣюще оѹбо спасѣтельную еѣю за-
повѣдь, ѱ всѣ ѣже ѡ насъ бѣвшѣ:
крѣтъ, грѣбъ, трѣднѣвное воскресеніе, на
нѣѣѣ восхожденіе, ѡдѣснѣю сѣдѣніе,
второе ѱ славное пакѣ прѣшѣствіе.

Возглашеніе:

Твоѣ ѿ твоѣхъ тебѣ приносѣще, ѡ
всѣхъ ѱ за всѣ.

семѹ же глаголемѹ, дѣконъ ѡлагѣтъ рѣпѣѹ, ѱ
преложъ рѣцѣ крѣтосѣвѣрѣѣ, ѱ подѣмъ стѣнъ
ѣще приносѣмъ тѣ...

nich se s úklonou přežehnají. (Stejně tak i při větě: „Pijte z něho všichni,“ nad kalichem.)

Kněz tiše: Podobně i kalich po večeři, řka:

Kněz nahlas: **Pijte z něho všichni, to jest Krev má Nového zákona, která se za vás a za mnohé vylévá na odpuštění hříchů.**

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Pamatujíce tedy na toto spasitelné přikázání a na všechno, co se pro nás stalo: kříž, hrob, třetího dne zmrtvýchvstání, na nebe vystoupení, po pravici usednutí, druhý a slavný příchod opětný, –

Kněz nahlas:

Tvoje z tvého tobě přinášíme pro vše a za vše.

Při těchto slovech diákon, odloživ ripidu, přeloží ruce ve způsob kříže, uchopí levou rukou svatý kalich, pravou pak rukou svatý

Ještě přinášíme tobě...

дѣскоу, ѿ свѣтъй потѣрь, ѿ поклонѣтъ
оумленнѣ.

Дѣкѣ: Тебѣ поёмъ, тебѣ вѣгословѣмъ, тебѣ
вѣгодарѣмъ, Гдѣ, ѿ мѣлимъ ти вѣ, вѣже нѣшихъ.

Общѣнникѣ же мѣлитѣ:

Всѣ принѣсимъ ти словеснѣю сѣю ѿ без-
крѣвнѣю службѣ, ѿ прѣсимъ, ѿ
мѣлимъ, ѿ мѣли вѣ дѣемъ, низпослѣ дѣхѣ
твоюгѣ свѣтаго на ны, ѿ на прѣлежащѣмъ
дѣры сѣ.

ѿ дѣакоу оуко вѣлагѣтъ рѣпѣдѣ, ѿ прѣходѣтъ
вѣнѣ ко вѣрѣю, ѿ поклонѣютѣ вѣ трижды
прѣдѣ свѣтоу трапѣзоу, молѣца вѣ свѣтѣ ѿ
вѣгѣлюща:

Гдѣ, ѿже прѣсвѣтаго твоюгѣ дѣхѣ вѣ трѣтѣй чѣсѣ
вѣплѣмъ твоѣмъ низпослѣвѣнѣ, того вѣлагѣ
не вѣнимѣ вѣ нѣсѣ: но вѣновѣ нѣсѣ молѣщѣнѣ
ти вѣ.

Свѣтъ: Вѣрдѣ чѣсто созѣждѣ во мнѣ вѣже, ѿ
дѣхѣ прѣвѣ вѣновѣ во оутрѣбѣ моѣй.

Пѣкѣ: Гдѣ, ѿже прѣсвѣтаго твоюгѣ дѣхѣ:

не вѣвѣрѣжѣ мѣнѣ...

diskos a pozdvihuje je do výše (činí s nimi nad antiminsem znamení kříže), skloniv hlavu.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz se tiše modlí:

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto a nekrvavou službu, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Sešli Ducha svého Svatého na nás a na předložené dary tyto.

[Diákon odkládá ripidu a přistupuje blíže ke knězi. Oba se třikrát pokloní před svatým stolem a potichu při tom říkají:

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou.

Kněz se vztaženýma rukama: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha v třetí hodině apoštolům svým seslal, téhož Ducha, Blahý, neodejmi od nás, ale obnov nás, modlíci se k tobě. (*Ruce vztahuje pak i podruhé a potřetí.*)

Diákon první verš: Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha pravého obnov v nitru mém.

Nato se oba pokloní a přežehnají.

Pane, jenž jsi přesvatého...

С҃тїѣх: Не ѿвѣржи мене ѿ лица твоегѡ, и́ дѣх
твоегѡ с҃тїагѡ не ѿнимѣ ѿ мене.

И́ па́ки: Гд҃и, и́же прес҃таго твоегѡ дѣх:

Та́же главо́ подклонѣх дїа́конх, и́ показавъ со
ѡра́ремх с҃тїи́ хлѣбх, глаго́летх тїа́нѡ:

Бл҃гословѣ вл҃ко, с҃тїи́ хлѣбх.

С҃цїенникх же воста́вх, зна́менуетх трїа́жды с҃тїи́а
да́ры, глаго́ла:

И́ сотвори́ оубо́ хлѣбх с҃ей чести́но́е
тѣло́ Хр҃ста́ твоегѡ.

Дїа́конх: ѿмѣнь.

И́ па́ки дїа́конх:

Бл҃гословѣ вл҃ко, с҃тїю́ чаши́.

И́ свѣцїенникх благословѣла́ глаго́летх:

ѿ с҃же вх чаши́ с҃ей, ч҃ти́ю крѡ́вь Хр҃ста́
твоегѡ.

Дїа́конх: ѿмѣнь.

И́ па́ки дїа́конх, показавъ и́ ѡбо́л с҃та́а, глетх:

Бл҃гословѣ вл҃ко, ѡ́бо́л.

Преложѣх дѣхомъ...

Kněz: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...

Diákon verš: Nezamítej mne od tváře své
a Ducha svého Svatého neodnímej ode mne.

Kněz: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...]

Poté diákon, skloniv hlavu, ukazuje orarem na
svatý chléb a praví tiše:

Požehnej, vladyko, svatý chléb!

Kněz skloněn, činí postupně třikrát
znamení kříže nad posvěcovanými dary.

Nejprve žehná svatý chléb, řka:

**A učiň chléb tento drahocenným
Tělem Krista tvého.**

Diákon: Amen.

Načež diákon se skloněnou hlavou ukazuje
orarem na svatý kalich a praví tiše:

Požehnej, vladyko, svatý kalich!

Kněz pak skloněn, žehná svatý kalich, řka:

**A co v kalichu tomto, učiň draho-
cennou Krví Krista tvého.**

Diákon: Amen.

Proměňiv je...

Свѣщенникъ же, вѣгословаѣа Ѡкоѡ сѣѣа, глѣтх:

Преложивъ дѣхомъ твоимъ сѣѣмъ.

Діаконъ: ѡмннъ, ѡмннъ, ѡмннъ.

И гласѣ подклонивъ діаконъ свѣщенникѣ, и рѣкх:

Помани ма, сѣѣи вѣко, грѣшнаго.

Свѣщенникъ же гласѡлетх: Да поманиѣтх тѣ Гдѣ Бгѣ во црѣтви своѣмъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Діаконъ же рѣкх: ѡмннъ, прехѡдитх, на нѣмже перѣѣе стоѡше мѣстѣ.

Икоже быти причащящымъ...

Poté diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na obojí a praví tiše:

Požehnej, vladyko, obojí!

Kněz, žehnaje oboje svaté předložení, dí:

Proměňiv je Duchem svým Svatým.

Diákon: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba přežehnají a hluboce se klanějí.
Diákon, skláněje hlavu, dí knězi:

Rozpomeň se na mne hříšného, vladyko svatý!

Kněz: Nechť rozpomene se na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. (*Odstoupí na původní místo.*)

Kněz se pak tiše modlí:

Aby toto bylo přijímajícím ke střízlivosti duše, k odpuštění hříchů, k účastenství Svatého Ducha tvého, k naplnění království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud aneb k odsouzení.

Ještě přinášíme...

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ МОЛИТЪА:

И КОЖЕ БЫТИ ПРИЧАЩАЮЩИМЪА ВО
ТРЕЗВѢНІЕ ДУШНѢ, ВО УСТАВЛЕНІЕ
ГРЕХОВА, ВЪ ПРѢВЪЩЕНІЕ СѢАГО ТВОЕГО
ДѢА, ВО ИСПОЛНЕНІЕ ЦРѢВІА НѢАГО, ВЪ
ДЕРЗНОВЕНІЕ СѢЖЕ КЪ ТЕБѢ, НЕ ВЪ СЪДЪ, ИЛИ
ВО УСЪЖДЕНІЕ.

ВЪЩЕ ПРИНОСИМЪ ТѢ СЛОВЕСНУЮ СЮ СЛЪЖЕУ,
У ИЖЕ ВЪ ВѢРѢ ПОЧИВШИХЪ, ПРАОЦѢХЪ,
ОЦѢХЪ, ПАТРІАРХѢХЪ, ПРѢРОЦѢХЪ, АПѢХЪ,
ПРОПОВѢДНИЦѢХЪ, СЪВѢСТѢХЪ, МЪЧЕНИ-
ЦѢХЪ, ИСПОВѢДНИЦѢХЪ, ВОЗДѢРЖНИЦѢХЪ, И
У ВСАКОМЪ ДЪСѢ ПРАВЕДНѢМЪ ВЪ ВѢРѢ
ИСКОНЧАВШЕМЪА.

И ПРИЕМЪ КАДІЛО, СЪЩЕННИКЪ ВОЗГЛАШАЕТЪ:

ИЗРАДНУ У ПРЕСВѢТѢЙ, ПРЕЧИСТѢЙ,
ПРЕБЛАГОСЛОВЕННѢЙ, СЛАВНѢЙ ВЛАДЫЧИЦѢ
НАШЕЙ, БОГОРОДИЦѢ И ПРИНОДИВѢБѢ МАРИН.

И КАДИТЪ ПРѢДЪ СѢОЮ ТРАПЕЗОУ ТРИЖДЫ.

ДІАКОНЪ ЖЕ КАДИТЪ СѢЮ ТРАПЕЗУ ОКРЕСТЪ, И
ПОМИНАЕТЪ ІАЖЕ ХОЩЕТЪ ЖИВЫА И МЕРТВЫА.

СѢАГО ІОАИНА...

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto službu za ty, kteří u víře zesnuli, za praotce, otce, patriarchy, proroky, apoštoly, kazatele, evangelisty, mučedníky, vyznavače, zdrženlivce i za každou duši spravedlivou, u víře skončivší.

Kněz přijav kadidelnici, praví hlasitě:

Zvláště za nejsvětější, nejčistší, nejblagoslovenější a slavnou Vládkyni naši, Bohorodici a vždycky Pannu Marii.

A kněz okuřuje třikrát před svatým prestolem. Poté diákon okuřuje svatý prestol ze všech stran, vzpomínaje všech, jichž chce, živých i mrtvých.

Věřící lid zpívá (není-li předeepsáno jinak):

Jest vpravdě důstojno blahoslaviti tebe, Bohorodici, vždy blahoslavenou a přečistou Matku Boha našeho. Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Za svatého proroka...

Дѣицѣ поѣтъ: Достойно ѣсть ѣакѡ воинственнѡ,
влагнѣти тѣлѣ Бѣѡ, пригноблѣннѡю, и пренепороч-
нѡю, и Мѣрѣ Бѣга нашегѡ. Чтнѣишѡю херѡвѣмѡ, и
славнѣишѡю безѣ срактнѣиѡ серафѣмѡ, безѣ истрѣнѣиѡ
Бѣга Слѡва рѡждшѡю, сѡщѡю Бѣѡ тѣлѣ велнчѣемѡ.

**Дѣаконѡ помнѣетѡ дѣптѡха, сѣрѣчь помѣнникѡ
оѡсѡпшнѡх. Сѡщѣнникѡ же мѡлитѡ:**

Стѣгѡ Іѡанна прорѡка, предтѣчи и
крестнѣтелѡ, стѣхѡ славныхѡ и все-
хвалныхѡ апѡлѡ, стѣгѡ иѡкѡ, сѡгѡже и пѣ-
мѡть совершѣемѡ, и всѣхѡ стѣхѡ тѡоѡхѡ,
иѡже мѡлитѡми посѣтѣи насѡ, Бѣже.

И помѡни всѣхѡ оѡсѡпшнѡх ѡ надеѡди
воскрѣнѣа животѡ вѣчнагѡ. **И помнѣетѡ,
иѡже хѡщѣтѡ, оѡсѡпшнѡх по именѡмѡ.**
И оѡпокоѡи иѡхѡ, и дѣже присѡщѣлетѡ свѣтѡ
лицѡ тѡоегѡ.

Ѣще мѡлимѡ тѣлѣ, помѡни, Гдѣ, всѣкоѡ
сѡпкрѣтѡ православныхѡ, правѡ правѡ-
щнѡх слѡво тѡоеѡ истрннѡ, всѣкоѡ
пресѡвѣтерѣтѡ, во Хрѣтѣ дѣаконѣтѡ, и
всѣкѣи сѡщѣнникѣскѣи чѣнѡ.

Ѣще приносѣмѡ тѣлѣ...

Diákon čte z diptychu (což je zápis jmen pro modlitební vzpomínání) jména zesnulých.
Kněz se modlí:

Za svatého proroka, předchůdce a křtitele Jana, svaté, slavné a všechvalné apoštoly, svatého (jméno), jehož památku slavíme, i za všechny svaté tvé, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A pamatuj na všechny zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému. (*Vzpomíná jmen zesnulých, jichž chce.*) A upokoj je tam, kde svítí světlo tváře tvé. (Bože náš.)

Ještě prosíme tebe, rozpomeň se, Hospodine, na všechny pravoslavné biskupy, řádně hlásající slovo pravdy tvé, všechno kněžstvo, diákonstvo v Kristu a veškeré duchovenstvo (i mnišstvo).

Ještě přinášíme tobě liturgickou službu tuto za celý svět, za svatou, *obecnou a apoštolskou...*

ЕЩЕ ПРИНОСИМЪ ТИ СЛОВЕСНЮ СЮ СЛЪЖЕУ
 Ѡ ВСЕЛЕННѢИ, Ѡ СѢТѢИ СОБОРНѢИ И АПЪЛЪ-
 ТѢИ ЦРКВИ, Ѡ ИЖЕ ВЪ ЧИСТОТѢ И ЧЕСТ-
 НѢМЪ ЖИТЕЛЬСТВѢ ПРЕВЫВАЮЩИХЪ.

Ⲙ БЛАГОВѢРНОМЪ И ХРИСТОЛЮБИМОМЪ
 ПРАВОСЛАВНОМЪ РОДѢ НАШЕМЪ. ДАЖДЕ СМЪ,
 ГДН, МИРНОЕ ЦРѢТВО, ДА И МЫ ВЪ ТИШИНѢ
 СГѠ ТИХОЕ И БЕЗМОЛВНОЕ ЖИТІЕ ПОЖИ-
 ВЕМЪ, ВО ВСАКОМЪ БЛГОЧЕСТІИ И ЧИСТОТѢ.

И ПО ПѢНИИ СѢХА, СВАЦІЕННИКЪ ВОЗГЛАШАЕТЪ:

ВЪ ПЕРВЫХЪ ПОМАНІИ, ГДН, ГОСПО-
 ДІНА И ѠТЦА НАШЕГО БЛАЖЕННѢЙШАГО МИ-
 ТРОПОЛІТА (ИМА РЕКЪ) [И (ВЫСОКО-) ПРЕСВА-
 ЦЕННѢЙШАГО (АРХІ-) СѢПІСКОПА (ИМА РЕКЪ)],
 СГѠЖЕ [ИХЖЕ] ДАРЪИ СѢЫМЪ ТВОИМЪ
 ЦРКВАМЪ, ВЪ МИРѢ, ЦѢЛА [ЦѢЛЫХЪ], ЧЕСТНА
 [ЧТНЫХЪ], ЗДРАВА [ЗДРАВЫХЪ], ДОЛГОДЕНСТВЮ-
 ЦА [ДОЛГОДЕНСТВЮЩИХЪ], ПРАКЪ ПРАКЦА [ПРАК-
 ЦИХЪ] СЛѠВО ТВОЕА ИСТИНЫ.

И ПѢВЦЫ ПОЮТЪ: И ВСѢХЪ, И ВСА.

Поманіи, Гдн, градъ...

obecnou a apoštolskou církev, za ty, kteří v čistotě a počestném životě přebývají.

Za věřící a Krista milující pravoslavný rod náš. Daruj mu, Hospodine, pokojnou vládu, abychom mohli žít v klidu, tichým a pokojným životem, ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Po dokončení zpěvu věřících následuje ohlas:

Kněz: **Nejprve rozpomeň se, Hospodine**, na vladyku našeho metropolitu (**jméno**) [i na vladyku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)] a zachovej ho [**je**] svaté církvi své v pokoji, neporušeného [**neporušené**], počestného [**počestné**], zdravého [**zdravé**], dlouho žijícího [**žijící**] a řádně hlásajícího [**hlásající**] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Diákon čte jména vzpomínaných živých.

Pamatuj, Pane na město...

Діаконых поминáет҃х помáнникх живы́хх.

Свѣщѣнникх же мо́лит҃сѧ:

Помани, Гдѣ, гра́дх сѣй [вѣсь сїѹ], вх
нѣмже живѣмх, ѿ всѣ́кѣй гра́дх ѿ
странѹ, ѿ вѣроу живѹщихх вх нѣхх. По-
мани, Гдѣ, пла́вающихх, пѹтешѣствѹ-
ющихх, недѹгѹющихх, стра́ждѹщихх, плѣ-
нѣнныхх, ѿ спасѣнїе ѿ́хх. Помани, Гдѣ,
плодоноса́щихх, ѿ добро̀творѣщихх во
сѣ́тыхх твоѣхх цр҃квахх, ѿ поминáющихх
оубо́гѣх, ѿ на всѣ́ ны́ мѣлш҃ти твоѣ́
низпослѣи.

ѿ поминáет҃х по именѡмх, ѿхже хѡщет҃х, живы́хх.

Возглашенїе:

ѿ да́ждь на́мх ѣдїнѣмн оуб҃тѣм ѿ
ѣдїнѣмх сѣрдцемх славити ѿ воспѣва́ти
прѣч҃тноѣ ѿ великолѣпое ѿма твоѣ, ѿца, ѿ
с҃на, ѿ с҃та́гѡ д҃ха, нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во
вѣки вѣкѡвх.

Дѣкх: ѿмїнь.

ѿ да бѹдѹт҃х мѣлш҃ти...

Kněz se modlí za ostatní živé:

Pamatuj, Pane, na město toto [ves tuto; svatý monastýr tento], kde žijeme, a na každé město i zemi a s vírou žijící v nich. Pamatuj, Pane, na plavící se i cestující, na nemocné, trpící, zajaté a na záchranu jejich. Pamatuj, Pane, na ty, kteří přinášejí dary, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na pamětlivé chudých, a sešli na nás všechny milost svou.

A vzpomíná jmen živých, jichž chce.

Kněz nahlas: **A** dej nám jedněmi ústy a jedním srdcem slaviti a opěvovati nejuctívanější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Duha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz se obrací k lidu a žehnaje mu, dí hlasitě:

A milost velikého Boha...

Сщ҃енникъ, ѡбръщѣса ко двѣремъ ѿ благоговѣла,
 глаголетъ:

И да вѣдѣтъ мѣлостн великаго Б҃га ѿ
 Сщ҃са нашего И҃са Хр҃та со вѣмнѣи вѣмнѣи.

Лікъ: И со дѣхомъ твоимъ.

Діаконъ, пріемъ время ѿ сщ҃енника, ѿ
 ѿшедъ, ставъ на ѡбѣчномъ мѣстѣ, глаго-
 летъ:

Вѣлѣ стѣмъ поманѣвше, пакнѣ ѿ пакнѣ
 мѣромъ Гд҃у помолнмѣ.

Лікъ: Гд҃и, помилѣи.

Ѹпринесѣнныхъ ѿ ѡсвѣщенныхъ честныхъ
 дарѣхъ, Гд҃у помолнмѣ.

Лікъ: Гд҃и помилѣи.

Ико да члѣвѣколюбецъ Б҃гъ нашъ пріемъ ѿ
 во стѣмъ ѿ пренѣмъ ѿ мѣсленнѣи своѣи
 жерѣтвенникъ, вѣ конѣ бл҃годѣаніѣ дѣхов-
 наго, возннѣполетъ намъ вѣжѣственнѣи
 бл҃годѣтъ ѿ дарѣ стѣмъ дѣха, помолнмѣ.

Лікъ: Гд҃и, помилѣи.

Ѹ ѿзбѣннѣи намъ...

Amilost velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Diákon vychází severními dveřmi z oltáře
a postaviv se před svaté dveře, praví:

Vzpomenuvše na všechny svaté, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné Dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodať a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu...

ⲛⲓⲫⲁⲛⲏⲧⲏⲥⲁ ⲛⲁⲙⲫ ⲩⲱ ⲅⲉⲗⲓⲕⲓⲗ ⲉⲕⲟⲣⲉⲛ,
 ⲓⲛⲉⲃⲱ ⲛⲉⲗⲓⲃⲱ, ⲒⲁⲤ ⲡⲟⲙⲟⲗⲏⲙⲉⲗ.

Дѣкх: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲩⲏ.

Ⲓⲁⲥⲧⲩⲡⲏ, ⲉⲡⲁⲥⲏ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲩⲏ ⲛⲉ ⲥⲟⲫⲣⲁⲛⲏ ⲛⲁⲥⲫ,
 ⲂⲗⲂⲉ, ⲧⲧⲟⲉⲓⲱ ⲅⲗⲁⲒⲟⲁⲧⲓⲧⲓⲱ.

Дѣкх: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲩⲏ.

Ⲓⲛⲉ ⲅⲉⲣⲉⲒⲱ ⲥⲟⲅⲉⲣⲩⲉⲛⲛⲁ, ⲉⲅⲗⲓⲧⲁ, ⲙⲓⲣⲛⲁ ⲛⲉ
 ⲅⲉⲗⲑⲣⲉⲕⲩⲩⲛⲁ, ⲟⲩⲩⲱ Ⲓⲁⲁ ⲡⲣⲟⲥⲏⲙⲫ.

Дѣкх: ⲡⲟⲁⲓⲛ, Ⲓⲁⲛ.

Ⲓⲗⲗⲁ ⲙⲓⲣⲛⲁ, ⲅⲉⲕⲣⲛⲁ ⲛⲁⲥⲧⲁⲅⲩⲛⲏⲕⲁ, ⲫⲣⲁⲛⲏⲧⲉⲗⲁ
 ⲁⲤⲩⲫⲏ ⲛⲉ ⲧⲧⲉⲗⲉⲥⲫ ⲛⲁⲩⲩⲏⲫⲫ, ⲟⲩⲩⲱ Ⲓⲁⲁ ⲡⲣⲟⲥⲏⲙⲫ.

Дѣкх: ⲡⲟⲁⲓⲛ, Ⲓⲁⲛ.

ⲡⲣⲟⲥⲓⲉⲛⲏⲗ ⲛⲉ ⲩⲱⲥⲧⲁⲅⲗⲉⲛⲏⲗ ⲑⲣⲉⲕⲩⲱⲱⲫⲏ ⲛⲉ ⲡⲣⲉⲑⲣⲉⲕⲩⲩⲉⲛⲏⲗ
 ⲛⲁⲩⲩⲏⲫⲫ, ⲟⲩⲩⲱ Ⲓⲁⲁ ⲡⲣⲟⲥⲏⲙⲫ.

Дѣкх: ⲡⲟⲁⲓⲛ, Ⲓⲁⲛ.

Ⲓⲟⲅⲣⲱⲫⲫ ⲛⲉ ⲡⲟⲗⲉⲗⲩⲛⲱⲫⲫ ⲁⲤⲩⲁⲙⲫ ⲛⲁⲩⲩⲱⲙⲫ, ⲛⲉ
 ⲙⲓⲣⲁ ⲙⲓⲣⲟⲱⲛⲏ, ⲟⲩⲩⲱ Ⲓⲁⲁ ⲡⲣⲟⲥⲏⲙⲫ.

Дѣкх: ⲡⲟⲁⲓⲛ, Ⲓⲁⲛ.

ⲡⲣⲟⲥⲉⲉ ⲅⲣⲉⲙⲗⲁ ⲗⲏⲅⲱⲧⲁ...

soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodátí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas...

Прочее время живота нашего во мирѣ и покалѣнїи скончати, оу Гда просимъ.

Дѣкх: Подѣи, Гдн.

Хрѣтіанскїа кончины живота нашего, безволѣзненны, непостыдны, мирны и добраго ѿвѣста на страшнѣмъ судици Хрѣтовѣ просимъ.

Дѣкх: Подѣи, Гдн.

Соединеніе вѣры, и причастіе свѣта дха испросивше, сами себе, и дрѣгъ дрѣга, и весь животъ нашъ Хрѣсту Бгѣ предадимъ.

Дѣкх: Тебѣ, Гдн.

Свѣщенникъ же молителъ:

Тебѣ предлагаемъ животъ нашъ весь и надежду, вѣко человеколѣбче, и просимъ, и молимъ, и мїли еа дѣемъ, сподоби насъ причастити еа нѣныхъ твоихъ и страшныхъ чѣннхъ, сеа свѣщенныа и дрѣховныа трапѣзы, еа чїстою совѣстїю, во ѿставленїе грѣхѣвъ, во

проценїе согрѣшенїй...

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami sebe i druh druh a veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se modlí:

Tobě poručíme veškerý život náš i naději, Vládce lidumilný, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Učiň nás hodnými účastni se s čistým svědomím nebeských tvých a strašných Tajin, tohoto posvátného a duchovního stolování, na odpuštění

hříchů a prominutí...

процѣнѣніе согрѣшѣній, во ѡбщѣніе дѣхъ
святѣхъ, въ наследіе црѣтвѣа нѣнаго, въ
дерзновѣніе ѣже къ тебѣ, не въ сѣдѣхъ илѣ
во ѡсѣжденіе.

Свѣщенникъ возглашѣтъ:

И сподобн насъ, вѣко, со дерзновѣніемъ,
неосѣжденно смѣти призывати тебѣ,
нѣнаго бѣа ѡца, и глаголати.

Людѣ: ѡче нашъ, ѣже єси на небѣсѣхъ, да стѣнѣ-
са ѣма твоѣ, да прїидетъ царствіе твоѣ: да
бѣдетъ вола твоѣ, ѣко на небѣсѣхъ, и на земли.
Хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и
ѡсѣтѣн намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡсѣта-
влѣемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи
насъ во исѣшеніе, но избави насъ ѿ лука-
ваго.

Свѣщенникъ:

И ко твоѣ єсть црѣтво, и сила, и
слава, ѡца, и бѣа, и святѣхъ дѣхъ,
нынѣ и прїенно, и во вѣки вѣкѣмъ.

Лѣкъ: ѡминь.

Лѣкъ вѣмъ...

hříchů a prominutí poklesků, ke společenství Ducha Svatého, k dědictví království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud nebo v odsouzení.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama:

A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati tebe, nebeského Boha Otce a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim, a neuvodň nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: **N**eboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Pokoj všem...

Сщ҃енникъ: **М**нѣхъ вѣѣмъ.

Діакъ: Ѣ дѣхови твоёмѹ.

Діаконъ: **Г**лавѣи каша
Гдѣи приклоните.

Діакъ: Текѣ, Гдѣ.

Сщ҃енникъ молитва:

Блгодаримъ тѣ, Црю невидимый, ѣже
ненсчѣтною твоєю силою всѣ
содѣтельствовалъ єси, ѣ множествомъ
милости твоеѣ ѿ небытїѣ вѣ бытїе всѣ
привѣлъ єси: самъ вѣко, съ нѣсе призри на
подклоншыѣ текѣ главѣи своѣ, не кѣ
подклонїша плѣти ѣ кровїи, но текѣ
страшномѹ бгѹ. Ты оѹко, вѣко, пред-
лежащаѣ вѣмъ намъ во благое ѣзравнѣнї,
по коегѣже своей потребѣ: плавающимъ
сплывай, пѹтешествующимъ спѹтешеств-
вѣнї, недѣгѹющимъ ѣцѣлѣнї, врачѹ дѣши ѣ
тѣлѣснѣ.

Блгодѣтїю, ѣ щедрѣтѣми...

Kněz žehnaje lidu: **P**okoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňte hlavy své před Hospodinem!

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Kněz se modlí:

Děkujeme tobě, Králi neviditelný, jenž jsi nepředstavitelnou mocí svou vše vytvořil a podle hojné milosti své z ničeho k jsoucnosti přivedl. Sám, Vládce, shlédni s nebes na ty, kteří sklonili hlavy své před tebou, neboť nesklonili se před člověkem, ale před tebou, Bohem strašným. Ty, Vládce, cokoli nás očekává, tedy k dobrému všem spravuj, jak je komu zapotřebí: plav se s plavíci, spolucestuj s cestujícími a nemocné zhoj, lékaři duší i těl.

Blahodati a slitovnosti...

Возглашеніе:

Бл҃годѣтїю, ѿ щедрѡтами, ѿ челоуѣ-
колѣбїемъ єдинороднаго сына
твоего, ѿ нїмже бл҃гословєнъ єси,
со престоумъ ѿ бл҃гїмъ ѿ животворѣ-
щїмъ твоїмъ дѣломъ, нынѣ ѿ
прїсно, ѿ во вѣки вѣковъ.

дїакъ: ѿмїнь.

Сщїенникъ же молїтвѣ:

Вонми, Гдїи Іисе Хрїсте Бже нашъ, ѿ
стѣго жилища твоего, ѿ престола
славы царствїа твоего, ѿ прїиди во єже
ѡсвятїти насъ, ѿже горѣ со оцѣмъ съ-
дѣи, ѿ здѣ намъ невидимъ спрєывѣаи: ѿ
сподѡби державноу твоєю рѣкою
преподѣти намъ пречїстое тѣло твоє ѿ
честнѣю кровь, ѿ нами всѣмъ людемъ.

*Сѣи молїтвѣ глаголемѣи, дїаконъ стоїи предъ
стѣми двєрьми, ѡповѣстєа ѡраємъ крѣ-
вїднѡ. Тѣже поклонѣтєа свщїенникъ,
подѡбнѣ ѿ дїаконъ, на немже стоїтѣ мѣстѣ,
глаголюща тѣмъ, трижды:*

Бже, ѡчїстїи мѣ...

Kněz: **B**lahodatí a slitovností i lidu-
milností jednorozeného Syna své-
ho, s nímž blahosloven jsi, spolu
s přesvatým, blahým a oživujícím
Duchem svým, nyní i vždycky, až
na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože
náš, ve svatém sídle svém a na
prestole slávy království svého.
Přiď posvětit nás, jenž nahoře s Ot-
cem na trůně sedíš a zde s námi nevidi-
telně spolupřebýváš. Rač milostivě vla-
dařskou rukou svou podat přečisté
Tělo své a drahocennou Krev nám,
a skrze nás lidu všemu.

*Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící
před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem
přes prsa. Pak oba třikrát říkají tiše na svém
místě (přitom se pokaždé pokřižují a ukloní):*

Bože, očistiž mne...

БЖЕ, ѡчїсти мѧ грѣшнаго, ѡ помїлѡи мѧ.

Вгда же вїднѣх діаконх сщїенника просѣрающа
рщцѣ, ѡ прикасающаго сѣомѡ хлѣбѡ, во ѡже со-
творїти свѣтѡе возношенїе, возгласяетх:

В ѡн м е м х.

Сщїенникх же, возношѧ сѣгїи хлѣбх, возгласяетх:

Сѣгѧ сѣгїм х.

Лїкх: Бдїнх Сѣх, Бдїнх Гдѡ, Іисх Хрїтѡсх, во
славѡ Бга Ѡца, ѡмїнь.

И поѡтх лїцы кїновїкх днѣ, ѡлї сѣгѡ.

Дїаконх же вхѡднѣх во сѣгїи Ѡлтарь, ѡ ставх
ѡдеснѡ свѣщїенника держащаго сѣгїи хлѣбх,
глаголетх:

Раздробї, влїко, сѣгїи хлѣбх.

Сщїенникх же раздроблѧ ѡ на четыре чѣсти со
вниманїемх ѡ благоговѣнїемх, глаголетх:

Раздроблѣетсѧ ѡ раздѣлѣетсѧ ѡгнецх
Бжїи, раздроблѣемый ѡ нераздѣлѣ-
мый, всегда гадѡмый ѡ никогдаже
нїжданѣемый, но причащающыма ѡсва-
щаѧи.

Исполнїе дх...

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou.

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání (kinonikon), jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví: Rozdrob, vladyko, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděljuje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

Plnost Ducha...

Діако́нъ же, показꙋа ѡра́ремъ єтѣ́й потѣ́рь,
глаго́летъ:

Исполни, влѣ́ко, єтѣ́й потѣ́рь.

Єцѣ́нникъ же взѣ́мъ горѣ́ лежа́щюю ча́стницꙋ, ѡ́же,
ѲѲС, твори́тъ єз не́ю крѣ́тъ верхꙋ́ єтѣ́го потѣ́ря, глаго́ла:

Исполне́нїе Дѣ́ха Єтѣ́го.

И та́ко глаго́летъ во єтѣ́й потѣ́рь.

Діако́нъ: Ѳ́мїнь.

И прїе́мла тепло́тъ, глаго́летъ къ єцѣ́нникꙋ:
Бл҃госло́ви, влѣ́ко, тепло́тъ.

Єцѣ́нникъ же бл҃гослова́етъ, глаго́ла:

Бл҃госло́венна тепло́та єтѣ́ихъ твои́хъ,
всєгда́, ны́нѣ́ и прї́сно, и во вѣ́ки
вѣ́кꙋвъ, Ѳ́мїнь.

И діако́нъ вни́детъ, ѡ́ликꙋ дово́льно, крѣ́то-
обра́зю ви́детъ єтѣ́го потѣ́ря, глаго́ла:

Тепло́та вѣ́ры испо́нь Дѣ́ха Єтѣ́го, Ѳ́мїнь.

И ѡста́внъ тепло́тъ, стои́тъ ма́ло подѣ́лѣ.

Єцѣ́нникъ же глаго́летъ: Діако́не, прїсѣ́ди.

Преподѣ́ждь ми́ръ...

(O drobení svatého Beránka viz obr. na str. 174 a pojednání v příloze na str. 231 této knihy.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví: Naplň, vladyko, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vladyko, vroucnost.

Kněz, žehnaje vřelou vodu, dí:

Požehnána budiž vroucnost svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Diákon pak vlévá, kolik je potřeba, na způsob kříže do svatého kalicha, řka:

Vroucnost víry plna Ducha Svatého. Amen.

Odloživ zbylou horkou vodu, stojí poblíž.

Kněz pak říká: Diákone, přistup!

Hle, přistupuji...

И прїшедѣ діаконѣ творѣтъ поклонѣнїа благоговѣннѣ, проглаголююще. Сщїенникѣ же держѣвъ еѣтъ хлѣбѣ, даеѣтъ діаконѣ: и цѣловѣвъ діаконѣ подающею ѣмѣ рѣкъ, прїемлетѣ еѣтъ хлѣбѣ, глаголюа:

Преподѣждь мнѣ, влѣко, ѣтное и еѣтое чѣло Гда и Бга и Спса нашегѣ Иса Хрѣта.

Сщїенникѣ же глаголетѣ:

Имѣкѣ, свѣщеннодіаконѣ преподѣтетѣ ѣтное и еѣтое и прѣѣтое чѣло Гда и Бга и Спса нашегѣ Иса Хрѣта, во ѡбѣтѣвленїе грѣхѣвъ ѣгѣ, и въ жїзнь вѣчнѣю.

И ѡходѣтъ созадѣ еѣтъ трапѣзы, приклонѣвъ главѣ, и молѣтетѣ ѣкъ и свѣщенникѣ.

Подобѣвъ взѣмѣ и свѣщенникѣ ѣднѣ чѣстицѣ еѣгѣ хлѣба, глаголетѣ:

ѣтное и прѣѣтое чѣло...

Diákon přistoupiv, pokloní se zbožně, prosí za odpuštění a pokládá pravou ruku dlaní vzhůru na levou dlaň se slovy:

(Hle, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.) Podej mi, vladyko, drahocenné a svaté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Kněz pak (rozpůliv opatrně částici »CHS«) vezme svatý chléb, dává jej diákonovi na dlaň a praví:

Diákonu (*jméno*) podává se drahocenné a svaté a přečisté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista, na odpuštění hříchů jeho a k životu věčnému.

Diákon, políbiv podávající ruku, přijímá svatý chléb (na složené dlaně) a odchází zpět, stane ze severní strany svatého prestolu; tam, skloniv hlavu, modlí se spolu s knězem: Věřím, Pane, a vyznávám...

Kněz: **H**le, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.

Kněz podobně jako diákon vezme jeden díl z částice »CHS« svatého chleba, vloží si jej na pravou dlaň, řka:

Drahocenné a přesvaté Tělo...

ЦѢНОЕ ѿ пресѣ́бѣе тѣ́ло Гдѣ ѿ Бга ѿ Спса
нашегѡ Іиса Хрѣ́та преподаётсѧ мнѣ,
и́мѧ, свѣщѣ́нникѸ, во ѡставлѣніе грѣхѡвѧ
моихъ, ѿ вѣ́жнѣ вѣ́жнѣ.

И приклонивъ главѸ моли́тсѧ, глаго́ла:

Вѣ́рѸю, Гдѣ, ѿ исповѣ́дѸю, ѡ́акѡ ты ѣси
вои́стиннѸ Хрѣ́тосѧ, Снѧ Бга живѡгѡ,
прише́дый въ міръ грѣшныѧ спастѣ, ѡ
нѣ́же пѣрвыѧ ѣсмь ѡ́зѧ: ѣще́ вѣ́рѸю, ѡ́акѡ
сѣ́ сѧмоѣ ѣсть пречѣ́стѡе тѣ́ло твоеѣ, ѿ сѧ
ѣсть сѧмаѧ чертнѡѧ кро́вь твоѡ. Молю́сѧ
о́убо тебѣ́: помѣ́лѸи мѧ, ѿ прѡстѣ́ мѧ
прегрѣшѣ́нѧ моѧ вѡ́льнѧ ѿ невѡ́льнѧ,
ѡ́же слѡво́мѧ, ѡ́же дѣ́ломѧ, ѡ́же
вѣ́дѣ́нѣмѧ ѿ невѣ́дѣ́нѣмѧ: ѿ спѡдѡ́бѧ мѧ
невѡ́ждѣ́ннѡ причастѣ́тсѧ пречѣ́стѸхъ
твоихъ тѣ́нствѧ, во ѡставлѣніе грѣхѡвѧ
ѿ вѣ́жнѣ вѣ́жнѣ.

Тѡ́же: Вѣ́черѧ твоеѡ тѣ́нныѧ, днѣсь Снѣ
Бжѣ́й, причѣ́стникѧ мѧ прѣ́ймѧ: не бѡ
врагѡ́мѧ твоимѧ тѣ́ннѸ повѣ́мѧ, ни

ЛОКЗА́Нѧ ТН ДѡМѸ...

Drahocenné a přesvaté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista podává se mně, knězi (*jméno*), na odpuštění hříchů mých a k životu věčnému.

A skloniv hlavu, modlí se (společně s diákonem či ostatními duchovními):

Věřím, Pane, a vyznávám, že ty jsi vpravdě Kristus, Syn Boha živého, jenž jsi přišel na svět spasit hříšníky, z nichž první jsem já. Věřím také, že toto jest samo přečisté Tělo tvé a toto jest sama drahocenná Krev tvá; i modlím se proto k tobě: Smiluj se nade mnou a odpusť mně hříchy mé úmyslné i neúmyslné, jichž slovem či skutkem, vědomě i nevědomě jsem se dopustil, a učiň mne hodným neodsouzeně přijmouti přečisté tvé Tajiny na odpuštění hříchů a k životu věčnému.

A dále: Za účastníka večere své tajemné, Synu Boží, přijmiž mne dnes; neboť nezjevím tajemství nepřátelům tvým, aniž políbení tobě dám jako Jidáš, ale jako onen lotr *vyznávám tebe...*

ЛОБЗА́НІА ТИ ДА́МЯ І́АКО І́ЗДА, но І́АКО
 РАЗБО́ЙНИКЪ І́СПОВѢ́ДАЮ ТА́: ПОМАНІ́ МО,
 ГДН, во ЦРѢ́ВІИ ТВОЕ́МЪ.

ДА НЕ ВЪ СЪ́ДЪ І́ЛИ ВО Ѡ́СЪ́ЖДЕНІ́Е ВЪ́ДЕТЬ
 МНѢ́ ПРИЧА́ЩЕНІ́Е СѢ́ИХЪ ТВОИ́ХЪ ТА́ИНЪ, ГДН,
 но во І́ЩЕ́ЛЕНІ́Е ДЪ́ШНІ́ І́ ТѢ́ЛА.

І́ ТА́КО ПРИЧА́ЩАЮ́ТЄА ВЪ РЪ́КАХЪ ДЕРЖІ́МАЮ́
 СТРА́ХОМЪ І́ ВСА́ЦѢ́МЪ Ѡ́ТВЕРЖЕНІ́ЕМЪ. ТА́ЖЕ ВОСТА́ВЪ,
 ПРІ́ЕМЛЕТЪ Ѡ́БЕ́ДА РЪ́КАМА Е́Х ПОКРѢ́ЦЕМЪ СѢ́ИИ
 ПОТІ́РЬ, І́ ПРИЧА́ЩАЕТЄА ТРИ́ЖДЫ І́З НЕГѢ́,

ГЛАГО́ЛА:

С ЧТНЫ́А І́ СѢ́ИА КРО́ВЕ ГДА́ БГА́ І́ СПСА́ НА́
 ШЕ́ГѢ І́ИСА ХРІ́СТА, ПРИЧА́ЩАЮ́СА І́ЗЪ РА́БЪ
 КѢ́ИИ, СЦІ́ЕННИКЪ І́МЪКЪ, ВО Ѡ́СТАВЛЕНІ́Е
 ГРЕ́ХѢ́ВЪ МОИ́ХЪ, І́ ВЪ ЖІ́ЗНЬ ВѢ́ЧНЮ,
 А́МИНЬ.

І́ ТА́КО СВОИ́ Ѡ́СТНѢ́, І́ СЦІ́ЕННА́Ю ПОТІ́РЬ ВЪ РЪ́КѢ́
 ДЕРЖІ́МЫМЪ ПОКРѢ́ЦЕМЪ (ПЛА́ТОМЪ) Ѡ́ТѢ́РЪ, І́

ГЛАГО́ЛЕТЪ:

С Е́ ПРИКОСИ́СА Ѡ́СТНА́МЪ МОИ́МЪ, І́
 Ѡ́ИМЕТЪ БЕЗЗАКѢ́НІА МОА́, І́ ГРЕ́ХИ́
 МОА́ Ѡ́ЧИ́СТИ́ТЪ.

Діаконе, пречтѣніи...

vyznávám tebe: Rozpomeň se na mne, Pane, v království svém.

Aby nebylo mně v soud nebo zatracení přijímání svatých tvých Tajin, ó Pane, ale k uzdravení duše i těla.

A tak přijímají kněz i diákon Tělo Páně, jež drží na rukou, s bázni a pevnou vírou. Pak se kněz napřímí, vezme iliton (liturgický ubrousek), oběma rukama uchopí svatý kalich a přijímá z něj třikrát se slovy:

Drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista přijímám já, služebník Boží, kněz (jméno), na odpuštění hříchů svých a k životu věčnému. Amen.

Nato osuší svá ústa a okraj svatého kalicha ilitonem, který drží v ruce, políbí svatý kalich a dí:

Hle, dotekl se úst mých, snímá nepravosti mé a očišťuje od hříchů mých.

Pak vyzve diákona slovy:

Diákone, přistup!

Hle, znovu přistupuji...

ТѢЖЕ ПРИЗЫВАЕТСЯ ДІАКОНА, ГЛАГОЛА:
ДІАКОНЕ, ПРИСТУПИ.

И ДІАКОНЪ ПРИХОДИТЪ И ПОКЛИНАЕТСЯ ЕДИННО,
ГЛАГОЛА:

СѢ ПРИХОЖДАЮ КЪ БЕЗСМЕРТНОМУ ЦРЮ. И:
ПРЕПОДАЖДЕ МИ, ВЛАДЫКО, ЧЕСТИЮ И СТЬЮ
КРОВА ГДА И БГА И СПСА НАШЕГО ИИСА ХРТА.

И ГЛАГОЛЕТЪ СЦІЕННИКЪ:

ПРИЧАЩАЕТСЯ РАВЪ БЖІИ ДІАКОНЪ, ИМѢ,
ЧТНЫЯ И СТЬЯ КРОВА ГДА И БГА И СПСА НАШЕ-
ГО ИИСА ХРТА, ВО УСТАВЛЕНІЕ ГРЕХОВЪ
СВОИХЪ, И ВЪ ЖИЗНЬ ВѢЧНЮ.

ПРИЧАСТИВШЕЯ ЖЕ ДІАКОНЪ, ГЛЕТЪ СЦІЕННИКЪ:

СѢ ПРИКОСИША ОУСТНАМЪ ТВОИМЪ, И У-
ИМЕТЪ БЕЗЗАКОНІА ТВОА, И ГРЕХИ ТВОА
УЧИСТИТЪ.

[Зрѣ] Подобаѣтъ вѣдати, ѣкѡ ѡце сѣтъ хотѣціи
причащати сѣхъ чѣни, раздроблѣтъ
сцѣнникъ двѣ чѣсти сѣго ѡгница ѡставшыа, ѣже,
ИИ, и ѣже ВА, на малыа чѣстицы, ѣкѡ быти
всѣмъ причѣстникомъ довольнѡ, и чѣкѡ влагѣтъ
иѣхъ во сѣю чашѣ. И покрывѣтъ сѣи потѣрѣ
покрѡвцемъ, (подѡбнѣ и на сѣи дискосѣхъ возла-
гѣтъ свѣдѣнцѣ и покрѡвцы).

Бѣгодаримъ тѣ, вѣко...

Diákon přistoupí a jednou se pokloní, řka:

Hle, znovu přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu. **A hned:** Podej mi, vladyko, drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Kněz pak dáváje diákonu píti ze svatého kalicha, praví:

Přijímá služebník Boží, diákon (**jméno**), drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista, na odpuštění hříchů svých a k životu věčnému.

Přijímajícímu diákonu

kněz říká: Hle, dotekl se úst tvých, snímá nepravosti tvé a očišťuje od hříchů tvých.

Je potřeba vědět, že jsou-li přítomni věřící, kteří budou přijímat svaté Tajiny, rozdrobí kněz dvě zbylé části svatého Beránka («NI« a »KA«) na malé částičky, aby stačily pro všechny přijímající, a vloží je do svatého kalicha. Z nich se podává přijímání. Svatý kalich pokrývá pokrovcem (ubrouskem).

Děkujeme tobě...

ТАЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ МОЛІТЪВЪ:

Бл҃годарімъ тѣ, вл҃ко чл҃вѣколюбче, бл҃годѣтелю ду́шъ на́шихъ: ꙗ́кѡ ѿ вѣ нарѣто́щій дѣнь сподобилъ єси́ насъ нѣнѣныхъ твои́хъ ѿ безсмертныхъ тѣннствъ. Испра́ви на́ша пѣть, оутверди́ ны во стѣра́тѣ твоѣмъ вѣлѣ, соблюди́ на́ша жнво́тъ, оутверди́ на́ша стѣпы, моли́твами ѿ моленъми главныа Бѣ́цы ѿ приснодѣвы Мрѣ́и, ѿ всѣхъ стѣыхъ твои́хъ.

ѿ та́кѡ ѡтверзаю́тъ двѣри стѣгѡ ѡлтарѣ. ѿ діаконъ, поклоні́вша єди́ноу, пріѣмлетъ по́чтѣхъ со благоговѣніемъ, ѿ прихóдитъ во двѣри, ѿ возноса́ стѣи́ по́чтѣхъ, показъетъ ѿ людемъ, глагола:

Со стѣра́хомъ вѣ́иимъ ѿ вѣроу при- стѣпнѣте.

Днѣхъ: бл҃гословѣнъ градъ ѿ во ѿма Гдѣ, Бѣ́хъ Гдѣ, ѿ гвнѣла на́мъ.

Та́же причѣпаю́тъ хотѣщій причащѣтнел: ѿ та́кѡ ѿдѣтъ єди́нъ по єди́номѣ, ѿ поклонѣю́т- ел со всѣщѣмъ оумнленіемъ ѿ стѣра́хомъ,

Причащѣтнел ра́къ вѣи́и...

Děkujeme tobě, lidumilný Vládce, dobrodinče duší našich, že jsi i dnes uznal nás hodnými nebeských a nesmrtelných Tajin. Spravuj cestu naši, upevni nás všechny v bázni své, zachovej život náš a upevni kroky naše na přímluvy a prosby slavné Bohorodice a vždycky Panny Marie i všech svatých tvých.

Před svatým přijímáním věřících se otevírají svaté dveře, diákon, pokloniv se jednou, vezme zbožně kalich od kněze, stane ve svatých dveřích, pozdvihuje kalich se svatými Tajinami před lidem a zvolá:

S bázní Boží (s láskou) a u víře přistupte!

Věřící: Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám.

Věřící, kteří jsou náležitě připraveni ke svatému přijímání, se shromažďují před svatým ambonem, pod kalichem, a modlí se jedněmi ústy poslední modlitbu před svatým přijímáním:

Přijímá služebník Boží...

СОБѢННѢ РЪЦѢ КЪ ПѢРСЕМЪ НМЪЩЕ: ТѢЖЕ
ПРІЕМЛЕТЪ ВЖѢСТВЕННЫМЪ ТѢННЫ.

СЦѢННИКЪ ЖЕ ПРИЧАЩАА ѸГО (ПО ОБЫЧАЮ ѿ ТѢЛА
И КРѢВЕ ГДѢИ, СО ВСѢКНИМЪ ОПАСЕТВОМЪ)

ГЛАГОЛЕТЪ:

Причащаете рабъ въжѣи, нмѣкъ,
чтнѣгѡ и стѣгѡ тѣла и крѣве Гдѣи и
Бга и Спса нашегѡ Ииса Хрѣта, во
ѡставленїе грѣхѡвѣхъ и въ жизнь
вѣчнѣю.

И діаконъ ѡтирѣетъ ѣмѡ ѡустьиѣхъ плѣтомъ: и
цѣлѣетъ причастивыйея стѣю чашѣ, и
поклонїея ѡхѡдитъ.

И тѣкъ причащѣютъ вси.

По причащенїи же, вхѡдитъ іерей во стѣиѣ ѡл-
тѣрь, и поставлѣетъ стѣла на стѣлѣхъ пресѡлѣ.

Тогда прїемъ діаконъ стѣиѣ діскоу върхѡ стѣгѡ
погирѣ, и глаголѣ вокрѣенныа пѣени еѣл:

Воскрѣсенїе Хрѣтоу видѣвъше...

Věřím, Pane, a vyznávám, že jsi ty vpravdě Kristus, Syn Boha živého...

K přijímání přistupují jeden po druhém, klanějí se a s veškerým vnitřním pohnutím i bázní skládají ruce na prsou do podoby kříže, a tak přijímají Božské Tajiny. — Kněz podává svaté přijímání (Těla a Krve Páně, jak je obvyklé, s veškerou opatrností), říká:

Přijímá služebník Boží (jméno) drahocenné a svaté Tělo a Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista na odpuštění hříchů a k životu věčnému.

Diákon (nebo přísluhující) přidrží mezi kalichem a ústy přijímajícího rozprostřený iliton, jímž pak každému ihned po přijímání osuší ústa. Přijímající poté políbí svatý kalich dole, a poodstoupiv, pokloní se a pokřížuje; pak odchází. Podobně i ostatní přijímající.

Po ukončení přijímání odchází kněz do oltáře a postaví svatý kalich na svatý prestol. Není-li přijímajících, diákon ihned po slovech: „S bázní Boží...“ odevzdá svatý kalich knězi, který jej postaví na svatý prestol.

Diákon rovněž odejde do oltáře a vzav svatý diskos a drže jej nad svatým kalichem, říká následující paschální písně:

Vzkříšení Kristovo spatřivše...

Воскресѣніе Хрѣтово видѣвше, поклонимся
 стѣомъ Гдѣу Іисусу, единаму безгрѣшному.
 Крѣтѣ твоему поклоняемся Хрѣте, и стѣе
 воскреснїе твое поемъ и славимъ: ты бо еси
 Бгъ нашъ, развѣ тебе иного не знаемъ, има
 твое именуемъ. Прїидите вси вѣрніи,
 поклонимся стѣомъ Хрѣтову воскреснїю: се бо
 прїиде крѣтомъ радость всемъ міру. Всегда
 благословяще Гда, поемъ воскреснїе сгѣ:
 распятїе бо претерпѣвъ, смѣртїю смѣрть
 разрѣши.

Свѣтїса, свѣтїса, новыи Іерусалиме, слава
 бо Гдну на тебе возїа. Дикви нынѣ, и
 веселиса сгѣне: ты же чита краснїса Бце, ѡ
 востанїи ржткѣ твоегѣ.

Ѧ пасха велїа, и свѣщеннѣйшаа, Хрѣте! Ѧ
 мѣдросте, и слово Бжїи и слово! Подави
 намъ ѣстѣе тебе причастїса, въ
 невечернѣмъ дни царствїа твоегѣ.

Ѧтираетъ стѣоу гѣвою сѣлаѣ дѣрѣе, со вниманїемъ
 и благоговѣнїемъ, глагола словеса сїа:

Ѧмыи, Гдн, грѣхї...

Vzkříšení Kristovo spatřivše, pokloňme se svatému Pánu Ježíši, jedinému bezhříšnému. Kříži tvému klaníme se, Kriste, a svaté vzkříšení tvé opěváme a slavíme, neboť ty jsi Bůh náš, kromě tebe jiného neznáme a jméno tvé vzýváme. Pojdte, všichni věrní, pokloňme se svatému Kristovu vzkříšení, neboť hle, skrze kříž přišla radost celému světu. Vždycky blahoslovíce Pána, opěváme vzkříšení jeho, neboť ukřižování přetrpěv, smrtí smrt zničil.

Skvěj se, skvěj se, nový Jerusaleme, neboť září na tobě sláva Hospodinova. Plesej nyní a vesel se, Sione! Ty pak, přečistá Bohorodice, ozdob se slávou ze vzkříšení toho, jehož jsi porodila!

Ó, Pascho veliká a nejposvátnější, Kriste! Ó, Moudrosti a Slovo Boží a Sílo! Daruj nám opravdověji tebe přijímat v bezvečerném dni království tvého.

Stírá svatou hubkou důkladně, pozorně a se zbožností, co je na diskose (částičky za svaté a za živé i zesnulé), do kalicha, řka tiše:

Smyj, Pane, hříchy...

Ѡмїи, Гдѣ, грѣхѣ помнѣвшихъ
здѣ крѣпкоу твою честнѣю, млтва-
ми стѣхъ твоихъ.

И покрываеѣхъ стѣи потѣрь покрѣвцемъ, подѣкнѣ
и на стѣи дѣкохъ возлагаетъ звѣзднѣцѣ и
покрѣвцы. (Таже глаголетъ млтвѣ: Блгодаримъ тѣ,
Блго члѣвколѣбче, блгодѣтелю дѣши нашихъ:)

Щїенникъ же благоговѣетъ людѣ, приглагола
возгласи:

Спаси, Бже, людѣ твоѣ, и благосло-
ви достоѣнїе твоѣ.

И ѡбращаетъ дѣаконъ же и щїенникъ къ стѣи
трапѣзѣ, и кадитъ щїенникъ трѣжды, глагола въ
секѣ:

Вознеси на небѣ, Бже, и по всѣй землѣ
слава твоѣ.

Днѣхъ же поетъ:

Видѣхомъ свѣтъ истинный, прѣлхомъ дѣха не-
наго, ѡбрѣтохомъ вѣрѣ истиннѣю, нераз-
дѣльнѣи Трѣцѣ поклонѣемъ: тѣ ко насъ спаса
ѣтъ.

Благоговѣнїхъ Бгѣ...

Smyj, Pane, hříchy zde vzpomenu-
tých svou drahocennou Krví na
přímluvy svatých svých.

Pokrývá svatý kalich pokrovcem, uloží na svatý dis-
kos svatou hvězdičci, svatou lžičku a ostatní pokrove-
ce. Pokud ji ještě neříkal, tedy nyní kněz říká děkov-
nou modlitbu: „Děkujeme tobě, lidumilný Vládce,
dobrodinče duší našich...“

Kněz, postaviv se do svatých dveří a žehnaje lid, dí
přitom hlasitě:

Spasiž, Bože, lid svůj a požehnej
dědictví svému.

Kněz se obrací ke svatému prestolu, třikrát okuřuje
svaté Dary na oltáři, řka potichu:

Povznesl ses na nebesa, Bože, a po
celé zemi se rozšířila sláva tvá.

Věřící zpívají: Viděli jsme světlo pravé, přijali
j jsme Ducha nebeského, našli jsme víru
pravou, nerozdílné Trojici klaníme se, neboť ta
spasila nás.

Požehnaný jest Bůh...

ТѢЖЕ ВЗѢМЪ СЦѢННИКЪ СЪТЪИ ДѢКОСЪ, ВОЗЛАГѢТЪ НА ГЛАВѸ ДѢАКОНА, Н ДѢАКОНЪ ПРѢЕМЪ Н СО БЛАГОГОВѢНІЕМЪ, ЗРѢ ВЪНѢ КЪ ДВѢРЕМЪ, НИЧТОЖЕ ГЛАГОЛА, ШХОДИТЪ ВЪ ПРЕДЛОЖЕНІЕ, Н ПОСТАВЛѢТЪ Н. СЦѢННИКЪ ЖЕ ПОКЛОНИВША, Н ПРѢЕМЪ СЪТЪИ ПОТЪРЪ, Н ШКРАЩЕША КЪ ДВѢРЕМЪ, ЗРѢ НА ЛЮДИ, ГЛАГОЛЕТЪ ТАЙНШО:

БЛАГОСЛОВЕНЪ БЪГЪ НАШЪ:

Н ВОЗГЛАСШО:

БСЕГДА, НЫНѢ Н ПРИСНШО, Н ВО ВѢКИ ВѢКШВЪ.

ДѢКЪ: ѦМННЪ.

ДА НПОЛНАТЪ ОУСТА НАША ХВАЛЕНІА ТВОЕШО, ГДН, ѦКШ ДА ПОЕМЪ СЛАВѸ ТВОЮ, ѦКШ СПОДОБИАХЪ СЪН НАСЪ ПРИЧАСТИТИСѦ СЪТЪИМЪ ТВОИМЪ, БЖЕСТВЕННЫМЪ, БЕЗЕМЕРНЫМЪ Н ЖИВОТВОРАЩЫМЪ ТАЙНАМЪ, СОБЛЮДИ НАСЪ ВО ТВОЕЙ СЪТИНИ ВЕСЬ ДЕНЬ ПОУЧАТИСѦ ПРАВДѢ ТВОЕЙ. ѦЛНАШІА, ѦЛНАШІА, ѦЛНАШІА.

Н НЗШЕДЪ ДѢАКОНЪ СЪВЕРНОЮ ДВѢРІЮ, Н СТАВЪ НА ОБЫЧНОМЪ МѢСТѢ, ГЛАГОЛЕТЪ:

Прѡсѣти прѣимше...

Potom kněz vezme svatý diskos, postaví jej na hlavu diákona a diákon uchopiv jej zbožně, stane ve svatých dveřích, pohledí z nich ven (k lidu), a pak odchází k žertveníku, na který diskos postaví. Kněz, pokloniv se, vezme svatý kalich, činí jím kříž nad antiminsem, říkáje tiše:

Požehnaný jest Bůh náš.

Poté stane ve svatých dveřích a žehnaje svatým kalichem lidu, zvolá:

Vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

A odejde k žertveníku, na který svatý kalich postaví, a přijav kadidelnici, třikrát jej okouří. Pak se postaví opět před svatým prestolem.

Věřící zpívají: Ať naplněna jsou ústa naše opěvováním slávy tvé a chválením tebe, ó Pane, že jsi uznal nás za hodné účastniti se svatých tvých Božských, nesmrtelných a oživujících Tajin. Zachovej nás v posvěcení svém, abychom po celý den učili se pravdě tvé. Alleluja, alleluja, alleluja.

Povznesme se! Přijavše Božské...

Прѣсѣти прїѣмше бж҃ествєнныхъ, св҃тыѣхъ,
преч҃тыѣхъ, безсмѣртныхъ, небесныхъ ѿ живо-
творѣщихъ, страшныхъ хр҃стовыхъ тѣннхъ, до-
стоѣннѡ благодарїмъ г҃да.

Дн҃къ: г҃дн, помѣлѣѣ.

Застѣпнѣ, спаснѣ, помѣлѣѣ ѿ сохрѣннѣ насѣ бж҃е
твоѣю бл҃годѣтїю.

Дн҃къ: г҃дн, помѣлѣѣ.

Дѣнь вѣсь совершѣнхъ, св҃тхъ, мѣренхъ ѿ
безгрѣшенхъ испросѣше, самн себѣ ѿ дрѣгъ
дрѣга, ѿ вѣсь живѡтхъ нашхъ хр҃тѣ бг҃ѣ
преддѣмъ.

Дн҃къ: тебѣ, г҃дн.

Іерей же прѣмѡ держѣл ѣвѣлїе, согнѣвхъ антѣмннхъ,
творнѣтхъ на дѣ ннхъ кр҃тхъ.

Возглашѣетхъ:

Гд҃е ты ѣси ѡсвѣщенїе наше, ѿ
тебѣ славу возсылаемъ, ѡцѣ, ѿ снѣ,
ѿ св҃томѣ дх҃ѣ, нынѣ ѿ прнсенѡ, ѿ во-
вѣкн вѣкѡвхъ.

Сх мѣромъ...

Kněz skládá antimins. Diákon vychází severními dveřmi z oltáře a postaviv se před svaté dveře, pronáší ektenii:

Povznesme se! Přijavše Božské, svaté, přečisté, nesmrtelné, nebeské a oživující strašné Tajiny Kristovy, důstojně děkujeme Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodátí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Celý den dokonalý, svatý, pokojný a bezhříšný vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme!

(Pokřižovav se a pokloniv se, odstoupí před ikonu.)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz drží zpřímá svaté evangelium, činí jím nad složeným antiminsem kříž a praví hlasitě:

Kněz: **N**eboť tys posvěcení naše, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Odejďeme v pokoji...

Діакъ: ѿмѣнь.

Іерей: **С**ъ мѣромъ ѡзыдѣмъ.

Діакъ: Ѡ ѡмени Гдѣни.

Діаконъ: Гдѣ помѡлимъ.

Діакъ: Гдѣ, помѡли.

Мѣтва замкѡнная возглѣноу:

Блгоговѣдѣи блгоговѣщыи тѣ, Гдѣ, ѡсѣщѣи на тѣ оупѡбѡющыи, спѣи люди твоѣ, ѡ блгоговѣи достоѡнїе твоѣ, ѡсполнѣнїе цркви твоѣи сохрани, ѡсѣщѣи любѡщыи блгоуспѣе домѣ твоѣмъ: ты тѣхъ вопрошаи бжѣственною твоѣю силою, ѡ не ѡстаѡи насъ оупѡбѡющихъ на тѣ. Миръ мироу твоѣмъ дарѡи, црквамъ твоѣмъ, свѣщенникѡмъ, вѡинствѣ, ѡ всѣмъ людемъ твоѣмъ. Гдѣ всѣмъ даѡнїе блго, ѡ всѣмъ даръ совершѣнъ свѣше ѣсть, сѡдѡи ѡ тебе ѡца свѣтѡвъ: ѡ тебе славу, ѡ блгодарѣнїе, ѡ поклонѣнїе возсылаемъ, ѡца, ѡ сѣна, ѡ

сѡмъ дѣхъ, ѡнѣ...

Věřící: Amen.

Kněz, požehnav se, políbí svaté evangelium a vychází svatými dveřmi za ambon, řka:

Odejděme v pokoji.

Věřící: Ve jménu Páně.

Diákon, obrácen mírně ke svatým dveřím:

K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz, postaviv se pod ambonem, modlí se zaambonovou modlitbu (nahlas):

Hospodine, jenž blahoslovíš ty, kdož dobrořečí tobě, a posvěcuješ ty, kdož doufají v tebe, spasiž lid svůj a požehnej dědictví svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož milují krásu domu tvého, proslav je Božskou mocí svou, a neopouštěj nás, doufající v tebe. Uděl pokoj světu svému, církvím svým, kněžím, vlasti naší a všemu lidu svému. Neboť všelike dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest, sestupující od tebe, Otce...

СѢ́ОМЪ ДѢ́ХЪ, ны́нѣ ѿ прїенѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: ѿмїнь.

Тѣже: БѢДИ ѿМѢ ГДНЕ: ЧРІЖДЫ.

И ѿгаломъ аг: Благословїѡ ГДА:

Моли́твѣ же глаго́лемъѣи, діаконъ стои́тъ на деснѣи ст҃ранѣ предъ Ѣвразомъ влѣки хр҃та, держѡ о́рарь своѣи, главѣ приклонѣ, до соверше́нїѡ мѡтвы: сѣи же сконча́шейсѡ, сщ҃енникъ оубѡ вхо́дитъ ст҃ыми двѣрьми, ѿше́дъ въ предложѣнїе, глаго́летъ настоѡщѣю мѡтвѣ:

Мѡтѡ, глаго́лемаѡ ввездѡ потребнѣи ст҃ѡ:

Исполне́нїе за́кона ѿ проро́ковъ сѡмъ сѡи, хр҃тѣ бже́ на́ших, ѿполнѣи въ сѣ о́ческое смотрѣнїе, ѿполнѣи рѡдѡсти ѿ весе́лїѡ сердца́ на́ша, ввездѡ, ны́нѣ ѿ прїенѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діаконъ же вше́дъ ѿ сѡмъ сѣвѣрною ст҃ранѡю, потре́блѣетъ ст҃ѡ со ст҃рахомъ, ѿ со всѡкнѣи оубѡтвѣрждѣнїемъ.

Благословѣнїе ГДНЕ...

pující od tebe, Otce světel, a tobě chválu, díky a úctu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Věřící: Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno... (*Tříkrát*)

Nyní je možno číst žalm 33. / 34. a rozdávat antidor. (U nás se nekoná.)

Diákon při zaambonové modlitbě stojí před ikonou Spasitele, drže orar svůj a hlavu skloněnou do ukončení modlitby. Na konci jejím se pokřížuje spolu s knězem a odejde severními dveřmi k žertveníku, aby zde požil zbylé svaté Dary s bázni a velkou úctou.

Kněz po ukončení modlitby vejde do oltáře svatými dveřmi a říká nad diákonem modlitbu ke spotřebování svatých Darů:

Ty jediný jsi naplněním Zákona a proroků, Kriste Bože náš, vyplniv veškerý úmysl Otcův, naplň radostí a veselím srdce naše, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Kněz vychází a rozděluje lidem antidor (u nás se to většinou nekoná).

Požehnání Hospodinovo na vás...

[Зрѣ] Сщїенникъ же ѿшлѣхъ, даѣтъ людемъ
антїдворъ.

По скончанїи же ѱалма, ѿ раздалїи антїдвора,
глаголетъ:

Благословѣнїе Гдѣ на всѣхъ, тогѡ
блгодѣтїю ѿ члвѣколюбїемъ, всегда,
нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣковъ.

Дїкх: ѿмїнь.

Сщїенникъ: Слава тебѣ, Хрїтѣ Бже, оупоканїе
наше, слава тебѣ.

Дїкх: Слава, ѿ нынѣ: Гдѣ, помїлѡй, трїжды.
Благословї.

Сщїенникъ: Хрїтосъ истинный Бгъ нашъ, млч-
вами пречтыа своеа Мтрѣ (ѿ прѡчла), ѿже
во ст҃ыхъ оца нашего архїепска Констан-
тїна града Іѡанна Златоуставъ: ѿ ст҃аго
ѿмкх (ѿгѡже ѣсть храмъ), ѿ ст҃аго ѿмкх (ѿгѡже
ѣсть дѣнь), ѿ ст҃ыхъ праведныхъ бгооцхъ
Іѡакїма ѿ ѿнны, ѿ вѣхъ ст҃ыхъ, помїлѡе-
тъ ѿ спасетъ насъ, ѿакѡ блгъ ѿ члвѣко-
любецъ.

Нынѣ ѡпсїалѣши...

Po dokončení čtení žalmu a rozdání antidoru kněz (stoje ve svatých dveřích) žehná věřícím.

Požehnání Hospodinovo na vás, blahodati a lidumilností jeho, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz (čelem ke svatému prestolu):

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj (*tříkrát*). Požehnej!

Kněz vezme naprestolní žehnací kříž, vychází před svaté dveře a pronáší propuštění, žehnaje lid:

(Vstavší z mrtvých) **K**ristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, archiepiskopa cařihradského, svatých ... (*jejichž jest chrám tento a jejichž památku dnes slavíme*) a svatých spravedlivých (bohoro-dičů) *Jáchyma i Anny...*

ЛѢКЪ ЖЕ МНОГОЛѢТСТВУЕТЪ.

И СВАЩЕННИКЪ, ВШЕДЪ ВО СЪТЪЙ ОЛТАРЬ,
СОКЛАЧИТЕСЯ СВАЩЕННЫМЪ ОДѢЖДАМЪ, ГЛАГОЛЕТЕ
БЛАГОДѢРСТВЕННЫМЪ МОЛИТВАМЪ.

ТѢЖЕ: НЫНѢ ѠПЩАЕШИ: ТРИСТОЕ. И ПО ОЧЕ
НАШИХЪ:

ѠЩЕТИТЕЛЬНЫЙ ТРОПАРЬ (ГЛАГОЛЪ И):

ОУСЕТЪ ТВОИХЪ ЯКОЖЕ СВѢТЛОСТЬ ОГНА
ВОЗСІАВШИ БЛАГОДАТЬ, ВЕЛЕННЮЮ ПРОСВѢТИ: НЕ
СРЕКРОЛЮБИА МІРОВИ СОКРѠВНИЦА СНИСКА, ВЫСОТЪ
НАМЪ СМЕРНОМЪДРІА ПОКАЗА. НО ТВОИМЪ
СЛОВЕСЫ НАКАЗЪА, ОЧЕ ІѠАННЕ ЗЛАТОУСТЕ: МОЛИ
СЛОВА ХРІСТА БГА, СПАСТИСА ДУШАМЪ НАШИМЪ.

СЛАВА (КОНДАКЪ, ГЛАГОЛЪ Ѡ):

Ѡ НБСЪ ПРИАЛЪ СІИ БЖЕСТВЕННЮ БЛАГОДАТЬ, И
ТВОИМА ОУСЕТНАМА ВЕА ОУЧИШИ ПОКЛАНАТИСА ВЪ
ТРИЦѢ СДІНОМЪ БГЪ, ІѠАННЕ ЗЛАТОУСТЕ,
ВЕБЛЖЕННЕ ПРПЕНЕ, ДОСТѠЙНО ХВАЛИМЪ ТЪ:
СІИ БО НАСТАВНИКЪ, ЯКО БЖЕСТВЕННАА
ІАВЛАА.

Предсѣдательство христіанъ...

dičů) Jáchyma a Anny, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Věřící u nás většinou přistupují pro požehnání a políbit svatý kříž. (V některých krajích se zpívá mnoholetí biskupům apod..)

Kněz se vrací do svatého oltáře. Zavírají se svaté dveře a zatahuje opona. Kněz svléká posvátná roucha. Čtou se modlitby po svatém přijímání.

Po tom říká kněz (může říkat žalmista):

Nyní propouštíš... **Trisagion až po Otčenáš**

Závěrečný tropar a kondak sv. Janu Zlatoústému:

Blahodať z úst tvých, jako zář ohně se zaskvěvší, osvítila celý svět, poklady nezištnosti jemu nalezla a výsost pokory nám ukázala; avšak uče nás slovy svými, otče Jene Zlatoústý, pros Slovo, Krista Boha, aby spasil duše naše. (8. hlas)

»Sláva ...«

S nebes přijal jsi blahodať Božskou a ústy svými učíš všechny klaněti se v Trojici je-
-dinému Bohu...

И нынѣ (вѣтородиченя):

Предстѣтельство хрїстїанъ непостыдное, ходатайство ко творцѣ непреложное, не презри грѣшныхъ моленїй гласы: но предвари, ѿкъ благамъ, на поможїю насъ вѣрнѣи зовущихъ ти: оускорїи на молїтвѣхъ, и потщїеся на оумолїенїе, предстѣтельствующи приносѣи Бже, чтущихъ тѣ.

Или ѿце хощеши, рцы и днѣ тропарь.

Гдн, помилуй, вѣ. Четверкншю: Слава, и нынѣ:

И творитъ ѿпшеть.

Потребившѣ же діаконѣ стѣла со великимъ ѡпасенїемъ, ѿкъ ничемѣ ѿ зѣлѣ дробнѣишнихъ части крѣпїицъ, или ѡстатїея, наливъ во стѣлю чайшѣ ѿ вїна и воды, и потребивъ, и сопрѣтавъ гѣвою всю мокротѣ. Таже слагаетъ стѣла соуды вкѣпѣ, и ѡквзѣвъ ихъ, полагаетъ на ѡбычномъ мѣстѣ, глагола: Нынѣ ѿпшѣеши: и прочаа, ѿкоже и цїенникъ. И ѡмываетъ рѣки на ѡбычномъ мѣстѣ, и поклонїея вкѣпѣ со цїенникомъ, творитъ ѿпшеть, и благодарїце бга ѿ вѣхъ исхѣдлтъ.

**Конѣцъ бжѣтвенныхъ лїтургїи
стѣгѣ ѡанна златѡустѣагѣ.**

dinému Bohu, Jene Zlatouústý, nejblaženější, ctihodný, důstojně chválíme tebe, neboť ty jsi vůdce, jenž zjevuje věci Božské. *(6. hlas)*

»I nyní ...« *(Závěrečný kondak, 6. hlas)*

Nezahanbitelná zastánkyně křesťanů, jistá prostřednice u Stvořitele, nepřeslechni prosebné hlasy hříšníků, ale předejdi, dobrotivá, ku pomoci nám, tebe věrně vzývajícím. Pospěš k přímluvě, pros za nás horlivě, neboť ty, Bohorodice, vždy ochraňuješ ty, kteří uctívají tebe.

Může se zpívat i tropar dne.

Hospodi, pomiluj *(12×)*. Tebe nad cherubíny ctěnější... Sláva... I nyní... ***A propuštění.***

Diákon spotřebuje svaté Tajiny s velkou opatrností, aby ve svatém kalichu nezůstal nebo nevypadl ven ani nejmenší drobeček, vlévaje do něj trochu vína a pak vody, opatrně jimi vyplachuje svatý kalich, požívaje vše. Poté vytře veškerou vlhkost ze svatého kalicha svatou houbou (a svatým ubrouskem). Potom skládá všechny liturgické nádoby k sobě, pokrývá je (či zabaluje) a ukládá je na patřičné místo.

Říká spolu s knězem: Nyní propouštíš... A následu-

**ЪПѸСТЫ
ДНѢВНІИ ВО ВСЮ
СЕДМИЦУ, ПО ѠБЫЧАЮ
СТѢА ВОСТОЧНЫА ЦРКВЕ.**

ВЪ НЕДЕЛЮ НА ОУТРЕНИ:

Воскресѣи ѡз мѣртвыхъ Хрѣтосъ истинный Бгъ
нашъ, молитвами пречтыа своеа Мѣре,
стѣыхъ славныхъ ѡ всехвалъныхъ апѣл, (ѡ стѣыхъ
храма, ѡ дне:) (ѡже во стѣыхъ Ѡтѣцъ нашихъ
Медодѣа ѡ Вѣрѣлла, оучителей словенскихъ:
стѣаго равноапѣстольнаго великаго кнѣза Ра-
тислава: ѡже во стѣыхъ стѣротѣрпцевъ кнѣза Ра-
вчеллава ѡ кнѣгини Людмѣлы: прѣбныхъ ѡ
вѣносныхъ Ѡтѣцъ нашихъ Іоанна чешскаго
ѡ Прокѣпа сѣзавскаго: священномѣченника
Горѣзда: стѣителѣ ѡповѣдника Ілеѣѣа карма-
торѣскаго) ѡ прѣчала, ѡкоже вѣше писано.

jící. Umývá si ruce (i ústa) na obvyklém místě (stejně jako kněz to činí hned po svatém přijímání), klaní se spolu s knězem a po propuštění odcházejí, za všechno vzdávající díky Bohu.

Konec Božské liturgie sv. Jana Zlatoústého.

Zakončení liturgie pro jednotlivé dny v týdnu

V neděli:

Vstavší z mrtvých, Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, arciepiskopa cařihradského, svatých ... *(jejichž jest chrám tento a jejichž památku dnes slavíme)* (i svatých otců našich Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, sv. Rostislava, knížete moravského, sv. knízat a mučedníků Václava a Ludmily, muč. Orosie, ctihodných a bohonosných otců našich Ivana Českého a Prokopa Sázavského, světitele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava, světitele vyznavače Alexije Karpatského) a svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny, i všech svatých, necht' smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Въ недѣлю вѣчера, ѿ въ понедѣльнику на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, мѣтвами
пречѣтыа своеа Мѣре, предстѣтельствы
честныхъ нбныхъ силъ безплотныхъ: стыхъ
славныхъ ѿ всехвалныхъ апла: ѿ прѡчал.

Въ понедѣльнику вѣчера, ѿ во вторнику на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами
пречистыа своеа Мѣре, честнаго славнаго
пророка, предтечи ѿ крестителя Иоанна, стыхъ
славныхъ ѿ всехвалныхъ апостолъ: ѿ прѡчал.

Во вторнику вѣчера, ѿ въ средѣ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами
пречистыа своеа Мѣре, силою честнаго ѿ
животворящаго крѣта, стыхъ славныхъ ѿ все-
хвалныхъ апостолъ: ѿ прѡчал.

Въ средѣ вѣчера, ѿ въ четвертокъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами
пречистыа своеа Мѣре, стыхъ славныхъ ѿ
всехвалныхъ апостолъ, ѿже во сватыхъ оца
нашего Николаа архіепископа, мѡрлѡкійскаго
члдотворца: ѿ прѡчал.

V pondělí:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, úctyhodných nebeských mocností beztělesných, svatých slavných a všechvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

V úterý:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatého slavného proroka, Předchůdce a Křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

Ve středu:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, mocí uctívaného a oživujícího Kříže, na přímluvy svatých slavných a všechvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

Ve čtvrtek:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Likejských, divotvůrce...
(Dále jako v neděli.)

Въ четвѣртѣхъ вѣчера, ѿ въ пачтѣхъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами
пречистыа своеа Мѣре, силою честнаго ѿ
животворацаго крѣта, стѣихъ славныхъ ѿ все-
хвалныхъ апостолъ: ѿ прѣчалъ.

Въ пачтѣхъ вѣчера, ѿ въ свѣщѣхъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами пре-
чистыа своеа Мѣре, стѣихъ славныхъ ѿ все-
хвалныхъ апостолъ, стѣихъ славныхъ ѿ добро-
побѣдныхъ мучениковъ, прѣбныхъ ѿ бгонос-
ныхъ оцъ нашихъ, [ѿ стѣаго храма ѿ дне] ѿ прѣчалъ.

ѿ во вѣсѣ седмицѣхъ на стѣнѣхъ литургинъ бывають
шпѣсты, ѿкоже предписана, на вечерни ѿ на
оутрени по днѣхъ: точѣю прилагаются ѿ стѣаго
ѿма, ѿгѣже есть литургия, сице: ѿже во стѣихъ
оцъ нашихъ ѿ ѿанна, архѣпѣпа константина
града, златѣстаго. – Вѣдомо вѣди ѿ ѿ сѣмъ:
ѿко ѿдѣже есть храмъ свѣа Хрѣта, рѣтѣво, ѿли
бгоавлѣнѣе, ѿли вознесѣнѣе, ѿ прѣчалъ, въ
седмичномъ шпѣстѣ не возглашають никогда
праздничныа шпѣсты, точѣю возглашается
праздничный шпѣстъ въ дѣнь праздника, ѿ до
ѿданѣа: ѿ во вѣсѣ годъ токъмъ, Хрѣтосъ истин-
ный Бгъ нашъ: ѿ прѣчалъ по днѣ.

V pátek:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, mocí uctívaného a oživujícího Kříže, na přímluvy svatých slavných a všechvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

V sobotu:

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých vítězoslavných mučedníků, ctihodných a bohonosných otců našich...

(Dále jako v neděli.)

V průběhu celého týdne se používá na svaté liturgii stejné propuštění, jako je předepsáno na ten den pro večerní a jitřní bohoslužbu, avšak s tím rozdílem, že při liturgii se do propuštění vkládá jméno svatého otce, jehož liturgie se právě konala: „svatého otce našeho Jana Zlatoústého, arcibiskopa...

Známo budiž: v chrámech zasvěcených svátku Kristově se při propuštění v obyčejném týdnu nepoužívají se sváteční propuštění. Pouze v den svátku a v následujících dnech až do opuštění svátku se mohou pronášet propuštění náležející k danému svátku. V průběhu roku se říká jenom: (Vstavši z mrtvých) Kristus, pravý Bůh náš... (A dále podle dne v týdnu a dne v roce.)

**ѠпѠсты влчннх прѠздниквх
глагóлемїн вх вѠчѠрню, во оѠтрѠню,
н вх лѠтѠргїю по чїнѠ
(прїложѠнне: вхóдноѠ).**

На РѠжтвò ХрѠтово:

(вхóдноѠ: нѠз чрѠва прѠжде деннїцы роднїх тл̀, клѠтѠ ГдѠ н не расклѠтѠ: ты їерѠй во вѠѠк по чїнѠ МелхїседековѠ.)

нѠже вх вѠртѠпѠ роднвїнѠ, н вх їаслѠх вѠзлѠгїн, нѠшегѠ рѠдн спѠсѠнїѠ, ХрѠтоѠх нїстнннїѠ БгѠ нѠшїх: н прòчѠе до концѠ.

На БгòввлѠнїе:

(вхóдноѠ: БгòслѠвѠнїх грдѠнїи во нѠмѠ ГдѠне, бгòслѠвнїхомѠ вѠ нѠз дóмѠ ГдѠнѠ, БгѠ ГдѠ н їѠвнѠ нѠмѠ.)

нѠже во їордѠнѠ крѠстїтїѠ нѠзвóлквнїѠ Ѡ їѠѠнна, нѠшегѠ рѠдн спѠсѠнїѠ, ХрѠтоѠх нїстнннїѠ: н прòчѠе до концѠ.

Zakončení na svátky Páně

S verši, které na malém vchodu říká kněz či diákon ihned po „Velemoudrost, povznesme se!“

Na Narození Páně:

(Verš na malém vchodu: Z lůna před jitřenkou zrodil jsem tebe, přísáhl Hospodin a nebude toho želeti; ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedecheva!)

Jenž pro naše spasení v jeskyni se narodil a v jesle se položil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Zjevení Páně:

(Verš na malém vchodu: Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně; žehnáme vám z domu Hospodina. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám!)

На Свѣщеніе:

(Входное: Сказà Гдѣ спасеніе свое, предъ гдѣиши
ѡкры прàвдѣ свою.)

Иже во ѡблчѣнхъ прѣнагѡ сѹмелѡна носити
и зволнвыи, нашегѡ радн спасеніа, Хрѣтосъ
истинный: и прочее до конца.

Въ недѣлю Цветиꙋ:

(Входное: Блгословенхъ градыйи во имѡ Гдне,
блгословенхомъ въ и з домѣ Гдна, Бгъ Гдѣ, и
гависа намъ.)

Иже на жреблчѣи Ѡли свѣсти и зволнвыи, на
шегѡ радн спасеніа, Хрѣтосъ истинный: и прочее
до конца.

Въ недѣлю Пасхи, и во всю свѣтлꙋю седмицу:

(Входное: Въ цѣрквахъ благословите Бга, Гда ѡ
источникъ и зранлевыхъ.)

Хрѣтосъ воскресый и з мѣртвыхъ, смѣртю
смѣрть поправый, и свщымъ во гробѣхъ
животъ даровавый, истинный Бгъ нашъ:
и прочее до конца.

Jenž pro naše spasení v Jordáně od Jana křtíti se ráčil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Obětování Páně (Setkání Pána se Simeonem):

(Verš na malém vchodu: Zvěstoval Hospodin spasení své, před pohany odkryl spravedlnost svou.)

Jenž pro naše spasení na loktech spravedlivého Simeona nositi se ráčil, Kristus, pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

Na neděli Květnou:

(Verš na malém vchodu: Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně. Žehnáme vám z domu Hospodina. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám!)

Jenž pro naše spasení na oslátko se posaditi ráčil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

V neděli Paschy a po celý Svatý světlý týden:

(Verš na malém vchodu: Ve chrámech dobrořečte Bohu, Hospodinu, kdož pocházíte z vyvoleného lidu jeho!)

На Вознесѣніи:

(Входное: Взыде Бг҃ъ въ возикликовѣніи, Гдѣ во
гласѣхъ трѣбнѣхъ.)

Иже во гласѣхъ вознесый еси Ѡ насъ на небо, и
ѡдеснѣю едѣый Бга и Ѡца, Хр҃тосъ истинный:
и прочее до конца.

Въ недѣлю Пятидесятнѣю:

(Входное: Вознеси еси Гдѣ силую твою,
воспоемъ и поемъ силы твоѣ.)

Иже въ видѣніи Ѡгненныхъ ѡзыкъ изъ нб҃се
низпослѣвый пресѣго Дха, на стѣи евоѣ
ѡученикѣ и апѣлы, Хр҃тосъ истинный: и прочее.

На Превращеніи:

(Входное: Гдѣ, послѣ свѣтъ твоѣ, и истинъ
твоѣ, та ма настѣвнѣта, и введѣнѣта ма въ
горѣ стѣю твою.)

Иже на горѣ ѡакѡрстѣи превращивый еси во
гласѣхъ, предъ стѣми евоими ѡученикѣ и апѣлы,
Хр҃тосъ истинный: и прочее до конца.

Vstavší z mrtvých, Kristus, jenž smrtí smrt překonal a jsoucím ve hrobech život daroval, pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

Ve svátek Nanebevstoupení Páně:

(Verš na malém vchodu: Vznesl se Bůh s jásosem, Hospodin za zvuku rohu.)

Jenž se slávou od nás na nebesa vystoupil a po pravici Boha Otce sedí, Kristus, pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

O svátcích Svatodušních:

(Verš na malém vchodu: Povstaň, Hospodine, ve své moci. Budeme zpěvem oslavovat sílu tvou!)

Jenž ve způsobu ohnivých jazyků s nebe seslal přesvatého Ducha na svaté své učedníky a apoštoly, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Proměnění Páně:

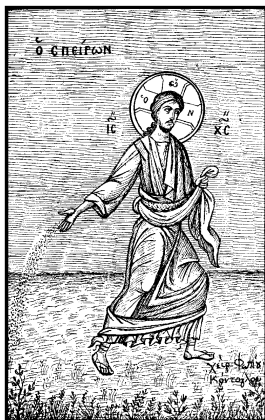
(Verš na malém vchodu: Hospodine, sešli světlo své a pravdu svou, abych byl poučen jimi a uveden na svatou horu tvou!)

Jenž na hoře Tábor před svatými svými učedníky i apoštoly slavně se proměnití ráčil, Kristus, pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

Всесмірне Воздвиженіє
честна́гѡ ѿ живото́творящагѡ Кръ́та:

(Вхо́дноє: Возносі́те Гда́ Б҃га на́шего, ѿ поклан-
а́йтеся подно́жію нѡ́гѡ ѿ́его, ꙗ́кѡ свѣто
ѿ́сть.)

Хрѣ́то́съ і́стинный Б҃гъ на́шъ, моли́твами
пречи́стыя своєѡ Мѣ́ре, сі́лою честна́гѡ ѿ
живото́творящагѡ Кръ́та, стѣ́хъ сла́вныхъ ѿ все-
хва́льныхъ апо́стѡлъ: ѿ прѡ́чыхъ.

Zakončení svaté liturgie na svátky přesv. Bohorodice:

(V neděli: Vstavší z mrtvých) Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, arciepisbopa města Konstantinova i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Dodatek – svátek Povýšení svatého Kříže:

(Verš na malém vchodu: Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a kořte se u podnoží jeho, neboť svaté jest!)

Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, mocí uctívaného a oživujícího Kříže, na přímluvy svatých slavných a všechvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

Poznámka:

Sváteční propuštění se používá pouze v den svátku a ve dnech následujících až do opuštění svátku. Pokud mají některé večerní nebo jitřní bohoslužby (např. ve dnech Velkého týdne) své zvláštní propuštění, je uvedeno v řádu těchto bohoslužeb (viz v Trio-du bohoslužby Velkého týdne a večer neděle svatodušní).

Б҃ГДА ПОЛУЧИШИ ДОБРАГО
 ПРИЧАЩЕНІА ЖИВОТВОРАЩИХЪ
 ТА́ИНСТВЕННЫХЪ ДА́РОВА́НІЙ,
 ВОСПО́Й ѿБ҃ГѢ, БЛАГОДАРИ ВЕЛМНѢ,
 И СІ́А ТѢПЛЕ ѿ ДУШНѢ
 Б҃Г҃У глаго́ли:

(ѿерѣй: Благословѣнъ Б҃гъ нашъ...)

Сла́ва тебѣ, Б҃же. Сла́ва тебѣ, Б҃же. Сла́ва тебѣ,
 Б҃же.

Та́же кля́доуся тебѣ, оубо́, о́убо́:

Благодарю́ тебѣ, Го́ди Б҃же мой, ꙗ́кѡ не ѿрину́ша
 мѧ ѿ грѣшнаго, но ѿбщника мѧ бы́ти
 стѣи́нь твои́хъ сподо́блях ѿсе́. Благодарю́ тебѣ,
 ꙗ́кѡ мене́ недоу́мнаго причасті́ти съ
 пречисти́хъ твои́хъ и́ нѣныхъ даро́въ
 сподо́блях ѿсе́. Но, вѣ́ко члѣвѣколю́бче, насъ
 ра́ди оумѣры́и же и́ воскресѣи́и, и́ дарова́выи
 на́мъ стѣра́ша е́а и́ живото́вораща́а та́ин-
 ства, во благоу́бо́леніе и́ ѡсваще́ніе ду́шъ и́
 тѣле́съ на́шихъ: да́ждь бы́ти е́и́мъ и́ мнѣ во

**Modlitby po
svatém přijímání**

Poté, co jsi obdržel účast na životodárných a tajemných Darech, zapěj ihned s velkými díky a z duše své vroucně rci Bohu:

(Kněz: Blahosloven Bůh náš...)

Sláva tobě, Bože. Sláva tobě, Bože. Sláva tobě, Bože.

Děkuji tobě, Pane Bože můj, že jsi neodmítl mne hříšného, ale uznal jsi mne za hodna býti účastníkem Svátostí tvých. Děkuji tobě, že jsi mně nehodnému dal přijmouti přečisté tvé nebeské Dary. Avšak, lidumilný Vládce, jenž jsi pro nás zemřel a pak z mrtvých vstal a nám strašné tyto a oživující Tajiny daroval k prospívání a posvěcení duším i tělům našim, dejž, aby ony byly i mně k uzdravení duševnímu i tělesnému, k odpuzení všeho zlého, k osvícení

ѿщелѣніе души же и тѣла, во ѡгнѣніе
 великаго сопротивнаго, въ проевѣщеніе
 очію сердца моего, въ мѣръ душевныхъ
 моихъ силъ, въ вѣрѣ непостыднѣ, въ любовь
 нелицемѣрнѣ, во исполненіе премудрости, въ
 соблюденіе заповѣдей твоихъ, въ прило-
 женіе бжественнаго твоего благаго, и
 твоего цркви призвоеніе: да во стѣни
 твоей тѣмъ сохранѣема, твою благаго
 поминѣю всегда и не ктомѣ себѣ живѣ, но
 тебѣ нашемѣ вѣщѣ и благаго. и такъ
 себѣ житіа иже ѡ надежди живота
 вѣчнаго, въ приносѣнный достігнѣ
 покой, иже празднѣющихъ гласъ непре-
 станный, и безконечная сладость зрѣщихъ
 твоего лица добрѣ неизреченнѣ. Ты бо
 єси истинное желаніе, и неизреченное веселіе
 любящихъ тѣ, Хрѣте бже нашъ, и тѣ поетъ
 великая во вѣки.

Великаго Василиа, ѿ:

Вѣлико Хрѣте бже, црѣ вѣковъ, и содѣтелю
 вѣхъ, благодарю тѣ ѡ вѣхъ, иже мнѣ єси

ní očí srdce mého, k pokoji duševních sil mých, k víře nezahanbitelné, k lásce nelicoměrné, k naplnění moudrostí, k zachování příkázání tvých, k účinkování Božské tvé blahodati a k získání království tvého; abych Tajinami těmito jsa v posvěcení zachován, stále byl pamětliv tvé blahodati a nežil sobě, ale tobě, Vládci našemu a Dobrodinci, a tak abych život tento dokonal v naději života věčného a dosáhl věčného pokoje tam, kde hlas slavicích zní bez přestání a cítí nekonečné štěstí ti, kdož zří nevypravitelnou krásu tváře tvé. Neboť tys pravá touha a nevýslovná radost milujících tebe, Kriste Bože náš, a tebe opěvá veškeré stvoření na věky. Amen.

Vládce, Kriste Bože, Králi věkův a Učiniteli všeho, děkuji ti za všechno, co jsi mně poskytl dobrého, i za účast na přečistých tvých a oživujících Tajinách. Prosím tebe, Blahý a Lidumile, zachovej mne pod záštitou svou a zastiň křídly svými, a dejž mně až do posledního dechu mého s čistým svědomím hodně přijímati Svátosti tvé na od-

ПОДА́ЛЪ, БЛ҃ГІ́ХЪ, ѿ ПРІЧАЩЕ́НІИ ПРЕЧѢ́ТЫХЪ ѿ
 ЖИВОТВОРА́ЩИХЪ ТВОИ́ХЪ ТА́ИНСТВЪ. МОЛЮ
 ОУ́БЪ ТѢ, БЛ҃ЖЕ ѿ ЧЛѢВѢКОЛЮ́БЧЕ, СОХРАНИ́ МЯ
 ПОДЪ КРОВО́МЪ ТВОИ́МЪ, ѿ ВЪСѢ́НН КРИЛѸ
 ТВОЕ́Ю, ѿ ДА́РЪИ́ МЯ ЧИСТО́Ю СОВѢ́СТІЮ ДА́ЖЕ ДО
 ПОСЛѢ́ДНАГО МОЕГО́ ѿЗДЫХА́НІА, ДОСТО́ЙНУ
 ПРІЧАЩА́ТИСЯ СѢ́ТЫНЬ ТВОИ́ХЪ, ВО ѿСТАВЛѢ́НІЕ
 ГРѢХО́ВЪ, ѿ ВЪ ЖІЗНЬ ВѢ́ЧНЮ. ТЫ БО СЪ́И
 ХЛѢ́БЪ ЖИВО́ТНЫИ, ИСТО́ЧНИКЪ СѢ́ТЫНИ,
 ПОДА́ТЕЛЬ БЛ҃ГІ́ХЪ, ѿ ТЕКѢ́ СЛА́ВЪ ВОЗЫМА́ЕМЪ,
 СО ОЦѢ́МЪ, ѿ СѢ́ТЫМЪ ДѢ́ХОМЪ, ны́нѣ ѿ
 ПРІЕНУ, ѿ ВО ВѢ́КИ ВѢ́КОВО́ВЪ, А́МИНЬ.

Метафра́ста по стѣхóмъ, г҃:

ДА́ВЫИ ПИ́ЩЕ́ МНѢ́ ПЛО́ТЬ ТВОЮ́ ВОЛЕЮ́, О́ГНЬ
 СЫ́И, ѿ ПАЛѢ́И НЕДОСТѢ́ЙНЫИ, ДА НЕ
 ѿПАЛѢ́ШИ МЕНЕ́, СОДѢ́ТЕЛЮ́ МО́И. ПѢ́ЧЕ ЖЕ
 ПРОЙДѢ́ ВО ОУ́ДЫ МОѢ́, ВО ВСѢ́ СОСТА́ВЫ, ВО
 ОУ́ТРО́БѢ, ВЪ СЕ́РДЦЕ: ПОПАЛѢ́ ТѢ́РНІЕ ВЪСѢ́ХЪ
 МОИ́ХЪ ПРЕГРѢ́ШЕ́НІИ. ДѢ́ШЕ ѿ ЧИ́СТИ, ѿ СВА́ТѢ
 ПОМЫШЛѢ́НІА. СОСТА́ВЫ ОУ́ТВЕРДѢ́ СЪ КОСТЬМІ́
 ВЪСѢ́ПѢ. ЧЪСВЕТЪ́ ПРОСВЕ́ТѢ́ ПРОСѢ́ЩЮ ПАТѢ́
 РИ́ЩЕ. ВСЕГО́ МЯ́ СПРИГВОЗДѢ́ СТРА́ХЪ ТВОЕ́МЪ.

puštění hříchů a k životu věčnému. Neboť ty jsi Chléb živý, pramen posvěcení, Dárce všeho dobra, a tobě chválu vzdáváme, s Otcem i Svatým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. *(Od sv. Basila Velikého)*

Stvořiteli můj, jenž jsi dobrovolně dal mně za pokrm Tělo své, ty jsi oheň pálicí nehodné; nesežehni mne, pronikni spíše v údy mé, vstup do všech částí mé bytosti, do útrob i v srdce mé. Spal trní všech prohřešení mých; očisť duši, posvěť myšlení; upevni vnitřní síly mé spolu s kostmi; osvět patero smyslů; připevni mne celého k bázni před tebou. Stále chraň, střež a zachovej mne od veškerého díla a slova dušehubného. Očisť, omyj a ozdob mne; polepši mne, daruj mi poznání a osvět mne. Učiň mne sídlem jediného Ducha svého, a nikoliv již sídlem hříchu. Jelikož stal jsem se příbytkem tvým, když vstoupilo do mne svaté Přijímání, necht' prchá ode mne jako před ohněm každé řádění zla, každá vášně. Za přimluvce své si před tebou, Milosrdným, volám všechny svaté, náčelníky

Пріенѡ покрѣй, соблюди же ѿ сохрани ма ѿ
 всѣакоѡ дѣла ѿ слова дѡшептлѣннаго.
 Ѹчишти, ѿ ѡмыи, ѿ оукраси ма: Ѹдобрѣ,
 вразуми, ѿ просвѣти ма. Покажи ма твоє
 селеніе єдинаго дѣа, ѿ не ктомѹ селеніе
 грѣха. да ѣако твоєго дѡма, вхѡдомѡ
 причащеніа, ѣако ѡгна менє бѣжитѡ всѣа
 злодѣи, всѣа стѣасть. Молитвенники тебѣ
 приношѹ всѣа стѣа, Чиноначаліа же без-
 плѡтныхѡ, Предтѣчѹ твоего, премѡдрѡ
 аплѡ, въ сѣмѡ же твоє несеквернѡю, чистѡю
 мѣтрѡ: Ѣаже мольбѣа єагоѡтробнє, прѣими
 хрѣте мой, ѿ сыномѡ свѣта содѣлай твоего
 слѡжителѡ. Ты во єє ѡсвѡщеніе, ѿ єдинѡи
 нашинѡ єаже дѡши ѿ свѣтлѡсти: ѿ тебѣ
 лѣпоподобнѡ. Ѣако бѣѹ ѿ влѡцѣ, славо єи
 возсылаемѡ на всѣа дєнь.

Мѣтва ѿнаа:

Тѣло твоє стѡе, Гди Ѣисе хрѣте бѣже нашинѡ, да
 вѣдетѡ мѣ въ живѡтѡ вѣчнѡи, ѿ крѡво
 твоєа чѣнаа во ѡсѡтвлєніе грѣхѡвѡ. Бѣди
 же мѣ єагодарєніе єє въ радѡсть, здравіе ѿ

řádů beztělesných, Předchůdce tvého, moudré apoštoly a s nimi i neposkvrněnou, čistou Matku tvou, jichž prosby přijmi, Kriste můj, a synem světla učiň služebníka tvého. Neboť tys jediný dobrý, posvěcení a světlo duší našich, a tobě jako Bohu a Vládci, jak se náleží, slávu každodenně všichni vzdáváme. Amen. *(Od sv. Metafrasta)*

Tělo tvé svaté, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, budiž mně k životu věčnému a drahocenná Krev tvá na odpuštění hříchů; budiž mně tedy svatá večeře tato k radosti, zdraví a veselí. Ve strašný pak a druhý příchod svůj, Pane, dejž mně hříšnému státi po pravici slávy tvé, na přímluvy přecisté Matky tvé i všech svatých. Amen

Přesvatá Vládce, Bohorodice, světlo zatemnělé duše mé, naděje, záštito, útočiště, útěcho, radosti moje – děkuji ti, že jsi mne nehodného uznala hodným státi se účastným přecistého Těla a drahocenné Krve Syna tvého. A tak ty, porodivší Světlo pravé, osvěť duchovní oči srdce mého; porodivší pramen nesmrtelnosti, oživiž mne,

весе́ліе: въ стра́шиное же ѿ второ́ре прише́ствіе твое́ сподо́би мѧ грѣшнаго стѣти ѡдеснѣю славы твоеѧ, мѣтвѣми пречістѣла твоеѧ мѣре, ѿ вѣѣхъ стѣхъ.

Мѣтва ѿнаѧ, ко пречѣстѣи Бѣѣ:

Пречѣстѣа вѣчце Бѣѣ, вѣѣте помраченныа моеѧ дѣши, надежда, покрове, пренеѣжице, оутѣшеніе, радованіе мое: благодарю тѧ, ѡтѣмъ сподо́била мѧ ѣси недосто́йнаго, прича́стника быти пречістаго тѣла, ѿ чѣныа крове еѧ твоего. Но ро́ждашаа истинныа вѣѣтѣ, просвѣти моѧ оумныа очи се́рдца: ѡже источникъ безмертѣа ро́ждашаа, ѡживотвори мѧ оумерцѣленнаго грѣхѣмъ: ѡже мѣтѣваго Бѣа любоблагоу́тробнаа мѣти, помнѣши мѧ, ѿ дѣждь мѧ оумленіе, ѿ сокрѣшеніе въ се́рдцѣ моѣмъ, ѿ смиреніе въ мыслехъ моѣхъ, ѿ воззваніе въ плѣненіихъ помышленіихъ моѣхъ, ѿ сподо́би мѧ до послѣднаго ѿзды́ханіа неощѣденно прѣимѣти пречѣтѣхъ чѣннѣх ѡсвѣщеніе во ѿщѣленіе дѣши же ѿ тѣла: ѿ пода́ждь мѧ

umrtveného hříchem; a jsouc milostivého Boha láskyplná milosrdná Matka, smiluj se nade mnou a vlož dojetí a zkroušenost do srdce mého, daruj pokoru uvažování mému a osvobození zajatým myšlenkám mým; i učiň mne hodným do posledního vzdechu mého neodsouzeně přijímat posvěcení přečistých Tajin k uzdravení duše i těla. A dejž mi slzy pokání a vyznání, abych opěvoval a chválil tebe po všechny dny života svého, neboť blahoslovená a velebená jsi na věky. Amen.

Zakončení děkovných modliteb po účasti na svatě eucharistii

Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého, podle slova svého v pokoji. Neboť viděly oči mé spasení tvé, které jsi připravil před obličejem všech lidí: světlo ke zjevení pohánům, a slávu lidu svého israelského.

слѣзы покаяніа и исповѣданіа, во ѣже
 пѣти и славити тѣ во всѣхъ днѣхъ живота
 моего, ѡакѡ бѣгословѣнна и препрославленна
 єси во вѣки. ѿмѣнь.

Конѣцъ молитвъ по стѣмъ причащеніи.

Нынѣ ѡпѣщайши: **Третіе. И по Оце нашихъ:**

Ѳпсегітельный тропарь, гласъ и:

Оутѣхъ твоихъ ѡакоже свѣтлость ѡгна
 возсіавши бѣгодать, вселеннѣю просвѣти: не
 сребролюбѣа мірови сокровѣнца снискѣа, высотѣ
 намъ смиреномѣдрѣа показѣа. Но твоими
 словесы наказѣа, Оце Іѡанне Златоусте: моли
 слова Христа Бѣга, спастѣса душамъ нашимъ.

Слава: Кондакъ, гласъ 5.

Ѿ насъ прѣлахъ єси бжественнѣю бѣгодать, и
 твоима оутѣхамъ всѣхъ оучиши поклонѣтисѣа въ
 Трѣцѣ єдиномѣ Бѣгѣ, Іѡанне Златоусте,
 всеблженне прѣбне, достѡйно хвалимъ тѣ:
 єси во наставникъ, ѡакѡ бжественна
 ѡблѣа.

*Následuje: »Trojsvatá píseň« až po
»Otče náš«*

Závěrečný tropar a kondak sv. Janu Zlatoústému:

Blahodať z úst tvých, jako zář ohně se zaskvěvší, osvítila celý svět, poklady nezištnosti jemu nalezla a výsost pokory nám ukázala; avšak uče nás slovy svými, otče Jene Zlatoústý, pros Slovo, Krista Boha, aby spasil duše naše. *(Hlas 8.)*

»Sláva ...«

S nebes přijal jsi blahodať Božskou a ústy svými učíš všechny klaněti se v Trojici jedinému Bohu, Jene Zlatoústý, nejblaženější, ctihodný, důstojně chválíme tebe, neboť ty jsi vůdce, jenž zjevuje věci Božské. *(Hlas 6.)*

»I nyní ...«

(Závěrečný bohorodičný kondak, 6. hlas)

Nezahanbitelná zastánkyně křesťanů, jistá prostřednice u Stvořitele, nepřeslechni prosebné hlasy hříšníků, ale předejdi, dobrotivá, ku pomoci nám, tebe věrně vzývajícím. Pospěš k přimluvě, pros za nás horli-

И нынѣ, вѣсѣдиченх:

Предстѣтельство хрїстіанх непостыдное, ходатайство ко творцѣ непреложное, не презри грѣшныхъ моленій гласы: но предварѣ, ѣакъ благѣ, на помѡщь наєхъ вѣрнѡ зовущихъ ти: оуѣкорѣ на молїтвѣ, и потщїеѡ на оумоленїе, предстѣтельствующи прїснѡ Бже, чтѣщихъ тѣ.

Или ѣще хѡщешн, рцы и днѡ тропарь.

Гдн помнѣдн, **вѣ.** Честнѣйшю: Слава, и нынѣ:

и творїтх ѡпѣтх.

Ѧ раздробленїи стѣгѡ ѡгнеца.

Подобѣтх тебѣ вѣдати, Ѧ іерее, ѣакъ раздроблѣ стѣгн ѡгнеца, полагаї чѣсти крестныхъ знаменїемх долѣ ко стѡмѣ дїскоѣ, заклїнїемх же горѣ ѣакоже прѣжде сгда закалїшеѡ.

vě, neboť ty, Bohorodice, vždy ochraňuješ ty, kteří uctívají tebe.

Chceš-li, zapěj i tropar toho dne.
Následuje ukončení:

»Hospodi, pomiluj.« (*Dvanáctkrát*)

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás!

»Tebe nad cherubíny ctěnější ...« (*2. hlas*)

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

»Sláva ... I nyní ...«

»Hospodi, pomiluj« (*tříkrát*). Požehnej!

Kněz pronáší malé propuštění.

O drobení svatého Beránka

Náleží se, abys věděl, ó knězi, že při rozlamování svatého Beránka máš jej držet obráceného tou částí, kde je rozříznut ve znamení kříže (při proskomidii naříznut se slovy: „Obětuje se Beránek Boží...“), dolů ke svatému diskosu; kdežto ránou po probodnutí kopím (učiněnou při proskomidii se slovy: „Jeden z vojáků kopím bok jeho probodl“) nahoru, aby Beránek byl v té poloze, jako

ІІС, оубо полагаи на вышней стране стѣгво
дѣскаго, ѿже ѣсть на востоцѣ: ХС же, ѿ долѣ
ѣже ѣсть на западѣ: а ѣже, Нї, ѿ сѣверныхъ
страны: Кѧ же, съ полѣденныхъ страны, ѿкоже
здѣ ижеобразна.

ІІС, оубо часть взѣмъ, исполни стѣгво чашѣ.
ХС же, часть, раздробляи свѣщенникомъ и
дѣакономъ. Тыа же двѣ части стѣгва, ѣже Нї,
и ѣже, Кѧ, причастникомъ да раздробляеши
на части малыа, ѣлико бѣдетъ доволно по
разсмотрѣнію твоему. а ѿ части прѣстѣгва
бѣы, илѣ девѣтихъ чинѣхъ стѣгвахъ, илѣ иныхъ
ѣлико во стѣгвахъ дѣскаго сѣтъ, никакоже
кого да причастниши: точию ѿ двою частію,
ѡставшю стѣгво агнца, да причащѣеши.

Къ томѣже текѣ вѣдомо бѣдетъ и ѡ сѣмъ,
ѿкоже ѣгда растворѣши стѣгвахъ оубропцемъ
бжеественнѣю кровѣ влчню, тогда да влиѣеши
съ разсмотрѣніемъ, ѣлико быти доволно
вѣмъ хотѣщимъ причастити. Такожде и
ѿ вина и воды, ѣгда прокодаеши стѣгви агнецъ,
тогда да влиѣеши толѣко, ѣлико быти
доволно вѣмъ: послѣднѣ же никакоже что да

když byl dříve (při proskomidii) proboden. Částici s písmeny »IS« položíš na vrchní stranu svatého diskosu, která je na východ; částici s písmeny »CHS« pak položíš dolů, na stranu k západu; tu, jež má písmena »NI«, kladeš na severní stranu (vlevo) a tu s písmeny »KA« dáš (vpravo), na stranu polední (jižní), jak je zde zobrazeno.

Část s písmeny »IS« vezmeš a naplníš jí svatý kalich (tj. vložíš ji do kalicha). Část s písmeny »CHS« rozdrobíš pro přijímání kněží a diákonů. Ty zbylé dvě svaté části, na nichž jsou písmena »NI« a »KA«, jsou pro přijímající lid; rozdrob je dle své úvahy na maličké částičky, aby jich bylo dosti. Z částiček přesvaté Bohorodice nebo devíti řádů svatých či jiných, jež jsou na svatém diskose, nikdy nikomu nedávej přijímat – pouze z těch dvou částí ze svatého Beránka (»NI« a »KA«) nechtě podáváš přijímání.

A ještě věz toto. Když ředíš svatou vodou Božskou Krev Vládce, nechtě ji vléváš uvážlivě, aby bylo dosti pro všechny, kteří chtějí přijímat. To samé platí už při nalévání vína a vody do kalicha (při proskomidii), když probodáváš svatého Beránka; vlévej tolik, aby pak stačilo pro všechny. Později už nic nepřilévej, leč jediné při ředění (horkou vodou) konaném po „Svaté svatým“. Takto podávej všem přijímání těchto (svatých Darů).

ВЛНВѢШН, НО ТЧОЧІЮ Ѡ РАСТВОРѢНІА ѢДИННОЮ,
 ѢЖЕ НА СѢТАА СѢТЪМЪ, Н ТАКѠ ПРИЧАЦІАЙ ВСѢХЪ
 Ѡ СІХЪ.

Obsáhlejší vzpomínání svatých při proskomidii

Kněz vezme třetí prosforu, vyřízne z ní postupně devět částechek na památku devatera řádů andělských.

V řecké liturgii je zvykem při vykrajování první částechky vzpomínat anděly:

„Ke cti a na památku blažených vůdců andělských Michaela a Gabriela i všech nebeských beztělesných mocností.“

Jana Křtitele vzpomínají Řekové až při vyjímání druhé částěčky, a to jako prvního ze svatých proroků.

Zde je ponechán postup slovanské liturgie (vzpomenout na archanděly může kněz např. když žehná kopím třetí prosforu před vyřezáváním devatera částěček).

1 Ke cti a na památku důstojného a slavného proroka, Předchůdce a Křtitele Jana.

A vzav první částěčku z této prosfory, klade ji po levé straně Beránka a činí začátek prvního sloupce.

2 Svatých a slavných proroků Mojžíše i Árona, Eliáše a Elisea, Davida a Jesse, svatých tří mládenců i Daniele proroka i všech svatých proroků.

A vzav druhou částěčku, klade ji zbožně pod první.

3 Svatých slavných a všehvalných apoštolů Petra a Pavla, Dvanácti a Sedmdesáti i ostatních svatých apoštolů a všech apoštolům rovných.

A vzav třetí částčku, klade ji pod druhou a ukončuje tím první sloupec.

4 Svatých otců našich světitelů: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Jana Milostivého Alexandrijského, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gozarda a Klimenta. — Michala Kyjevského, Petra, Alexije, Jóny a Filipa Moskevských; Nektária Pentapolského. — Jana Kronštadtského i všech svatých světitelů.

A vzav čtvrtou částčku klade ji do řady vedle té první, začínaje tím druhý sloupec.

5 Svatého apoštola, prvomučedníka a archidiákona Štěpána, svatých velikých mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyrona, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků českých i všech svatých mučedníků. — A svatých mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Fotinie, Mariny, Euthymie a Paraskev, Kateřiny, Iriny, Ludmily, Orosie i všech svatých mučednic. — Světitel mučedníka Polykarpa ze Smyrny,

Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i Stanislava i všech světitelů mučedníků. Svt. vyznavače Alexije Karpatského i všech vyznavačů.

A vzav pátou částčku, klade ji zbožně pod čtvrtou.

6 Ctihodných a bohonosných otců našich: Antonia Velikého, Euthymia, Sávy Posvěceného, Theodosia Kinoviarcha; Onufria, Athanasia a Petra Athonských; Cyrila, učitele slovanského; Antonije a Theodosije Pečerských; Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého, Prokopa Sázavského. — Sergije Radoněžského, Varlaama Chutynského; Jova Počájevského a Serafíma Sarovského, Nikodéma a Paisia Svatohorců i všech ctihodných otců. — A ctihodných matek: Pelagie, Theodosie, Anastasie, Eupraxie, Fevronie, Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částčku, klade ji zbožně pod pátou.

7 Svatých a nezištných divotvůrců: Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pantelejmona a Hermolaje i všech svatých nezištníků.

A vzav sedmou částěčku klade ji do řady vedle té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

8 Svatých spravedlivých bohorodičů Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (*jehož jest chrám*) a svatého (jméno) (*jehož je den*) i všech svatých, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A vzav osmou částěčku, klade ji zbožně pod sedmou.

9 Svatého otce našeho Jana Zlatoústého, arciepiskopa konstantinopolského (či Basila Velikého, arciep. Kesareje kappadokijské).

A vzav devátou částěčku, klade ji zbožně pod osmou.

Obsah

Předmluva	2
Proskomidie	5
Řád liturgie katechumenů	53
Řád liturgie věrných.	109
Zakončení liturgie (propuštění) ve všední dny.	205
Zakončení liturgie (propuštění) na svátky Páně	211
Modlitby po svatém přijímání	219
O drobení svatého Beránka	231
Obsáhlejší vzpomínání svatých při proskomidii	234

Toto je upravená kapesní verze vydání (A6). Kalendárium, doslov a překladatelské poznámky najdete v základní verzi tohoto vydání (ve formátu A5).

Překlad dokončen v cyrilometodějském roce
2012—2019—2025 l.P.

Věnováno zvěčnělé památce svatého našeho vладыky
mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského
k 70. výročí jeho mučednického svědectví o Ježíši
Kristu a o pravoslavné víře.

S vděčností a nehynoucí úctou připisuji zvláštní po-
děkování prot. Miroslavovi a Darji Mužíkovým.
Nechť je toto vydání liturgie spojeno
s jejich světlou památkou.
(Jan Baudiš, editor)

V PDF jsou různé verze tohoto vydání ke stažení na
internetové adrese: pravoslavi.cz/liturgie

Božská liturgie sv. Jana Zlatoušého.

Bilingue – církevně-slovanské a české znění

Český překlad dle „Sborníku modliteb a zpěvů...“

(sv. biskupa mučedníka Gorazda) a „Služebníku...“

(prot. Čestmíra Kráčmara); upraveno a rozšířeno dle
církevně-slovanského (a místy i řeckého) znění.

Připravil prot. Jan Baudiš s kolektivem.

Jazyková spolupráce a hlavní korektura: Darja Mužíková

V Jihlavě 2013—2019—2025 l.P. — v. 2.35 R (kor. 11-a6)